



URZĄD MIASTA I GMINY KOŃSKIE

UL. PARTYZANTÓW 1

26-200 KOŃSKIE

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DLA

**USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO OBEJMUJĄCEGO SOŁECTWO NOWY KAZANÓW**

OPRACOWAŁ:

MGR INŻ. MACIEJ NIŻBORSKI

DATA SPORZĄDZENIA:

29 SIERPNIA 2025 R.

(AKTUALIZACJA: 26 LISTOPADA 2025 R.)

MASTERPLAN NIŻBORSKI SPÓŁKA JAWNA

UL. KRAKOWSKA 39/100 50-424 WROCŁAW

NIP: 8961600107

KOM: 601 174 878

REGON: 387899087

BIURO@MASTER-PLAN.PL

KRS: 0000877785



SPIS TREŚCI

1. WPROWADZENIE	4
1.1. CEL, ZAKRES PROGNOZY, POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI	4
1.2. ISTNIEJĄCE I PROJEKTOWANE DOKUMENTY PLANISTYCZNE	5
1.3. USTALENIA I GŁÓWNE CELE PROJEKTU PLANU	6
1.4. METODY ZASTOSOWANE PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY	8
2. CHARAKTERYSTYKA ŚRODOWISKA	11
2.1. POŁOŻENIE FIZYCZNO-GEOGRAFICZNE	11
2.2. UKSZTAŁTOWANIE TERENU	11
2.3. ZAGROŻENIA OSUWISKOWE	12
2.4. BUDOWA GEOLOGICZNA	12
2.5. WODY POWIERZCHNIOWE	13
2.6. WODY PODZIEMNE	14
2.7. KLIMAT	14
2.8. GLEBY	16
2.9. ZASOBY LEŚNE	17
2.10. ZASOBY NATURALNE	18
2.11. ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE	18
2.12. ELEMENTY CHRONIONE NA PODSTAWIE USTAWY Z 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY	19
2.13. KRAJOBRAZ	19
2.14. ZABYTKI I OBIEKTY O WARTOŚCIACH KULTUROWYCH	21
2.15. INFRASTRUKTURA TECHNICZNA	21
3. STAN ŚRODOWISKA	22
3.1. WODY POWIERZCHNIOWE	22
3.2. WODY PODZIEMNE	23
3.3. POWIETRZE ATMOSFERYCZNE	23
3.4. KLIMAT AKUSTYCZNY	25
3.5. PROMIENIOWANIE ELEKTROMAGNETYCZNE	25
3.6. WSKAŹNIK WEGETACJI	26
4. OCENA POTENCJALNYCH ZMIAN STANU ŚRODOWISKA PRZY BRAKU REALIZACJI USTALEŃ PLANU	27
5. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY	27
6. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU	28
7. SKUTKI DLA ŚRODOWISKA WYNIKAJĄCE Z REALIZACJI USTALEŃ PLANU	31
7.1. PRZYJĘTE ZAŁOŻENIA	31
7.2. ANALIZA I OCENA WPŁYWU NA CELE, PRZEDMIOT OCHRONY ORAZ INTEGRALNOŚĆ OBSZARU NATURA 2000 ORAZ POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA WE WZAJEMNYM POWIĄZANIU	32
7.3. OCENA ODDZIAŁYWANIA USTALEŃ PLANU NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA W KONTEKŚCIE RELACJI Z PRZEDMIOTEM PODLEGAJĄCYM ODDZIAŁYWANIU ORAZ ZMIENNEGO CZASU DZIAŁANIA	41
7.4. PODSUMOWANIE	43
8. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO	43
9. MOŻLIWOŚCI ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH	49
10. PRZEWIDYWANE MOŻLIWOŚCI TRANSGRANICZNEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO	49
11. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA	49
12. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	50
13. OŚWIADCZENIE AUTORA	52

1. WPROWADZENIE

1.1. CEL, ZAKRES PROGNOZY, POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI

Prognoza oddziaływania na środowisko jest opracowaniem sporządzanym w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Art. 46 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa o ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 ze zm.) zwanej dalej ustawą o udostępnianiu informacji lub ustawą OOI, określa jakie dokumenty wymagają przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Natomiast z art. 51 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji wynika, że wymóg wykonania prognozy oddziaływania na środowisko dotyczy między innymi miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (lub jego zmiany). Opracowując zatem miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego należy przeprowadzić postępowanie w tym zakresie i sporządzić prognozę oddziaływania na środowisko, chyba że zachodzą przesłanki określone w ustawie OOI dotyczące odstąpienia od przeprowadzenia oceny (art. 48 ustawy o udostępnianiu informacji). Organ sporządzający projekt planu uznał jednak, że nie zachodzą powody odstąpienia od oceny i zlecił opracowanie prognozy oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z art. 51 ust. 2 ustawy OOI prognoza oddziaływania na środowisko:

- 1) zawiera:
 - a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
 - b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
 - c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego planu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
 - d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
 - e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym,
 - f) oświadczenie autora, o którym mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy,
 - g) datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora;
- 2) określa, analizuje i ocenia:
 - a) istniejący stan środowiska,
 - b) potencjalne zmiany stanu środowiska przy braku realizacji postanowień projektowanego dokumentu,
 - c) przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko przy realizacji postanowień projektowanego dokumentu,
 - d) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu,
 - e) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby, w jakich te cele zostały uwzględnione;
- 3) przedstawia:
 - a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko,
 - b) możliwości rozwiązań alternatywnych w odniesieniu do obszarów chronionych na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Prognozę oddziaływania na środowisko wykonano w celu oceny skutków wpływu na środowisko sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zgodnie z Uchwałą Rady Miejskiej w Końskich Nr XIII/98/2025 z dnia 31 marca 2025 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego sołectwa Nowy Kazanów – dalej mpzp/MPZP lub plan.

Obszar opracowania o powierzchni około 76,1724 ha obejmuje dużą część sołectwa Nowy Kazanów, które zlokalizowane jest w województwie świętokrzyskim, powiecie koneckim, w północnej części gminy Końskie. Obszar bezpośrednio sąsiaduje z obrębami: Sierosławice i Stary Kazanów. Granice terenu objętego planem określa załącznik graficzny nr 1 do uchwały (rysunek planu w skali 1:2000).

Zakres i stopień szczegółowości niniejszej prognozy został uzgodniony z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Końskich pismem znak NZ.9022.2.9.2025.WS z dnia 20.05.2025 r. oraz z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Kielcach pismem znak WOO-III.411.1.44.2025.DB z dnia 09.06.2025 r.

Przedmiotowy projekt planu powiązany jest z następującymi dokumentami:

- 1) zmianą Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego, uchwaloną przez Sejmik Województwa Świętokrzyskiego Uchwałą XLVII/833/14 z dnia 22 września 2014 r.;



- 2) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Końskie, przyjętym uchwałą Nr XXI/189/2020 Rady Miejskiej w Końskich z dnia 30 czerwca 2020 r. (dalej: SUiKZP lub Studium);
- 3) Opracowaniem ekofizjograficznym do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Końskie, aut. Rafał Kozieł, Kielce, 2024 r.

1.2. ISTNIEJĄCE I PROJEKTOWANE DOKUMENTY PLANISTYCZNE

1.2.1. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z OBOWIĄZUJĄCYCH DOKUMENTÓW PLANISTYCZNYCH

Poniżej przedstawiono wypis wybranych, najważniejszych ustaleń z punktu widzenia niniejszej prognozy.

Studium

Zgodnie z ustaleniami Studium, podstawowymi typami terenów możliwymi do użytkowania na przedmiotowym obszarze są:

- 1) **MN – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej:**
 - a) funkcja podstawowa: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna,
 - b) funkcja uzupełniająca: zabudowa usługowa, usługi sportu,
 - c) wytyczne dotyczące zagospodarowania:
 - dopuszczalna forma zabudowy usługowej – usługi użyteczności publicznej lokalizowane w bryle budynku mieszkalnego lub w formie wolnostojącej,
 - zakaz lokalizacji usług stanowiących przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko,
 - zakaz lokalizacji usług handlu o powierzchni sprzedaży przekraczającej 400 m²,
 - zakaz lokalizacji usług związanych z obsługą komunikacji, w szczególności: myjni samochodowych, stacji paliw;
 - d) intensywność zabudowy – 0,01-1,0,
 - e) maksymalna powierzchnia zabudowy w stosunku do powierzchni działki/terenu – 60%,
 - f) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej – 30%,
 - g) maksymalna wysokość zabudowy – 12 m;
- 2) **U – teren zabudowy usługowej:**
 - a) funkcja podstawowa: zabudowa usługowa,
 - b) funkcja uzupełniająca: zabudowa produkcyjna, obsługa komunikacji, usługi sportu,
 - c) wytyczne dotyczące zagospodarowania:
 - dopuszczalna forma zabudowy usługowej – usługi użyteczności publicznej,
 - dopuszczalna forma zabudowy produkcyjnej – rzemiosło,
 - zabudowa produkcyjna w zakresie rzemiosła,
 - lokalizacja urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100kW – zgodnie ze wskazaniem rysunku studium,
 - zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
 - d) intensywność zabudowy – 0,01-1,2,
 - e) maksymalna powierzchnia zabudowy w stosunku do powierzchni działki/terenu – 60%,
 - f) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej – 10%,
 - g) maksymalna wysokość zabudowy – 12 m;
- 3) **MU – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej:**
 - a) funkcja podstawowa: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zabudowa usługowa,
 - b) funkcja uzupełniająca: zabudowa produkcyjna, obsługa komunikacji, usługi sportu,
 - c) wytyczne dotyczące zagospodarowania:
 - rozgraniczenie poszczególnych typów zabudowy lub określenie proporcji funkcjonalnych w ramach jednego przeznaczenia terenu, w sposób nie powodujący konfliktów przestrzennych, nastąpi na etapie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
 - dopuszczalna forma zabudowy usługowej – usługi użyteczności publicznej,
 - dopuszczalna forma zabudowy produkcyjnej – rzemiosło,
 - obsługa komunikacji w formie parkingów,
 - zakaz lokalizacji usług związanych z obsługą komunikacji, w szczególności: myjni samochodowych, stacji paliw,
 - zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.;
 - d) intensywność zabudowy – 0,01-1,0,
 - e) maksymalna powierzchnia zabudowy w stosunku do powierzchni działki/terenu – 60%,
 - f) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej – 30%,



- g) maksymalna wysokość zabudowy – 12 m;
- 4) **ZL – teren leśny:**
 - a) funkcja podstawowa: las;
 - b) funkcja uzupełniająca:
 - obiekty związane z gospodarką leśną,
 - obiekty związane z gospodarką wodną;
 - c) intensywność zabudowy: 0,01-0,1;
 - d) maksymalna powierzchnia zabudowy w stosunku do powierzchni działki/terenu: 10%;
 - e) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 90%;
 - f) maksymalna wysokość zabudowy: 9 m;
 - g) wytyczne dotyczące zagospodarowania: brak.
- 5) **ZN – teren zieleni nieurządzonej:**
 - a) funkcja podstawowa: zieleni nieurządzona;
 - b) funkcja uzupełniająca:
 - użytki rolne,
 - lasy,
 - dolesienia (z wyłączeniem terenów zlokalizowanych w obszarach Natura 2000),
 - budowle związane z gospodarką rolną,
 - obiekty związane z gospodarką wodną;
 - c) intensywność zabudowy: nd;
 - d) maksymalna powierzchnia zabudowy w stosunku do powierzchni działki/terenu: nd;
 - e) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 90%;
 - f) maksymalna wysokość zabudowy: 5 m;
 - g) wytyczne dotyczące zagospodarowania: brak.

Dodatkowo, Studium uwzględnia, występujące w granicach planu: drogi krajowe i gminne, szlaki samochodowe, projektowany gazociąg wysokoprężny, tereny zmeliorowane, stanowiska archeologiczne oraz granicę obszaru zdegradowanego (obecnie już nieaktualną).

Plan obowiązujący

Na obszarze opracowania aktualnie nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w związku z czym do tej pory wszelkie ewentualne zamierzenia inwestycyjne realizowane były w oparciu o wydawane zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1130 ze zm.) decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu (dalej: decyzje WZ) lub decyzje o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego (dalej: decyzje ICP).

1.3. USTALENIA I GŁÓWNE CELE PROJEKTU PLANU

Najważniejszymi czynnikami przemawiającymi za sporządzeniem przedmiotowego planu są:

- 1) wykluczenie możliwości realizacji zabudowy na podstawie decyzji o warunkach zabudowy,
- 2) kompleksowe podejście do określenia zasad zagospodarowania sołectwa,
- 3) dostosowanie zasad zagospodarowania obszaru planu do ustaleń SUIKZP,
- 4) spełnienie oczekiwań społecznych, wyrażonych we wnioskach złożonych do tut. urzędu w trakcie procedury planistycznej;
- 5) wprowadzenie przeznaczeń terenów, parametrów i wskaźników zabudowy, pozwalających na kształtowanie przedmiotowej przestrzeni w sposób bardziej kontrolowany, w większym stopniu odpowiadający uwarunkowaniom funkcjonalno-przestrzennym, zasadom zachowania ładu przestrzennego oraz potrzebom ochrony środowiska.

Do podstawowych przeznaczeń terenów ustalonych w projekcie planu zalicza się:

- 1) **MN** – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- 2) **MN-U** – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług,
- 3) **UH** – teren usług handlu,
- 4) **UE** – teren usług edukacji,
- 5) **US** – teren usług sportu i rekreacji,
- 6) **UB** – teren usług bezpieczeństwa i porządku publicznego,



- 7) **U-P** – teren usług lub produkcji,
- 8) **KDG** – teren drogi głównej,
- 9) **KDZ** – teren drogi zbiorczej,
- 10) **KDD** – teren drogi dojazdowej,
- 11) **KR** – teren komunikacji drogi wewnętrznej,
- 12) **WS** – teren wód powierzchniowych śródlądowych,
- 13) **L** – teren lasu,
- 14) **ZN** – teren zieleni naturalnej.

Analizowany dokument zapewnia obsługę komunikacyjną terenów objętych mpzp poprzez ustalone w planie tereny dróg publicznych, teren komunikacji drogowej wewnętrznej, drogi dojazdowe do gruntów rolnych, drogi leśne oraz dojścia i dojazdy wydzielone w granicach terenów.

Przedmiotowy MPZP uwzględnia również:

- 1) jako obowiązujące ustalenia:
 - a) granicę obszaru objętego planem miejscowym,
 - b) linię rozgraniczającą tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania,
 - c) nieprzekraczalną linię zabudowy,
 - d) stanowisko archeologiczne wraz ze strefą ochrony archeologicznej oraz numerem AZP,
 - e) szpaler drzew do zachowania lub odtworzenia,
 - f) oznaczenie graficzne, symbol i nazwę przeznaczenia terenu (o których mowa powyżej).
- 2) jako oznaczenia charakterze informacyjnym lub wynikające z przepisów odrębnych:
 - a) wymiarowanie [m],
 - b) granicę administracyjną obrębu geodezyjnego,
 - c) granicę pasa drogowego dróg zlokalizowanych poza obszarem objętym planem miejscowym wraz z numerem drogi lub nazwą ulicy,
 - d) kablówką linię elektroenergetyczną średniego napięcia 15 kV,
 - e) wewnętrzną stację transformatorową,
 - f) słupową stację transformatorową,
 - g) granicę aglomeracji Końskie,
 - h) teren zmeliorowany.

Tab. 1. Kluczowe parametry i wskaźniki urbanistyczne wynikające z projektu Planu.

Symbol terenu	maksymalna nadziemna intensywność zabudowy	maksymalny udział powierzchni zabudowy	minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej	maksymalna wysokość zabudowy
MN	0,8	40%	30%	1) budynków: a) mieszkalnych, mieszkalno-usługowych lub usługowych do 10 m, b) pozostałych do 6 m, 2) budowli niebędących elementami infrastruktury technicznej do 4,5 m, 3) sieci i urządzeń infrastruktury technicznej do 12 m
MN-U	1,0	50%	30%	1) budynków: a) mieszkalnych lub usługowych do 10 m, b) pozostałych do 6 m, 2) budowli niebędących elementami infrastruktury technicznej do 4,5 m, sieci i urządzeń infrastruktury technicznej do 12 m
UH	1,0	50%	30%	do 10,0 m, z zastrzeżeniem: dopuszcza się realizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej o maksymalnej wysokości do 12,0 m, o ile wynika to ze względów technologicznych lub przepisów odrębnych
UE	1,0	50%	30%	do 12,0 m, z zastrzeżeniem: ustalenie nie dotyczy obiektów małej architektury
US	0,2	20%	50%	do 8,0 m, z zastrzeżeniem: 1) dopuszcza się realizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej oraz budowli i urządzeń sportowych o maksymalnej wysokości do 12,0 m, o ile wynika to ze względów technologicznych lub przepisów odrębnych, 2) ustalenie nie dotyczy obiektów małej architektury
UB	1,0	50%	30%	do 10,0 m, z zastrzeżeniem: 1) dopuszcza się realizację budowli i urządzeń, w tym sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, o maksymalnej wysokości do 12,0 m, o ile wynika to ze względów technologicznych lub przepisów odrębnych,

				2) ustalenie nie dotyczy obiektów małej architektury oraz budowli i urządzeń celu publicznego z zakresu łączności
U-P	1,0	50%	30%	do 10,0 m, z zastrzeżeniem: 1) dopuszcza się realizację budowli i urządzeń, w tym sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, o maksymalnej wysokości do 12,0 m, o ile wynika to ze względów technologicznych lub przepisów odrębnych, 2) ustalenie nie dotyczy obiektów małej architektury oraz budowli i urządzeń celu publicznego z zakresu łączności
ZN	-	-	95%	do 12 m (dla sieci i urządzeń infrastruktury technicznej)

Źródło: opracowanie własne.

1.3.1. ANALIZA ZMIAN PROJEKTU PLANU Z OBOWIĄZUJĄCYM STUDIUM

W zakresie wskaźników i parametrów urbanistycznych projekt planu w stosunku do Studium m.in.:

- 1) wprowadza wskaźnik maksymalnej nadziemnej intensywności zabudowy;
- 2) pomniejsza maksymalną powierzchnię zabudowy na:
 - a) terenach MN z 60% do 40%,
 - b) terenach MN-U, UH i UB z 60% do 50%,
 - c) terenie US z 60% do 20%,
 - d) terenie UE z 60% do 50%,
 - e) terenie U-P z 60% do 50%;
- 3) pomniejsza maksymalną wysokość zabudowy na:
 - a) terenach MN, MN-U, U-P, UH i UB z 12 m do 10 m (dla budynków),
 - b) terenie US z 12 m do 8 m (dla budynków),
- 4) powiększa minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej na:
 - a) terenie US z 30% do 50%,
 - b) terenie UE z 10% do 30%,
 - c) terenach ZN z 90% do 95%.

Zgodnie z powyższym, można przyjąć, że w wyniku zmiany planu nie dojdzie do zwiększenia intensywności potencjalnej zabudowy w stosunku do zabudowy planowanej jeszcze na etapie realizacji Studium.

1.4. METODY ZASTOSOWANE PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Metoda przyjęta przy sporządzaniu prognozy składa się z następujących elementów:

- 1) etapu wstępnego obejmującego rozpoznanie stanu środowiska przyrodniczego;
- 2) analizy planowanych celów i kierunków w zakresie zagospodarowania przestrzennego terenu;
- 3) identyfikacji, określenia i oceny wpływu realizacji ustaleń planu na środowisko (przedstawiono w sposób opisowy);
- 4) sformułowania lub korekty zaproponowanych rozwiązań zapobiegających, minimalizujących/ograniczających wpływ skutków ustaleń planu na środowisko.

W celu rozpoznania stanu środowiska wykorzystane zostały różnorodne materiały źródłowe, w tym dokumenty planistyczne i opracowania ekofizjograficzne oraz literatura:

- 1) wykorzystane informacje:
 - a) Ministerstwa Środowiska (www.gov.pl/web/klimat),
 - b) Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska (www.gdos.gov.pl),
 - c) Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Kielcach (www.kielce.pios.gov.pl),
 - d) Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Kielcach (www.kielce.rdos.gov.pl),
 - e) Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie (www.kzgw.gov.pl),
 - f) Państwowego Instytutu Geologicznego w Warszawie (www.pgi.gov.pl),
 - g) Państwowej Służby Hydrologicznej w Warszawie (www.psh.gov.pl),
 - h) Głównego Urzędu Statystycznego (www.gus.pl),
 - i) Generalnej Dyrekcji Lasów Państwowych (www.bdl.lasy.gov.pl),
 - j) www.meteoblue.com,
 - k) www.klimada2.ios.gov.pl,
 - l) www.usip.e-swietokrzyskie.pl;
- 2) wykorzystane materiały i literatura:
 - a) Chmielewski T. J. Systemy krajobrazowe. Struktura-Funkcjonowanie-Planowanie. PWN Warszawa 2012 r.,



- b) Informator PSH: główne zbiorniki wód podziemnych w Polsce / red. nauk.: Józef Mikołajków i Andrzej Sadurski. Warszawa: Państw. Instytut Geologiczny-Państwowy Instytut Badawczy, 2017,
- c) Lubowiecki W., Mapa hydrogeologiczna Polski w skali 1:50 000, PIG, Warszawa 2002 r.,
- d) Paczyński B., Atlas hydrogeologiczny Polski 1:500 000, PIG, Warszawa 1995 r.,
- e) Richling A., Solon J., Macias A., Balon J., Borzyszkowski J., Kistowski M. (red.). Regionalna geografia fizyczna Polski. Bogucki Wyd. Naukowe, Poznań 2021,
- f) Matuszkiewicz J. M. 2008. Regionalizacja geobotaniczna Polski, Warszawa 2008;
- g) Matuszkiewicz Jan Marek, Potential natural vegetation of Poland (Potencjalna roślinność naturalna Polski) IGiPZ PAN, Warszawa 2008 r.,
- h) Matuszkiewicz W. Przewodnik do oznaczania zbiorowisk roślinnych Polski, Warszawa 2008;
- i) Koreleski Krzysztof, Oddziaływanie napowietrznych linii elektroenergetycznych na środowisko człowieka, Polska Akademia Nauk, 2005 r.,
- j) Siemiński M. Fizyka zagrożeń środowiska. Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 1994 r.,
- k) Ocena jakości powietrza w województwie świętokrzyskim w roku 2024. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Kielcach. Kielce 2025 r.;
- l) Plan gospodarki odpadami dla województwa świętokrzyskiego 2023-2028, uchwała Nr LXV/809/23 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 26 października 2023 r.;
- m) Projekt Planu gospodarki odpadami dla województwa świętokrzyskiego na lata 2022-2028;
- n) Aktualizacja Programu ochrony powietrza dla województwa świętokrzyskiego wraz z planem działań krótkoterminowych, uchwała Nr LXIV/798/23 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 25 września 2023 r.;
- o) Zmiana Planu Zagospodarowania Województwa Świętokrzyskiego – Plan Zagospodarowania Miejskiego Obszaru Funkcjonalnego Ośrodka Wojewódzkiego, Uchwała Nr XXVII/377/20 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 28 grudnia 2020 r.
- p) Program ochrony środowiska dla województwa świętokrzyskiego 2030, uchwała Nr LXVIII/859/23 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 28 grudnia 2023 r.;
- q) Projekt Programu ochrony środowiska dla województwa świętokrzyskiego do 2030 r., Departament Przyrody i Klimatu Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego, Kielce, 2023 r.
- r) Program ochrony środowiska dla Powiatu Koneckiego na lata 2022-2025, z perspektywą do 2029 r., uchwała Nr XXXVII/72/2021 Rady Powiatu w Końskich z dnia 30 listopada;
- s) Program Ograniczenia Niskiej Emisji dla miasta Końskie. Uchwała Nr XXXIII/342/2013 Rady Miejskiej w Końskich z dnia 30 października 2013 r. wraz ze zmianą przyjętą Uchwałą Nr IX/64/2015 Rady Miejskiej w Końskich z dnia 29 maja 2015 r.;
- t) Program Opieki nad Zabytkami Gminy Końskie na lata 2024-2027. Uchwała Nr LXV/583/2023 Rady Miejskiej w Końskich z dnia 21 grudnia 2023 r.;
- u) Projekt Programu Ochrony Środowiska dla Miasta i Gminy Końskie na lata 2021-2024 z perspektywą do roku 2029, Terra Legis, Końskie 2021;
- v) Strategia Rozwoju Miasta i Gminy Końskie do 2032 roku. Uchwała Nr XXXIX/373/2021 Rady Miejskiej w Końskich z dnia 29 grudnia 2021 r.;
- w) Strategia Rozwoju Powiatu Koneckiego do roku 2032, uchwała LXXI/9/2024 Rady Powiatu w Końskich z dnia 28 marca 2024 r.;
- x) Strategia Rozwoju Województwa Świętokrzyskiego 2030+, uchwała Nr XXX/406/21 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 29 marca 2021 r.;
- y) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Końskie (Uchwała Nr XXI/189/2020 z dnia 30 czerwca 2020 r.);
- z) Szczegółowa Mapa Geologiczna Polski 1:50 000, arkusz 740-Końskie;
- aa) Uchwała Nr XXVI/251/2020 Rady Miejskiej w Końskich z dnia 22 grudnia 2020 r. w sprawie wyznaczenia obszaru i granic aglomeracji Końskie;
- bb) Informacje udostępnione przez Urząd Miasta i Gminy Końskie.

Zgodność projektowanych rozwiązań planistycznych z uwarunkowaniami przyrodniczymi oceniono na podstawie dostępnych opracowań ekofizjograficznych, w tym opracowania ekofizjograficznego do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Końskie, w ramach którego przeprowadzono: charakterystykę środowiska przyrodniczego i jego funkcjonowania, diagnozę stanu i funkcjonowania środowiska, prognozę dalszych zmian w środowisku pod wpływem



dotychczasowego użytkowania oraz m.in. określono przyrodnicze predyspozycje do kształtowania struktury funkcjonalno-przestrzennej i przydatność poszczególnych terenów dla rozwoju różnych form użytkowych.

W ww. opracowaniu zwrócono uwagę na to, że istniejąca zabudowa powinna zostać utrzymana w istniejących ramach, a nowe tereny przeznaczone do zabudowy powinny być ich kontynuacją. Ponadto, wskazano na ograniczenie lokalizowania terenów budowlanych przeznaczonych na stały pobyt ludzi na obszarach zlokalizowanych w pobliżu dróg najwyższych klas z uwagi na możliwe przekroczenia norm hałasu.

Ponadto, jako główne cele w zakresie kształtowania struktury przyrodniczej, zgodnie z opracowaniem ekofizjograficznym, należy określić:

- 1) ochronę terenów zieleni zorganizowanej na terenie miasta i gminy,
- 2) ochronę kompleksów leśnych i obszarów zadrzewień, utrzymanie oraz wzmocnienie ich ekologicznych funkcji,
- 3) utrzymanie ciągłości ekologicznej i zapobieganie fragmentaryzacji najcenniejszych przestrzeni przyrodniczych,
- 4) utrzymanie otwartych przestrzeni, głównie terenów rolnych i użytków zielonych, jako struktur współbudujących powiązania środowiskowe oraz krajobraz.

Z kolei jako główne cele w zakresie kształtowania krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego należy uznać:

- 1) utrzymanie przestrzeni otwartych, jako struktur pozytywnie wpływających na krajobraz,
- 2) przeciwdziałanie nadmiernemu rozpraszaniu zabudowy,
- 3) ochronę obiektów zabytkowych ujętych w rejestrze i gminnej ewidencji zabytków, a także innych obiektów o wartościach kulturowych.

Zasadniczą częścią niniejszego opracowania jest identyfikacja i ocena wpływu na środowisko planowanego zagospodarowania terenu. Przy sporządzaniu projektowanego dokumentu oraz prognozy kierowano się celami i zasadami ochrony środowiska sformułowanymi w przepisach krajowych i wspólnotowych oraz dokumentach strategicznych, a jednym z głównych założeń było dążenie do tego, aby realizacja ustaleń planu w jak najmniejszym stopniu oddziaływała na środowisko przyrodnicze i ludzi (zasady zapobiegania i przezorności). W celu złagodzenia negatywnych skutków dla środowiska, w projektowanym dokumencie planu określone zostały odpowiednie rozwiązania. Niniejsza prognoza dokonuje oceny prognozowanych oddziaływań oraz rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie planu. Przy sporządzeniu prognozy kierowano się wymogami określonymi w art. 51 ust. 2 ustawy OOŚ.

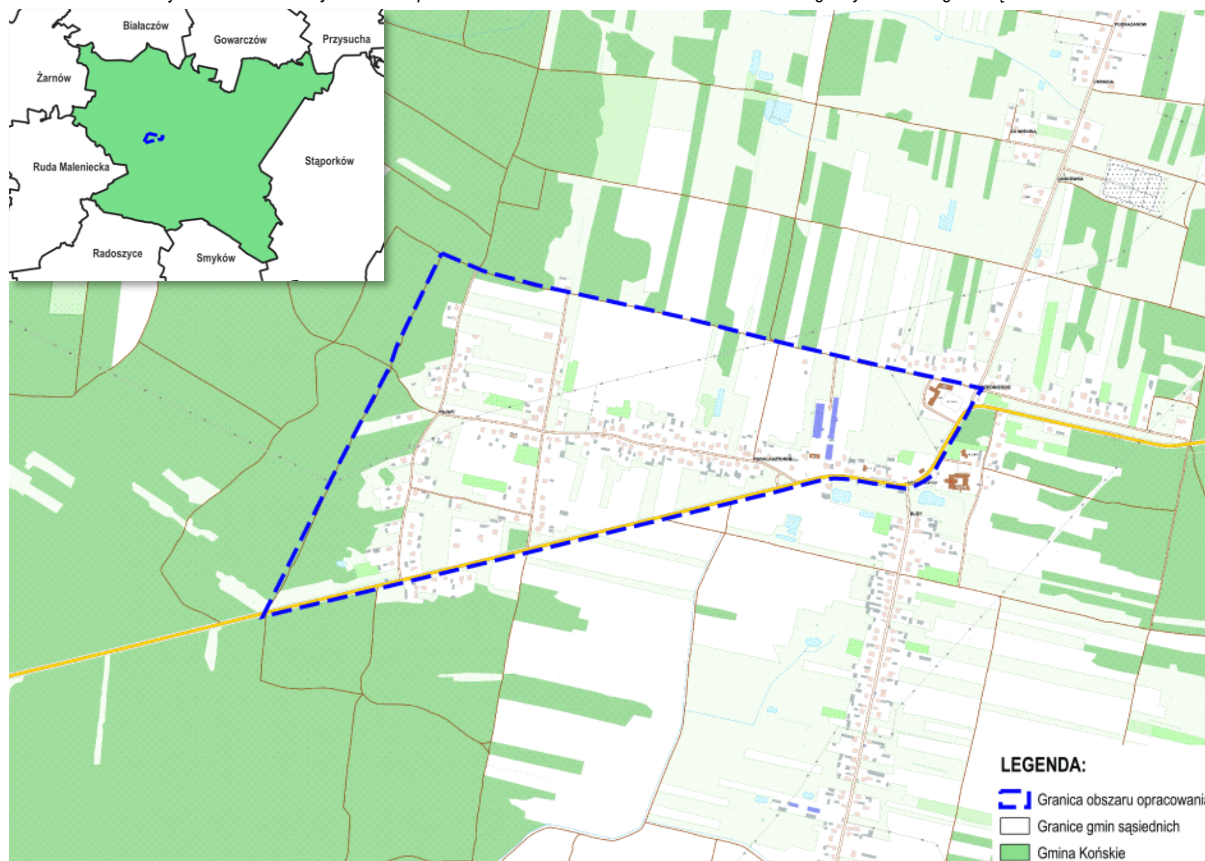
2. CHARAKTERYSTYKA ŚRODOWISKA

2.1. POŁOŻENIE FIZYCZNO-GEOGRAFICZNE

Obszar opracowania o powierzchni około 76,1724 ha obejmuje dużą część sołectwa Nowy Kazanów, które zlokalizowane jest w województwie świętokrzyskim, powiecie koneckim, w północnej części gminy Końskie. Obszar bezpośrednio sąsiaduje z obrębami: Sierosławice i Stary Kazanów.

Według podziału fizyczno-geograficznego (Richling i inni, 2021) obszar opracowania znajduje się w megaregionie Pozaalpejskiej Europy Środkowej (3), prowincji Wyżyn Polskich (34), podprowincji Wyżyny Małopolskiej (342), makroregionie Wyżyna Przedborska (342.1) oraz mezoregionie Wzgórza Opoczyńskie (342.12).

Rys.1. Lokalizacja obszaru opracowania na tle BDOT10k oraz w odniesieniu do gminy Końskie i gmin sąsiednich.



Źródło: Opracowanie własne.

2.2. UKSZTAŁTOWANIE TERENU

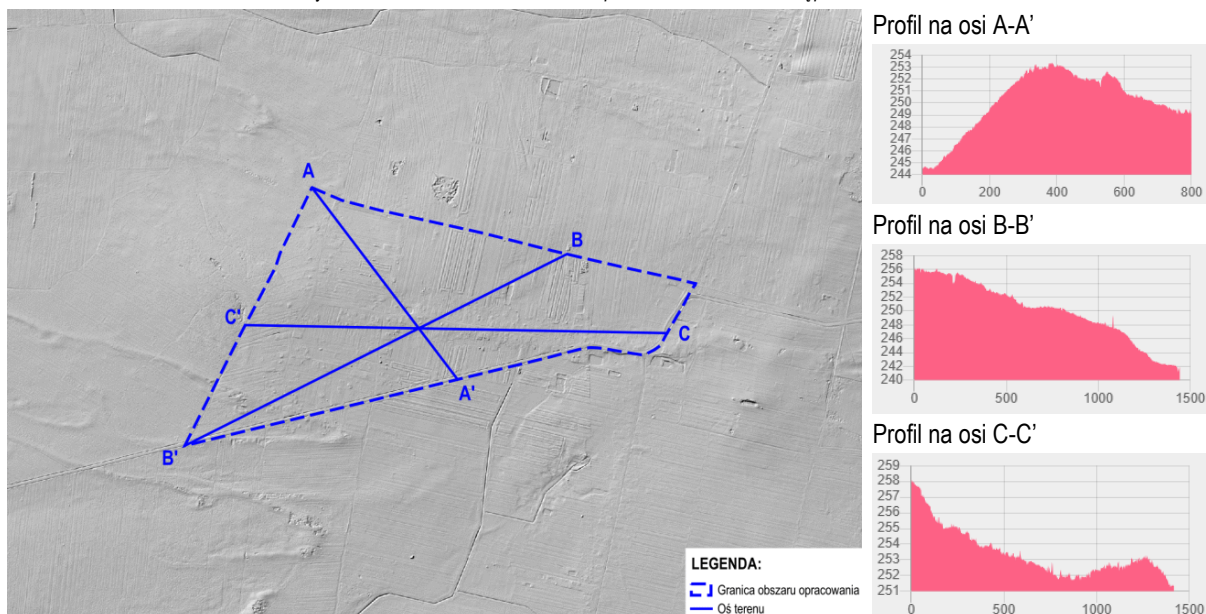
Najwyższe wzniesienie na obszarze gminy znajduje się na wschód od Końskich (314 m n.p.m.), tj. na Garbie Gielniowskim. Teren opada w kierunku północno-zachodnim ww. jednostki, natomiast najniżej położony jest obszar zalewowy rzeki Wąglanki w odcinku ujściowym do jej prawobrzeżnych, zmeliorowanych cieków (200,9 m n.p.m.). Stąd wysokość względna gminy Końskie maksymalnie osiąga wartość 113,1 m.

Na terenie gminy występują także formy pochodzenia eolicznego w postaci wydmy parabolicznych i wałowych, które osiągają wysokość 10-12 m. Duże ich zgrupowanie znajduje się w rejonie Przybyszowów, Pomorzan, Trzemosznej, Gracucha, Nieświnia, Dziebałtowa, Gatników, Piekła, Nieba, jednak występują również na terenie Modliszewic (w części północnej).

Obszar opracowania charakteryzuje urozmaicona rzeźba terenu. Deniwelacje na całym obszarze wynoszą ok. 18 m. Profil terenu na osi A-A' przedstawia stopniowy wzrost wysokości od ok. 244,5 m n.p.m. do 253 m n.p.m., po czym następuje powolny spadek do poziomu ok. 249 m n.p.m. Ponadto, w środkowej części osi widoczne jest niewielkie wzniesienie osiągające wysokość około 252 m n.p.m. Z Na osi B-B' obserwuje się stopniowy spadek wysokości od ok. 256 m n.p.m. do 241 m n.p.m. Jest to najbardziej wyraźna tendencja obniżania terenu w analizowanym obszarze. Na osi C-C' wysokość początkowo wynosi

ok. 258 m n.p.m., po czym następuje wyraźny spadek terenu do około 251,7 m n.p.m. Dalej widoczne jest niewielkie, lokalne wypiętrzenie osiągające ok. 253,2 m n.p.m., a następnie ponowne obniżenie terenu (do wysokości ok. 251,3 m n.p.m.).

Rys.2. Relief terenu w obszarze opracowania wraz z analizą profilu terenu.



Źródło danych: geoportal.gov.pl, opracowanie własne.

2.3. ZAGROŻENIA OSUWISKOWE

Zarówno na terenie opracowania, jak i w jego pobliżu, brak jest terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych.

2.4. BUDOWA GEOLOGICZNA

Wzgórza Opoczyńskie to zbudowana głównie z utworów jury dolnej i środkowej struktura mezozoiczna, przykryta osadami czwartorzędowymi o dość zróżnicowanej miąższości. Osady te związane są głównie ze zlodowaceniem środkowo północno polskim, ale także z osadami holoceniowymi. Na obszarze gminy największe rozprzestrzenienie mają gliny zwałowe i piaski wodnolodowcowe. Gliny zwałowe są barwy ciemno-szarej lub ciemno-brązowej, niekiedy silnie wapniste z dużą zawartością glazów pochodzenia północnego. Piaski i żwiry wodnolodowcowe są efektem akumulacji sandrowej i tworzenia się teras kemowych. Tworzą formy równin akumulacyjno-denudacyjnych, a w przypadku glin zwałowych falistych – równin moreny dennej. Ponadto na terenie miasta występują podrzędnie osady eoliczne związane z pokrywami wydmyowymi i wydmy, piaski i żwiry moren czołowych, piaski drobno i średnioziarniste z wkładkami mułowców oraz ilów i detrytusu roślinnego – jurajskiego tworzące kopulaste wzgórza oraz piaski, piaski ze żwirami i mulki (mady) rzeczne, które pokrywają dna dolin.

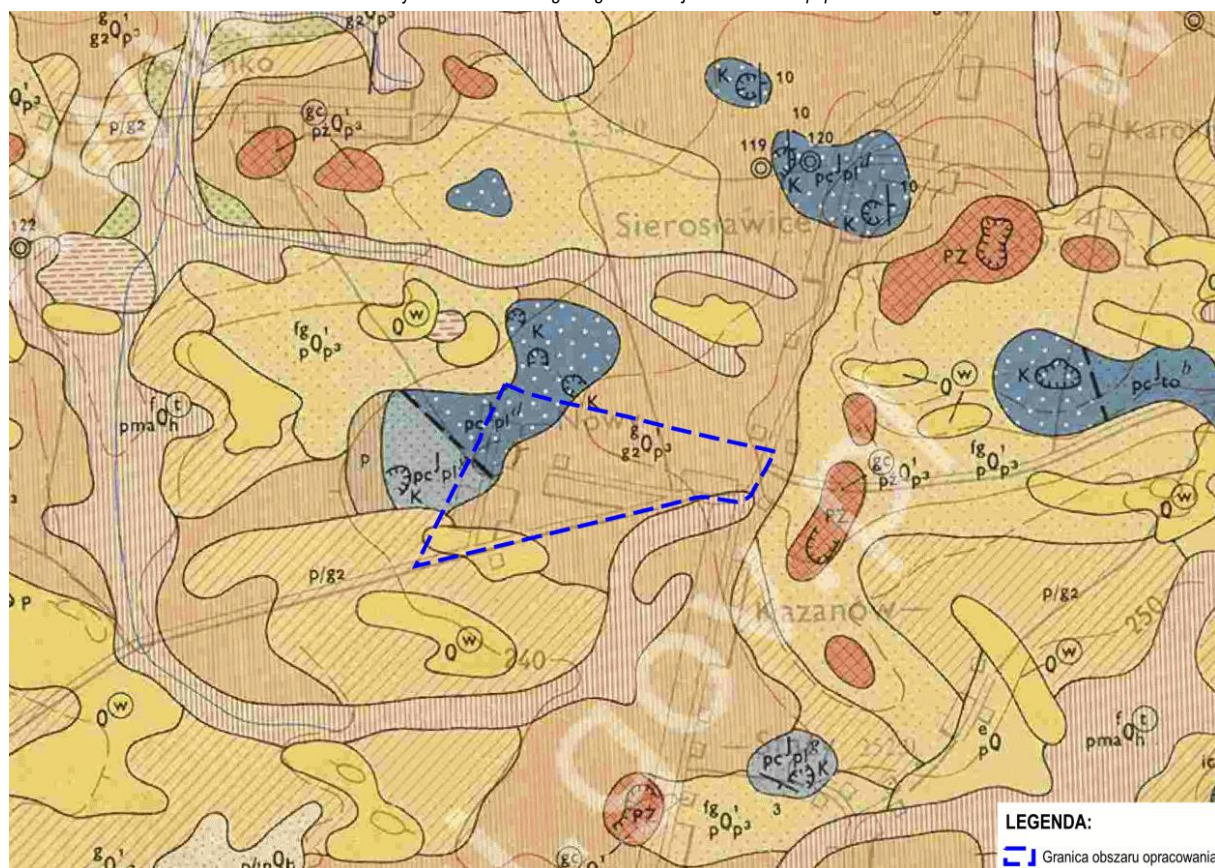
Zgodnie ze Szczegółową Mapą Geologiczną Polski w skali 1:50 000 ark. nr 740 – Końskie (M-34-29-B) w granicach obszaru opracowania występują utwory czwartorzędu i jury. Są to m.in. piaski wodnolodowcowe, piaski i żwiry rzeczne tarasów nadzalewowych 2,0-5,0 m n.p. rzeki, piaski eoliczne w wydmyach czy piaskowce i mułowce z fauną małżową, miejscami syderyty ilaste z serii gielniowskiej (patrz. Tab. 2).

Tab.2. Budowa geologiczna w zasięgu obszaru mpzp.

Symbol na mapie	Litologia	System	Stratygrafia
	piaski, piaski ze żwirami i mulki (mady) rzeczne tarasów zalewowych 0,5-2,0 m n.p. rzeki	czwartorzęd	holocen
	piaski eoliczne w wydmyach	czwartorzęd	-
	piaski wodnolodowcowe na glinach zwałowych górnych	czwartorzęd	plejstocen (zlodowacenie środkowopolskie)
	piaskowce drobnoziarniste z wkładkami średnio- i gruboziarnistych, z przeławieniami mułowców, z detrytusem roślinnym – seria drzewicka	jura	jura dolna (lias)(piensbach)
	piaskowce i mułowce z fauną małżową, miejscami syderyty ilaste – seria gielniowska	jura	jura dolna (lias)(piensbach)

Źródło: Szczegółowa mapa geologiczna Polski, arkusz nr 740 – opracowanie własne.

Rys.3. Budowa geologiczna w rejonie obszaru mpz.



Źródło: Szczegółowa mapa geologiczna Polski, arkusz nr 740 – Końskie – opracowanie własne.

2.5. WODY POWIERZCHNIOWE

Teren gminy Końskie położony jest w dorzeczu Pilicy, lewostronnego dopływu rzeki Wisły. Odwadnia go rzeka Czarna, która po przepłynięciu Jeziora Sielpeckiego tworzy Czarną Konecką wraz z dopływami. Środkową i północną część gminy odwadnia Żywiczka, Czysta, Młynkowska Rzeka i Drzewiczka, gdzie największą z nich jest Żywiczka, zaś północno-wschodni kraniec gminy odwadniają rzeki: Czarna Konecka, Wąglanka, Ciek od Trzemosznej, Czysta, Młynkowska, Gracówka, Ciek od Dziebałtowa, Ciek od Kazanowa, Ciek od Wincentowa, Krasna, Sokołówka, Modrzewinka zaliczane są, zgodnie z przepisami odrębnymi, do wód istotnych dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa.

Na terenie gminy Końskie łączna długość wszystkich rzek to ok. 92020 m. Sieć hydrograficzna jest gęsta i w wielu wypadkach połączona kanałami, gdzie stosunkowo duży udział przypada różnorodnym ciekom antropogenicznym. Licznie występują tereny zmeliorowane w postaci urządzeń melioracji szczegółowych – rowów melioracyjnych i sieci drenarskiej. Duży udział przypada również zbiornikom wodnym powierzchniowym, głównie przepływowym w dolinach cieków, z których szczególną rolę pełni zbiornik wodny Sielpia o funkcji rekreacyjnej (poza granicami opracowania). Według informacji Świętokrzyskiego Zarządu Melioracji i Urzędzeń Wodnych w Kielcach (marzec 2017 r.), zgodnie z prowadzoną przez nich ewidencją wód, urządzeń melioracji wodnych i terenów zmeliorowanych, na terenie gminy Końskie znajduje się 3209 ha gruntów zmeliorowanych, w tym 2460 ha gruntów zdrenowanych. Ponadto, na obszarze ww. jednostki występują rzeki i cieki wodne istotne dla rolnictwa o łącznej długości 90,4 km, w tym 47,259 km – uregulowane.

W granicach obszaru opracowania występuje jeden zbiornik wodny o powierzchni nieprzekraczającej 500 m² i jeden o powierzchni powyżej 1000 m². Brak jest natomiast wód powierzchniowych śródlądowych płynących. Wątro również zwrócić uwagę, że we wschodniej części obszaru mpz występuje obiekt melioracyjny o nazwie Wąglanka Bedlno-Bedlenko, a w jego granicach: dział drenarski nr 75 oraz zbieracze i studzienki drenarskie.

Cały obszar opracowania, jak i jego najbliższe sąsiedztwo, znajdują się poza zasięgiem obszarów szczególnego zagrożenia powodzią.

Według „Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” (Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 listopada 2022 r., Dz.U. 2023 poz. 300) teren opracowania znajduje się w zasięgu zlewni JCWP nr RW200010254845 o poniższej charakterystyce:

- 1) nazwa: Wąglanka do zb. Wąglanka-Miedzna,
- 2) region wodny: Środkowej Wisły,
- 3) typ: PNP - Potok lub strumień nizinny piaszczysty,
- 4) rzeczywista długość: 54,18 km,
- 5) powierzchnia zlewni: 146,38 km²,
- 6) aktualny stan wód: zły,
- 7) ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych: zagrożona,
- 8) cel środowiskowy na lata 2022-2027: dobry stan ekologiczny; zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D.

2.6. WODY PODZIEMNE

Według Mapy Hydrogeologicznej Polski w skali 1:200 000, analizowany obszar leży w Regionie Wokółświętokrzyskim (XIX). Na obszarze gminy występują dwa piętra wodonośne: czwartorzędowe oraz jurajskie. Wpływ na rozprzestrzenienie poziomów wodonośnych o znaczeniu gospodarczym ma tektonika podłoża oraz budowa geologiczna. Zbiorniki wodonośne zasilane są przez opady atmosferyczne, co odbywa się bezpośrednio na wychodniach warstw wodonośnych lub pośrednio poprzez nadkład utworów leżących powyżej.

W obrębie czwartorzędowego piętra wodonośnego użytkowe znaczenie mają piaski i żwiry w dolinach rzecznych oraz piaszczyste przewarstwienia pomiędzy poziomami glin zwałowych. Są to zbiorniki wód o charakterze porowym. W jurajskim piętrze wodonośnym warstwami wodonośnymi są liasowe piaskowce przewarstwione iłowcami oraz miejscami żwiry i zlepierce przewarstwione niewodonośnymi ilami, iłowcami i mułowcami. Stanowią one najczęściej wielowarstwowy zbiornik porowo-szczelinowy.

Część jurajskiego piętra wodonośnego w granicach gminy Końskie należy do tzw. głównych zbiorników wód podziemnych (GZWP), wymagających szczególnej ochrony, w skład których wchodzi m.in. Lokalny Zbiornik Wód Podziemnych nr 411 „Końskie”. Swoim zasięgiem nie obejmuje on jednak obszaru objętego mpzp (jego granica przebiega w odległości ok. 1 km w kierunku północno-wschodnim).

Zarówno obszar opracowania, jak i cała gmina Końskie położone są w granicach JCWPd – jednolite części wód podziemnych nr 85, dorzecze Wisły (kod PLGW200085) o poniższej charakterystyce:

- 1) powierzchnia – 2362,88 km²;
- 2) położenie hydrogeologiczne – dorzecze Wisły;
- 3) pobór wód – 9310,67 tys. m³/rok (stan na 2018 r.);
- 4) zasoby wód podziemnych dostępne do zagospodarowania – 104267 m³/d (stan na 2018 r.);
- 5) cele środowiskowe:
 - a) stan ilościowy – dobry,
 - b) stan chemiczny – dobry,
- 9) ocena ryzyka niespełnienia celów środowiskowych – niezagrożona.

W granicach przedmiotowego planu zlokalizowane jest jedno ujęcie wód podziemnych (nazwa: 7400047-SZKOŁA-PODSTAWOWA-S1) z roku 1961 r., o głębokości: 30 m, rzędnej: 259 m n.p.m. Stratygrafia podłoża wskazuje na utwory jury. Brak jest dostępnych informacji nt. strefy ochrony bezpośredniej i pośredniej od ww. ujęcia wody.

2.7. KLIMAT

Zgodnie z podziałem Polski na regiony klimatyczne, gmina Końskie położona jest w pasie klimatu wyżyn środkowopolskich w dzielnicy klimatyczno-rolniczej: Łódzko-Wieluńskiej. Jest to region charakteryzujący się nieco łagodniejszymi warunkami klimatycznymi, gdzie:

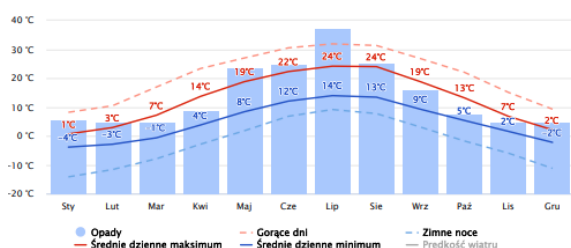
- 1) średnia temperatura najcieplejszego miesiąca lipca wynosi: +17,5°C;
- 2) średnia temperatura najchłodniejszego miesiąca stycznia wynosi: -3,5°C;
- 3) średnia temperatura roczna wynosi: +7,0°C;
- 4) średnia ilość dni w roku z temperaturą poniżej 0°C wynosi: 120;
- 5) średnia ilość dni pochmurnych wynosi: 100-120;
- 6) średnia ilość dni pogodnych wynosi: 60-50;
- 7) średnia roczna ilość dni z burzą wynosi: 15;
- 8) średnia roczna ilość dni z mgłą wynosi: 52-36;
- 9) średnia roczna ilość dni bez przymrozków wynosi: 130-150.



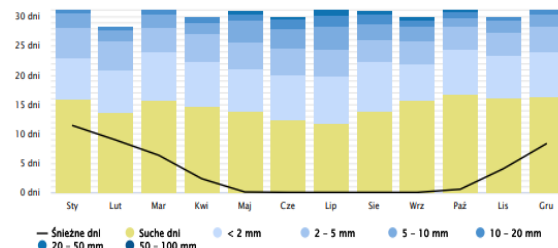
Średni opad atmosferyczny w ciągu roku na obszarze gminy wynosi 660 mm. Maksimum opadowe przypada na miesiąc lipiec, rzadziej czerwiec, natomiast miesiącem o najmniejszej ilości opadów jest styczeń bądź luty. Średnia wilgotność powietrza wynosi 80%. Okres wegetacyjny trwa około 222 dni i rozpoczyna się w marcu a kończy pod koniec października. Kierunki wiatrów wyraźnie wykazują na przewagę wiatrów zachodnich (20%) oraz północno-zachodnich (16%) i południowo-zachodnich (9,5%). Ilość dni z ciszą notowana jest na poziomie 25% w skali roku.

W ujęciu ogólnym klimat lokalny i mikroklimaty gminy cechują w zdecydowanej przewadze korzystne warunki klimatyczno-zdrowotne (głównie na terenach wyniesionych). Niekorzystne warunki klimatyczno-zdrowotne są na terenach obniżonych oraz inwersyjnych – w dolinach głównych cieków.

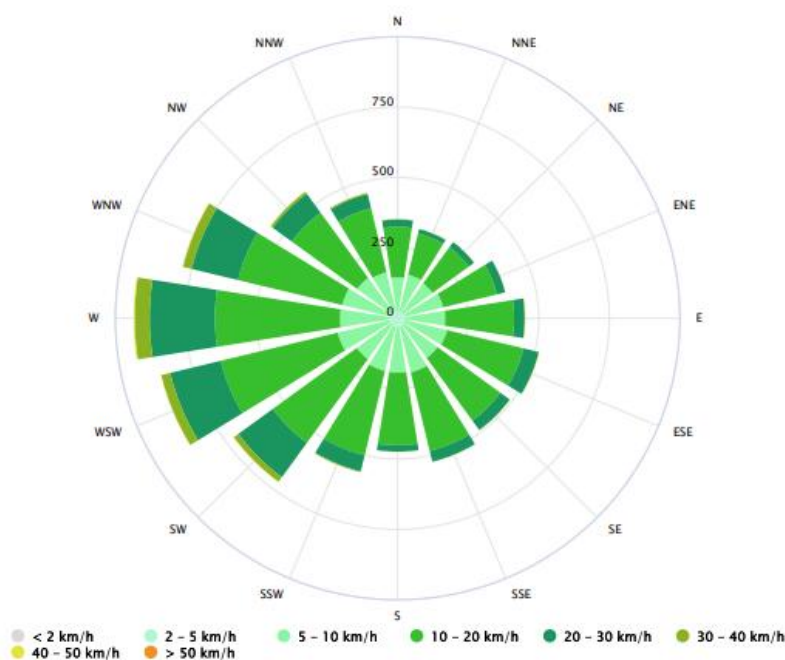
Rys.4. Średnie temperatury i opady dla miejscowości Nowy Kazanów.*



Rys.5. Ilości opadów dla miejscowości Nowy Kazanów.*



Rys.6. Róża wiatrów dla miejscowości Nowy Kazanów.*



*źródło: www.meteoblue.com

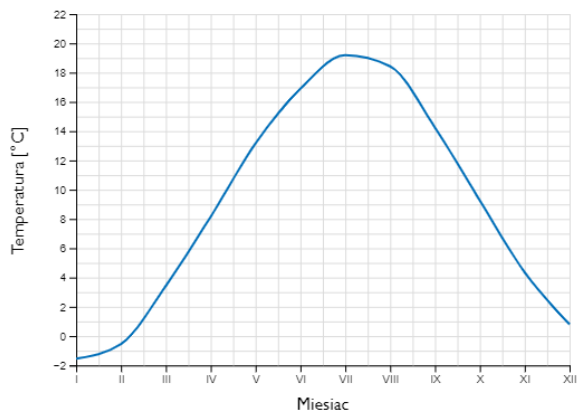
Instytut Ochrony Środowiska opracował projekcje klimatyczne (www.klimada2.ios.gov.pl) na lata 2021-2030 z podziałem na powiaty. W scenariuszu zakładającym utrzymanie aktualnego tempa wzrostu emisji gazów cieplarnianych dla powiatu koneckiego, na którego terenie leży obszar opracowania, prognozowane są następujące parametry:

- 1) średnia temperatura najcieplejszego miesiąca lipca: +19,2°C;
- 2) średnia temperatura najchłodniejszego miesiąca stycznia: -1,6°C;
- 3) średnia temperatura roczna: +8,8°C;
- 4) roczna amplituda temperatur: 20,8°C;
- 5) liczba dni mroźnych: ok. 35,2 dni;
- 6) liczba dni z przymrozkami: ok. 104 dni;
- 7) wilgotność względna osiąga wartość średnio: 78,5%.

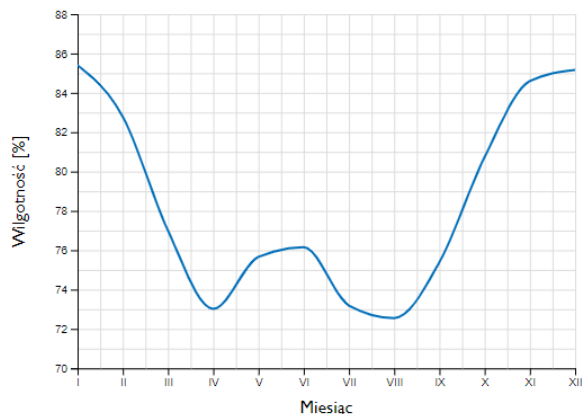
Średni roczny opad atmosferyczny dla powiatu koneckiego prognozowany jest na 729 mm, czyli prognozuje się wzrost o ok. 69 mm.

Średnia prędkość wiatru wskazuje na wiatry bardzo słabe, słabe i umiarkowane (2,6 m/s – 3,66 m/s). Maksymalna prędkość wiatru występować będzie zimą (3,7 m/s). Ogólnie w ciągu roku udział wiatrów silnych i bardzo silnych będzie średnio wynosił w miesiącu od 0% do 2,5%. Średnio w roku cisze atmosferyczne w powiecie koneckim będą stanowiły ok. 6,5% wszystkich wiatrów.

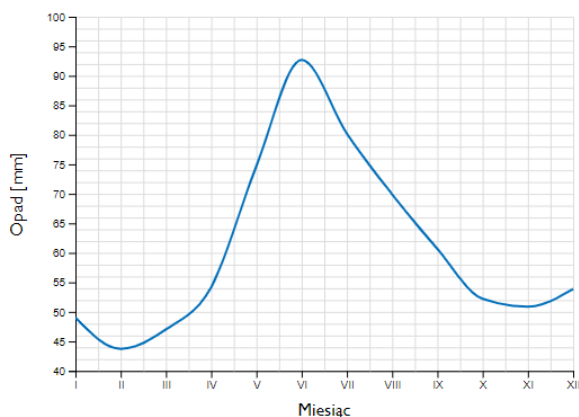
Rys.7. Średnia temperatura miesięczna dla powiatu koneckiego prognozowana na lata 2021-2030*



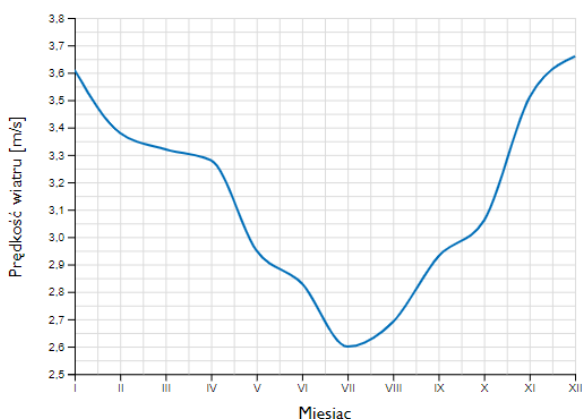
Rys.8. Średnia wilgotność względna miesięczna dla powiatu koneckiego prognozowana na lata 2021-2030*



Rys.9. Suma opadu miesięczna (średnia z dekady) dla powiatu koneckiego prognozowana na lata 2021-2030*



Rys.10. Średnia prędkość wiatru miesięczna dla powiatu koneckiego prognozowana na lata 2021-2030*



* źródło: www.klimada2.ios.gov.pl

2.8. GLEBY

Obszar gminy Końskie pokryty jest głównie glebami słabymi oraz bardzo słabymi. Dominują tu gleby pseudobielicowe, rzadziej brunatne wylugowane i czarne ziemie, a także gleby piaszkowe różnej genezy. Z uwagi na ich niski poziom przydatności rolniczej, kwalifikują się do kompleksu żytniego słabego i bardzo słabego, choć na terenie gminy można wyróżnić również niewielkie kompleksy dobre i bardzo dobre. Przeważającą formą uprawy zbóż są: żyto, owies oraz ziemniaki, łubin i seradela.

Według rejonizacji rolniczo-glebowej, obszar gminy zlokalizowany jest w regionie Konecko-Łopuszniańskim, charakteryzującym się wysokim stopniem lesistości i mało korzystnymi warunkami sprzyjającymi rozwojowi rolnictwa.

Poniżej przedstawiono typy i podtypy występujących na terenie gminy gleb w ujęciu genetycznym:

- 1) gleby brunatne wylugowane i brunatne kwaśne – występują w północno-wschodniej części gminy;
- 2) gleby brunatne – zajmują niewielkie powierzchnie;
- 3) brunatne deluwialne – występują powszechnie w środkowej i północno-wschodniej części gminy oraz na zachód od Końskich;
- 4) gleby bielice i pseudobielice – ze względu na minimalny areal nie odgrywają większego znaczenia na terenie badanej gminy; w niewielkiej części znajdują się pod lasami, tworząc siedliska mezotroficznych borów mieszanych, lasów mieszanych;
- 5) czarne ziemie – na terenie gminy zajmują nieznaczną powierzchnię oraz użytkowane są zarówno jako orne, jak i użytki zielone;

- 6) mady – powstały w dolinach rzek (Czarnej Koneckiej, Wąglanki, Żywiczki, Czystej, Młynkowskiej Rzeki); na terenie gminy w ograniczonym zakresie są uprawiane jako grunty orne, bądź częściej jako użytki zielone. W niewielkiej części znajdują się pod lasami, tworząc siedliska mezotroficznych lasów łęgowych;
- 7) gleby murszowate – najczęściej powstają w wyniku procesów murszenia zachodzących w odwodnionych glebach gruntowo-glejowych; są to gleby ubogie w materię organiczną i składniki pokarmowe, nadmiernie wilgotne, zimne, kwaśne, dość trudne w uprawie. W niewielkiej części znajdują się pod lasami, tworząc siedliska mezotroficznych lasów mieszanych bagiennych, olsów, sporadycznie łągów;
- 8) gleby torfowo-murszowe – na terenie gminy użytkowane są sporadycznie jako łąki. W niewielkiej części znajdują się pod lasami, tworząc siedliska mezotroficznych lasów mieszanych bagiennych i olsów;
- 9) gleby torfowe – na obszarze gminy występują sporadycznie, najczęściej w postaci niewielkich płatów. W niewielkiej części znajdują się pod lasami, tworząc siedliska mezotroficznych lasów mieszanych bagiennych i olsów.

Struktura użytków gruntowych mpzp przedstawia się następująco:

Tab.3. Struktura użytków gruntowych w granicach obszaru mpzp.

Użytek gruntowy	Udział w powierzchni* całkowitej mpzp [%]
UŻYTKI ROLNE:	
Grunty orne – R	43,11
Pastwiska trwałe – Ps	21,01
Sady – S	0,44
Grunty rolne zabudowane – Br	8,59
Grunty rolne zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych – Lzr	0,19
Nie użytki – N	0,06
GRUNTY LEŚNE:	
Lasy – Ls	5,80
GRUNTY ZABUDOWANE I ZURBANIZOWANE:	
Tereny mieszkaniowe - B	9,24
Tereny przemysłowe – Ba	1,25
Inne tereny zabudowane – Bi	1,70
Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe - Bz	0,32
Drogi – dr	8,29
SUMA	100,00

Źródło: Opracowanie własne na podstawie EGIB.

*powierzchnia liczona metodą ekranową przy pomocy narzędzi specjalistycznych CAD

Jak prezentuje Tab.3, dominującą część obszaru objętego planem zajmują grunty orne oraz pastwiska trwałe. Grunty rolne zabudowane, tereny mieszkaniowe i drogi stanowią drugą najliczniejszą grupę na terenie omawianego obszaru, gdyż zajmują ok. 26,12% powierzchni. Wśród użytków rolnych brak jest gruntów rolnych chronionych (klas I-III).

2.9. ZASOBY LEŚNE

Gmina Końskie na tle całego województwa wyróżnia się bardzo dużą lesistością. Wskaźnik ten wynosi 50,6% i jest prawie dwukrotnie wyższy niż jego odpowiednik dla całego woj. świętokrzyskiego (28,3%).

Tab.4. Struktura własnościowa gruntów leśnych i lasów w gminie Końskie – dane za 2024 r.

Forma własności	Powierzchnia gruntów leśnych [ha]	Powierzchnia lasów [ha]
ogółem	12 888,92	12 655,26
publiczne ogółem	9 112,24	8 879,26
publiczne Skarbu Państwa	9 089,24	8 856,26
publiczne Skarbu Państwa w zarządzie Lasów Państwowych	9 000,11	8 767,55
publiczne Skarbu Państwa w zasobie Własności Rolnej SP	-	37,67
publiczne gminne	-	23,00
prywatne	3 776,00	3 776,00

Źródło: Bank Danych Lokalnych, GUS – opracowanie własne.

Najbardziej zwarte masywy leśne występują we wschodniej oraz południowej części gminy i znajdują się w Nadleśnictwie: Barycz, Stąporków i Ruda Maleniecka. Według danych Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Radomiu, na obszarze gminy występuje co najmniej 8 typów siedliskowych lasu:



- 1) bór suchy, z dominacją sosny z mchem chrobotkowym w runie,
- 2) bór świeży, z dominacją sosny oraz podrostem jałowca,
- 3) bór mieszany świeży, z dominacją sosny oraz podrostem jałowca i gatunków liściastych (brzoza, czeremcha),
- 4) bór bagienny, z dominacją sosny oraz udziałem olchy, wierzby i brzozy,
- 5) bór mieszany wilgotny, z dominacją sosny i udziałem gatunków liściastych,
- 6) bór mieszany bagienny, z udziałem sosny, olchy i brzozy,
- 7) las świeży, z przewagą gatunków liściastych (lipa, dąb, klon, brzoza) oraz domieszką sosny,
- 8) bór mieszany wyżynny, z udziałem sosny oraz gatunków liściastych.

W obrębie kompleksów leśnych część drzewostanów pełni rolę glebochronną. Dotyczy to siedlisk nietrwałych, głównie borów suchych i świeżych wytworzonych na piaskach eolicznych, z płytkimi glebami. W dnach dolin i obniżeniach na siedliskach olszowych i łęgowych lasy pełnią funkcję wodochronną, wspomagając retencję gruntową. Wszystkie lasy stanowią główny element krajobrazu oraz podstawę funkcji turystycznej i rekreacyjnej, od wielu lat realizowanej w Sielpi. Znacząca jest także ich rola klimatotwórcza oraz bioklimatyczna, gdyż skład gatunkowy (dominacja sosny na ubogim siedlisku) zapewnia intensywne wzbogacanie powietrza atmosferycznego (przy określonych typach pogód) w bakteriobójcze olejki eteryczne i fitoncydy.

Jak wspomniano już wcześniej, w zasięgu przedmiotowego mpzp występują leśne użytki gruntowe, które stanowią niecałe 6% powierzchni całego obszaru. Kompleksy leśne zlokalizowane na terenie opracowania wchodzi w skład lasów Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Radomiu, Nadleśnictwo Barycz. Stanowią one własność osób fizycznych, z wyjątkiem jednego użytku leśnego, który stanowi własność Skarbu Państwa. Na obszarze mpzp dominującym gatunkiem, podobnie jak w przypadku całej gminy, jest sosna, reprezentowana przez drzewa w zróżnicowanym wieku – od 45 do 90 lat. Ponadto, w granicach omawianego terenu występują także takie gatunki jak: osika, brzoza i modrzew.

Zgodnie z ustawą z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych, przeznaczenie gruntów leśnych na cele nieleśne w przypadku gruntów nie będących własnością Skarbu Państwa wymaga uzyskania zgody marszałka województwa, wyrażanej po uzyskaniu opinii izby rolniczej. Z kolei w przypadku gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa, wymagane jest uzyskanie zgody Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa lub upoważnionej przez niego osoby. Na skutek realizacji planu przewiduje się konieczność wszczęcia procedury skutkującej zmianą przeznaczenia części dwóch użytków leśnych stanowiących własność osób fizycznych na cele nieleśne.

2.10. ZASOBY NATURALNE

Zgodnie z materiałami udostępnianymi przez Państwowy Instytut Geologiczny w zasięgu mpzp nie występują złoża kopalin oraz tereny i obszary górnicze.

2.11. ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE

Na terenie gminy Końskie wyróżnić można około 785 gatunków roślin naczyniowych, które stanowią rośliny rodzime lub trwale zadomowione. Składają się one z:

- 1) 18 gatunków roślin zarodnikowych takich jak skrzypy, widłaki i paprocie;
- 2) 7 gatunków roślin z grupy nagonasiennych;
- 3) 754 roślin okrytonasiennych, z czego 596 przypada na dwuliścienne i 164 na jednoliścienne.

Niewielkie urozmaicenie flory spowodowane jest drobną różnorodnością siedlisk. W gminie dominują siedliska kwaśne, które wykształciły się z utworów czwartorzędowych, głównie piasków kształtujących rzeźbę tego terenu. Na ww. siedliskach rozwinęły się ubogie gleby piaszczyste, słabo gliniaste o dużej przesiąkliwości, zajęte przez ubogie florystycznie bory sosnowe. Z kolei na glebach nadmiernie uwodnionych występują bory wilgotne i bagienne, rozległe łąki ziołoroślne oraz torfowiska niskie i przejściowe. Na terenie gminy występuje 79 gatunków chronionych, rzadkich i zagrożonych wyginięciem, z czego:

- 1) 22 gatunki podlegają całkowitej ochronie,
- 2) 12 gatunków podlega ochronie częściowej,
- 3) 8 gatunków uznano za zagrożone i ginące.

Struktura środowiska przyrodniczego sołectwa Gracuch składa się przede wszystkim z terenów rolnych, łąk, pastwisk oraz zadrzewień i zakrzewień śródpolnych. Ponadto, przy zachodniej granicy terenu występują lasy. Natomiast na terenach zabudowanych występuje dodatkowo zieleń ozdobna i ruderalna. Obszar położony jest poza głównymi korytarzami ekologicznymi (źródło: <http://mapa.korytarze.pl/>).

Teren objęty mpzp znajduje się w granicach Głowaczowskiego podokręgu geobotanicznego (C.2.6.b), Okręgu Wzgórz Opoczyńsko-Łopuszańskich (C.2.6.), Krajny Wyżyn Środkowopolskich (C.2), Działu Wyżyn Południowopolskich (C).



Na terenie planu wśród typów potencjalnej roślinności występują następujące typy zbiorowisk: grąd subkontynentalny (odmiana małopolska, forma wyżynna, seria uboga) oraz kontynentalne bory mieszane sosnowo-dębowe.

Według klasyfikacji programu CLC¹ przedmiotowy obszar składa się z lasów iglastych (312), gruntów ornych poza zasięgiem urządzeń nawadniających (211), złożonych systemów upraw i działek (242), lasów i roślinności krzewiastej w stanie zmian (324) oraz zabudowy miejskiej luźnej (112).

2.12. ELEMENTY CHRONIONE NA PODSTAWIE USTAWY Z 16 KWIEŚNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY

Na obszarze opracowania nie występują obszarowe lub indywidualne formy ochrony przyrody. Ponadto, brak jest dokumentów, które wskazywałyby na występowanie w tym miejscu terenów wartościowych pod względem przyrodniczym, które wskazane byłyby do objęcia ochroną prawną.

Odległości obszaru opracowania od obszarów chronionych występujących w zasięgu do 10 km:

- 1) Rezerwat przyrody Papiernia – ok. 8,3 km w kierunku południowo-wschodnim,
- 2) Otulina Rezerwatu przyrody Papiernia – ok. 8,4 km w kierunku południowo-wschodnim,
- 3) Konecko Łopuszniański Obszar Chronionego Krajobrazu – ok. 1,1 km w kierunku południowo-wschodnim,
- 4) Piliczański Obszar Chronionego Krajobrazu – ok. 6,8 km w kierunku północno-zachodnim,
- 5) Specjalny obszar ochrony Natura 2000 Ostoja Pomorzany PLH260030 – ok. 1,3 km w kierunku zachodnim,
- 6) Specjalny obszar ochrony Natura 2000 Dolina Czarnej PLH 260015 – ok. 6 km w kierunku zachodnim,
- 7) 5 użytków ekologicznych – odległość od ok. 6,6 km do ok. 9,5 km w kierunku południowo-zachodnim.

2.13. KRAJOBRAZ

Krajobraz miasta i gminy Końskie cechuje się urozmaiconym i zróżnicowanym ukształtowaniem terenu typowym dla przenikania wyżu z niżem polskim. Niewielkie spadki terenu (3-5%), gęsta sieć dolin bezodpływowych i bogata rzeźba terenu to cechy charakterystyczne dla tego terenu. Bogactwo przyrodnicze gminy Końskie obejmuje lasy, rzeki, drobne ciek i oraz zbiorniki wodne. Pomniki przyrody zlokalizowane w jej granicach znacznie podnoszą wartość krajobrazu.

Obszar objęty opracowaniem charakteryzuje się krajobrazem przejściowym między zabudową wiejską a terenami otwartymi. Dominującym elementem jest zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna o układzie rozproszonym i pasmowym, skoncentrowana głównie wzdłuż ul. Słonecznej. Pomiedzy ciągami zabudowy rozciągają się grunty rolne, które nadają przestrzeni rolniczo-osadniczy charakter. Wyraźną granicę zachodnią stanowi kompleks leśny. W części wschodniej wyróżnia się zabudowa usługowo-produkcyjna. Uzupełnieniem układu przestrzennego są mniejsze tereny usługowe, zieleni przydomowa, zbiorniki wodne (jeden niewielki i jeden większy) oraz pojedyncze szpalery drzew i krzewów. Krajobraz całego obszaru ma charakter mozaikowy, tworzony przez elementy osadnicze, rolnicze i leśne, z czytelnym układem komunikacyjnym.

Zabudowę mieszkaniową jednorodziną tworzą budynki od 1 do 4 kondygnacji, zarówno wolnostojące, jak i bliźniacze (choć dominują wolnostojące). Przeważają dachy dwuspadowe, czterospadowe i wielopołaciowe, kryte dachówką, a miejscami blachą, najczęściej w kolorach: czerwonym, pomarańczowym lub granatowym. Elewacje są przeważnie jasne – białe, żółte, beżowe, jasnozielone lub szare. Ponadto, część budynków znajduje się w stanie zaniedbanym, surowym lub posiada wykończenie drewniane. Widoczne są również obiekty w trakcie budowy.

Za zabudową mieszkalną usytuowane są budynki gospodarczej i garażowe, przeważnie jednokondygnacyjne, z dachami jedno- lub dwuspadowymi. Nieruchomości ogrodzone są siatkami, płotami drewnianymi lub ogrodzeniami metalowymi i betonowymi prefabrykatami.

Zabudowę usługową stanowią m.in. Zespół Placówek Oświatowych, sklep spożywczy, budynek straży pożarnej oraz warsztaty samochodowe i lakiernicze. Są to obiekty jedno- lub dwukondygnacyjne, o dachach jedno- i dwuspadowych, z elewacjami w różnych kolorach. Na terenie Zespołu Placówek Oświatowych znajdują się wysokie szpalery drzew, stanowiące pozytywny element krajobrazu.

Zabudowa usługowo-produkcyjna składa się z kilku długich budynków jedno- i dwukondygnacyjnych, z dachami dwuspadowymi, wykończonych głównie jasną blachą. Towarzyszą jej utwardzone place, składowane materiały i niewielkie kontenery.

Przy skrzyżowaniu ulic Słonecznej i Koneckiej zlokalizowany jest teren rekreacyjno-sportowy z placem zabaw, altaną i urządzeniami siłowni zewnętrznej, pełniący ważną funkcję społeczną i rekreacyjną.

W granicach obszaru opracowania znajdują się również wewnętrzne i słupowe stacje transformatorowe.

¹ CORINE Land Cover; (źródło: <https://clc.gios.gov.pl/>)



Poniżej zdjęcia z inwentaryzacji przedstawiające charakter miejsca (źródło: MASTERPLAN NIŻBORSKI SPÓŁKA JAWNA, kwiecień 2025 r.).

Fot. 1. Szpalery drzew przed Zespołem Placówek Oświatowych.



Fot. 2. Budynki Zespołu Placówek Oświatowych.



Fot. 3. Niezabudowany teren na zachód od Zespołu Placówek Oświatowych.



Fot. 4. Zakład produkcyjno-usługowy Owczarek Grzegorz Z.P.H.U.



Fot. 5. Budynek mieszkaniowy jednorodzinny przy ul. Zachodniej.



Fot. 6. Zakład usługowy świadczący usługi lakiernicze i blacharskie.



Fot. 7. Warsztat samochodowy przy ul. Zachodniej.



Fot. 8. Budynek mieszkaniowy jednorodzinny przy ul. Pogodnej.

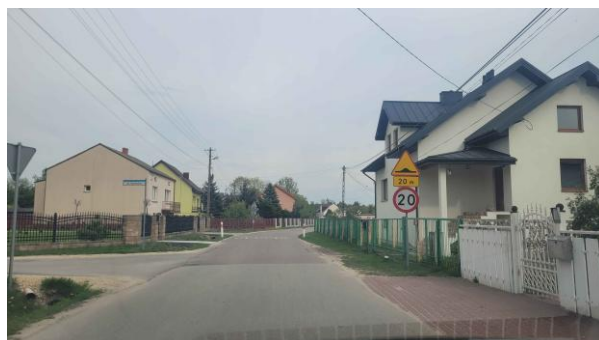


Fot. 9. Plac zabaw zlokalizowany w południowo-wschodniej części obszaru opracowania.

Fot. 10. Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna przy ul. Słonecznej.



Fot. 11. Budynek Ochotniczej Straży Pożarnej.



Fot. 12. Sklep spożywczy.



Z uwagi na brak audytu krajobrazowego dla województwa świętokrzyskiego, dla obszaru gminy Końskie nie zostały wyznaczone krajobrazy priorytetowe.

2.14. ZABYTKI I OBIEKTY O WARTOŚCIACH KULTUROWYCH

W granicach obszaru opracowania występuje stanowisko archeologiczne o numerze AZP 79-60/11 wraz ze strefą ochrony archeologicznej. Jest to ślad osadniczy pochodzący z okresu pradziejów.

Na obszarze opracowania nie występują:

- 1) formy ochrony zabytków w rozumieniu przepisów odrębnych;
- 2) obiekty lub obszary ujęte w wojewódzkiej lub gminnej ewidencji zabytków;
- 3) dobra kultury współczesnej.

2.15. INFRASTRUKTURA TECHNICZNA

Infrastruktura elektroenergetyczna. Przez obszar opracowania przebiegają zarówno linie elektroenergetyczne niskiego napięcia (w wykonaniu doziemnym i napowietrznym), jak i średniego napięcia (kablów). Ponadto, w granicach terenu zlokalizowanych jest 5 stacji transformatorowych: 3 słupowe i 2 wewnętrzne.

Infrastruktura gazowa. W granicach obszaru nie występuje sieć gazowa.

Infrastruktura ciepłownicza. W granicach obszaru nie występuje sieć ciepłownicza.

Infrastruktura wodociągowa i kanalizacyjna. Przez obszar opracowania przebiega zarówno główna sieć wodociągowa o średnicach: 90 mm i 110 mm, jak i sieć kanalizacyjna sanitarna i deszczowa.

Według danych GUS, na terenie gminy Końskie w 2023 r. z sieci wodociągowej korzystało 89,7% ogółu mieszkańców, zaś z kanalizacyjnej – 76,1%. Długość sieci kanalizacyjnej w relacji do sieci wodociągowej charakteryzuje wskaźnik 81,48% (dane za 2024 r.), co stanowi korzystne zjawisko świadczące o tym, że wiele posesji zlokalizowanych jest w zasięgu obu ww. sieci.

Sieć wodociągowa w gminie Końskie funkcjonuje w oparciu o sześć ujęć wody, zlokalizowanych w Końskich oraz w miejscowościach: Modliszewice, Paruchy, Wąsosz. Wszystkie ujęcia wody na terenie gminy korzystają z wód podziemnych. Ponadto, nieliczne gospodarstwa domowe zlokalizowane w miejscowości Piekło oraz w przysiółkach Pajaki i Karczunek korzystają z indywidualnych studni kopanych.

Sieć kanalizacji deszczowej w gminie obsługiwana jest przez dwie oczyszczalnie wód deszczowych z retencją oraz liczne separatory.

W miejscowościach, w których nie ma dostępu do sieci kanalizacyjnej, mieszkańcy posiadają zbiorniki bezodpływowe lub oczyszczalnie przydomowe.

Gminę obsługuje mechaniczno-biologiczno-chemiczna Oczyszczalnia Ścieków w Kornicy, stosująca oczyszczanie metodą osadu czynnego. Jej pracę przewidziano przy obciążeniu 39 600 RLM (równoważna liczba mieszkańców) i zapewnieniu przepustowości średniej dobowej 4900 m³/d i maksymalnej 7400 m³/d, co zaspokaja bieżące potrzeby systemu kanalizacyjnego i pozwala na jego perspektywiczny rozwój. Oczyszczalnia odprowadza tylko ścieki oczyszczone, których odbiornikiem jest rzeka Młynkowska.

Część obszaru planu zlokalizowana jest w granicach aglomeracji Końskie (aglomeracji ściekowej), wyznaczonej Uchwałą Nr XXVII/251/2020 Rady Miejskiej w Końskich z dnia 22 grudnia 2020 r.

Gospodarowanie odpadami. Zgodnie z Planem gospodarowania odpadami Gmina Końskie należy do Regionu 6, w skład którego wchodzi gminy powiatu koneckiego oraz gminy powiatu skarżyskiego. Wg stanu na 2014 r. region 6 zamieszkuje ok. 158 494 mieszkańców. Gmina Końskie od 1999 r. posiada własne składowisko odpadów, zlokalizowane w granicach obszaru opracowania, którego zarządcą jest Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. Składowisko już od 2013 r. funkcjonuje jako Regionalny Zakład Zagospodarowania Odpadów zapewniający:

- 1) mechaniczno-biologiczne przetwarzanie zmieszanych odpadów komunalnych i wydzielanie ze zmieszanych odpadów komunalnych frakcji nadających się w całości lub w części do odzysku sortownia odpadów;
- 2) przetwarzanie selektywnie zebranych odpadów zielonych i innych bioodpadów oraz wytwarzanie z nich produktu o właściwościach nawozowych lub środków wspomagających uprawę roślin, spełniającego wymagania określone przepisami prawa;
- 3) składowanie odpadów powstających w procesie mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych oraz pozostałości z sortowania odpadów komunalnych o pojemności pozwalającej na przyjmowanie odpadów przez okres nie krótszy niż 15 lat.

Regionalne zakłady zagospodarowania odpadów winny mieć moc przerobową wystarczającą do przetwarzania odpadów pochodzących z całego regionu. Dla Regionu 6 instalacją do zastępczej obsługi regionu w przypadku, gdy znajdująca się w nich instalacja uległa awarii lub nie może przyjmować odpadów z innych przyczyn jest RZZO Promnik w Strawczynie (26-067).

Gospodarowanie odpadami reguluje szereg przepisów odrębnych, przez które należy rozumieć: ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 ze zm.), ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2025 r. poz. 733), Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 10 maja 2021 r. w sprawie sposobu selektywnego zbierania wybranych frakcji odpadów (Dz. U. z 2021 r. poz. 906), jak również uchwały Rady Miejskiej, w tym Uchwała nr XXVII/257/2020 Rady Miejskiej w Końskich z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie zmiany Regulaminu szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta i Gminy Końskie (z późn. zmianami).

Infrastruktura telekomunikacyjna. Według danych zaczerpniętych ze strony internetowej www.s12pem.gov.pl, na terenie opracowania nie występują stacje bazowe telefonii komórkowej (najbliższa stacja znajduje się w Sierosławicach, w odległości ok. 970 m od granicy obszaru, w kierunku północno-wschodnim). W granicach obszaru opracowania występują sieci telekomunikacyjne w wykonaniu napowietrznym i doziemnym.

3. STAN ŚRODOWISKA

3.1. WODY POWIERZCHNIOWE

Podstawowym elementem gospodarowania wodami powierzchniowymi jest jednolita część wód powierzchniowych (JCWP), względem której przeprowadza się badania, na podstawie których możliwe jest podjęcie działań dążących do poprawy stanu wód przed zanieczyszczeniem. Wyróżnia się JCWP naturalne oraz silnie przeobrażone w wyniku działalności człowieka. Dla pierwszej spośród ww. grup ustala się stan ekologiczny, dla drugiej – potencjał ekologiczny.

Badania i oceny stanu wód powierzchniowych dokonuje się w ramach państwowego monitoringu środowiska. Zgodnie z art. 349 ust. 3 Ustawy Prawo wodne z dnia 20 lipca 2017 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 1478 ze zm.), Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska wykonuje badania wód powierzchniowych w zakresie elementów fizykochemicznych, chemicznych i biologicznych.

Zgodnie z Ocena stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w latach 2014-2019 na podstawie monitoringu GIOŚ. JCWP Nr RW200010254845 monitorowana była w ppk o kodzie PL01S0901_2083, a ocena jej stanu przedstawia się następująco:

- 1) stan ekologiczny: zły,
- 2) wskaźniki determinujące stan ekologiczny: OWO, azot amonowy, fosfor fosforanowy (V); fitobentos, makrobezkręgowce, ichtiofauna,
- 3) stan chemiczny: poniżej dobrego,



- 4) wskaźniki determinujące stan chemiczny: benzo(a)piren; nie dotyczy,
- 5) stan wód: zły.

3.2. WODY PODZIEMNE

Badania i oceny stanu wód podziemnych dokonuje się w ramach państwowego monitoringu środowiska. Zgodnie z art. 349 ust. 8 Ustawy Prawo wodne z dnia 20 lipca 2017 r. (Dz. U. z 2024 r. poz. 1087 ze zm.), Państwowa Służba Hydrogeologiczna wykonuje badania i ocenia stan wód podziemnych w zakresie elementów fizykochemicznych i ilościowych. W uzasadnionych przypadkach Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska, w uzgodnieniu z Państwową Służbą Hydrogeologiczną, przeprowadza uzupełniające badania wód podziemnych w zakresie elementów fizykochemicznych, przekazując ich wyniki Państwowej Służbie Hydrogeologicznej za pośrednictwem Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Ocenę stanu chemicznego wód podziemnych w punkcie pomiarowym przeprowadza się, ustalając klasę jakości wód podziemnych przez porównanie wartości badanych elementów fizykochemicznych z wartościami granicznymi elementów fizykochemicznych określonymi w rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. z 2019, poz. 2148). Klasy jakości wód podziemnych I, II, III oznaczają dobry stan chemiczny, a klasy IV, V – słaby stan chemiczny. Do wskaźników decydujących o jakości wody zaliczono m.in.: odczyn pH, tlen rozpuszczony, wapń, żelazo, mangan, wodorowęglany, temperaturę wody, azotany, fosforany, pestycydy, potas, nikiel, siarczany i magnez.

Zgodnie z informacją udostępnioną przez WIOŚ w Kielcach, jakość wód podziemnych dla JCWPd nr 85 na terenie gminy Końskie po raz ostatni była badana w 2019 roku w punkcie pomiarowym zlokalizowanym w miejscowości Sielpia Wielka. Wody podziemne zaliczono wówczas do IV klasy jakości wód, tj. wody niezadowolającej jakości, w których wartości elementów fizykochemicznych są podwyższone w wyniku naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych oraz wskazują na wyraźny wpływ działalności człowieka.

Sieć wodociągowa w gminie Końskie funkcjonuje w oparciu o sześć ujęć wody, zlokalizowanych w Końskich oraz w miejscowościach: Modliszewice, Paruchy, Wąsosz. Wszystkie ujęcia wody na terenie gminy korzystają z wód podziemnych. Ponadto, nieliczne gospodarstwa domowe zlokalizowane w miejscowości Piekło oraz w przysiółkach Pajaki i Karczunek korzystają z indywidualnych studni kopanych.

Sieć kanalizacji deszczowej w gminie obsługiwana jest przez dwie oczyszczalnie wód deszczowych z retencją oraz liczne separatory. W miejscowościach, w których nie ma dostępu do sieci kanalizacyjnej, mieszkańcy posiadają zbiorniki bezodpływowe lub oczyszczalnie przydomowe.

Gminę obsługuje mechaniczno-biologiczno-chemiczna Oczyszczalnia Ścieków w Kornicy, stosująca oczyszczanie metodą osadu czynnego. Jej pracę przewidziano przy obciążeniu 39 600 RLM (równoważna liczba mieszkańców) i zapewnieniu przepustowości średniej dobowej 4900 m³/d i maksymalnej 7400 m³/d., co zaspokaja bieżące potrzeby systemu kanalizacyjnego i pozwala na jego perspektywiczny rozwój. Oczyszczalnia odprowadza tylko ścieki oczyszczone, których odbiornikiem jest rzeka Młynkowska.

3.3. POWIETRZE ATMOSFERYCZNE

Obszar opracowania z zgodnie z Ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647 ze zm.), należy do strefy świętokrzyskiej (kod strefy PL2602). Według oceny rocznej jakości powietrza w województwie świętokrzyskim przeprowadzonej w 2025 r. za rok 2024 stwierdzono, że strefa świętokrzyska uzyskała klasę C z powodu przekroczenia poziomu docelowego benzo(a)pirenu w pyłe zawieszonym PM₁₀. Ze względu na niedotrzymanie poziomu celu długoterminowego ozonu, strefa ta otrzymała klasę D₂.

Dla stref ze statusem klasy C, zarząd województwa opracowuje, a sejmik województwa uchwała program ochrony powietrza, mający na celu osiągnięcie poziomów dopuszczalnych i docelowych w powietrzu oraz pułapu stężenia ekspozycji. Dla stref, w których przekraczane są poziomy dopuszczalne integralną część programu ochrony powietrza lub jego aktualizacji stanowić ma plan działań krótkoterminowych. Klasa D₂ skutkuje natomiast podjęciem długoterminowych działań naprawczych będących celem wojewódzkiego programu ochrony środowiska.



Tab.5. Wynikowe klasy strefy świętokrzyskiej dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia – 2024 r.

Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń dla strefy świętokrzyskiej											
SO ₂	NO ₂	PM10	Pb	C ₆ H ₆	CO	As	Cd	Ni	B(a)P	PM2,5	O ₃
A	A	A	A	A	A	A	A	A	C	A1	D2

Źródło: WIOŚ Kielce – opracowanie własne.

Co istotne, zauważalna jest stopniowa poprawa jakości powietrza pod względem zanieczyszczenia pyłami. W 2024 r. na terenie województwa świętokrzyskiego żadna stacja pomiarowa nie zarejestrowała przekroczeń dopuszczalnych stężeń pyłu zawieszonego PM10 ani PM2,5. Klasyfikacja strefy za 2024 rok sporządzona według kryterium ochrony zdrowia nie zmieniła się w porównaniu do roku 2023.

Zaliczenie strefy do określonej klasy zależy od stężeń zanieczyszczeń występujących na jej obszarze i wiąże się z określonymi wymaganiami dotyczącymi działań na rzecz poprawy jakości powietrza, bądź utrzymania jakości na dotychczasowym poziomie (tabela poniżej).

Tab.6. Klasy stref i wymagane działania w zależności od poziomów stężeń.

Klasa strefy	Poziom stężenia zanieczyszczenia	Wymagane działania
gdy jest określony poziom dopuszczalny:		
A	nie przekraczający poziomu dopuszczalnego	utrzymanie stężeń zanieczyszczenia poniżej poziomu dopuszczalnego oraz dążenie do utrzymania najlepszej jakości powietrza zgodnej ze zrównoważonym rozwojem
C	powyżej poziomu dopuszczalnego	<ul style="list-style-type: none"> określenie obszarów przekroczeń poziomów dopuszczalnych, opracowanie lub aktualizacja programu ochrony powietrza w celu osiągnięcia odpowiednich poziomów dopuszczalnych substancji w powietrzu kontrolowanie stężeń zanieczyszczenia na obszarach przekroczeń i prowadzenie działań mających na celu obniżenie stężeń przynajmniej do poziomów dopuszczalnych
gdy jest określony poziom docelowy:		
A	nie przekraczający poziomu dopuszczalnego	utrzymanie stężeń zanieczyszczenia w powietrzu poniżej poziomu docelowego
C	powyżej poziomu dopuszczalnego	<ul style="list-style-type: none"> dążenie do osiągnięcia poziomu docelowego substancji w określonym czasie za pomocą ekonomicznie uzasadnionych działań technicznych i technologicznych, opracowanie lub aktualizacja programu ochrony powietrza w celu osiągnięcia odpowiednich poziomów docelowych w powietrzu
dla stężeń ozonu odniesionych do poziomu celu długoterminowego:		
D1	nie przekraczający poziomu celu długoterminowego	utrzymanie stężeń zanieczyszczenia w powietrzu poniżej poziomu docelowego
D2	powyżej poziomu celu długoterminowego	dążenie do osiągnięcia poziomu celu długoterminowego do 2020 r.
dla stężeń pyłu PM2,5 odniesionych do poziomu dopuszczalnego dla fazy II:		
A1	poniżej poziomu dopuszczalnego dla fazy II	utrzymanie stężeń zanieczyszczenia w powietrzu poniżej poziomu docelowego
C1	powyżej poziomu dopuszczalnego dla fazy II	dążenie do osiągnięcia poziomu dopuszczalnego

Źródło: WIOŚ Kielce – opracowanie własne.

Główne zagrożenie względem jakości powietrza na obszarze opracowania stanowi „niska emisja” toksycznych substancji z lokalnych kotłowni i pieców węglowych używanych w indywidualnych gospodarstwach domowych. Takie lokalne systemy grzewcze i piece domowe nie posiadają urządzeń ochrony powietrza atmosferycznego. Wielkość emisji z tych źródeł jest trudna do oszacowania i wykazuje zmienność sezonową wynikającą z sezonu grzewczego. Spala się w nich różnego rodzaju materiały odpadowe, w tym odpady komunalne, które są źródłem emisji dioksyn, gdyż proces spalania jest niepełny i zachodzi w stosunkowo niskich temperaturach. Zanieczyszczenia z tego rodzaju źródła zawierają znaczne ilości popiołu (ok. 20%), siarki (1-2%) oraz azotu (1%).

Ponadto, do zagrożeń jakości powietrza należy zaliczyć ruch samochodowy odbywający się w granicach obszaru (głównie na drogach publicznych), który powoduje zanieczyszczenie tlenkami azotu, tlenkiem węgla, wodorotlenkami i pyłami. Ponadto, należy mieć również na uwadze zanieczyszczenia związane z funkcjonowaniem we wschodniej części planu terenu usługowo-produkcyjnego.

3.4. KLIMAT AKUSTYCZNY

Klimat akustyczny został przeanalizowany w kontekście uciążliwości związanych z hałasem. Rozważając to pojęcie na płaszczyźnie środowiskowej oraz źródeł emisji, możemy wyróżnić:

- 1) hałas komunikacyjny – generowany przez ruch lotniczy, kolejowy i drogowy;
- 2) hałas przemysłowy – generowany przez zakłady przemysłowe;
- 3) hałas komunalny – generowany:
 - a) podczas eksploatacji budynków mieszkalnych (węzły ciepłownicze, kotłownie, windy itd.);
 - b) przez emitory znajdujące się w środowisku zewnętrznym (sklepy, restauracje, sygnały dźwiękowe – alarmowe itd.).

Według ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska przez teren zagrożony hałasem rozumie się teren, na którym przekroczone są dopuszczalne poziomy dźwięku wyrażone wskaźnikami LN^2 , $LDWN^3$, L_{AeqD}^4 i L_{AeqN}^5 . Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 poz. 112) określa standardy akustyczne w środowisku dla terenów o różnych funkcjach. Obowiązujące w Polsce kryterium oceny hałasu wprowadzone ww. Rozporządzeniem ustala dopuszczalny poziom hałasu wyrażony równoważnym poziomem dźwięku A w dB, który zależy zarówno od charakteru terenu jak i od rodzaju źródła hałasu, a także od pory doby.

W granicach obszaru opracowania klimat akustyczny kształtują przede wszystkim ciągi tras komunikacyjnych – w największym stopniu droga krajowa nr 42 oraz droga zbiorcza (DP1458T), w nieco mniejszym drogi dojazdowe i wewnętrzne.

Innym źródłem emisji jest hałas wynikający z obecności człowieka w sposób bezpośredni (rozmowy, śmiech, krzyki), jak również pośredni, tj. generowany przez m.in. wspomniany już wyżej ruch komunikacyjny, funkcjonowanie terenów usługowo-produkcyjnych i usługowych czy naturalną eksploatację budynków (np. klimatyzatory, napowietrzne pompy ciepła).

3.5. PROMIENIOWANIE ELEKTROMAGNETYCZNE

Oddziaływanie pola elektrycznego i magnetycznego uwarunkowane jest wieloma czynnikami, m.in. [Siemiński M., 1994]: rodzajem owych pól, wielkością ich natężeń, charakterem zmienności w czasie i elektrycznymi własnościami elementu narażonego na oddziaływanie. Z punktu widzenia ochrony środowiska znaczenie mają linie o napięciu znamionowym 110 kV, 220 kV i 400 kV, dla których obserwuje się natężenia przekraczające 1 kV/m (pod liniami 110 kV – niewielki zasięg natężeń). Zdaniem Siemińskiego negatywny wpływ zmiennego pola elektromagnetycznego o częstotliwości 50 Hz obserwuje się tylko tam, gdzie ich natężenie jest bardzo duże, a więc w pobliżu stacji transformatorowych i sieci przesyłowych o bardzo wysokich napięciach, a negatywne skutki oddziaływania takich pól dotyczą tylko ograniczonej liczby osób, których praca zawodowa związana jest z tego typu ryzykiem. Zgodnie z przyjętymi w Polsce kryteriami przyjmuje się wartości graniczne dla okresowego przebywania ludzi na poziomie 10 kV i 60 A/m. Lokalizacja zabudowy mieszkalnej jest możliwa, jeśli składowe pola elektromagnetycznego nie przekraczają 1 kV/m (elektryczna) i 60 A/m (magnetyczna). Przykładowo, pod linią przesyłową dwutorową o napięciu znamionowym 220 kV zlokalizowaną na wysokości 8 m, przy powierzchni ziemi natężenie pola elektromagnetycznego wynosi ok. 3,3 kV/m.

Według ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. prawo ochrony środowiska, pomiary pól elektromagnetycznych w otoczeniu linii elektroenergetycznych wykonuje się dla linii o napięciu znamionowym nie niższym niż 110 kV lub instalacjami radiokomunikacyjnymi, radionawigacyjnymi lub radiolokacyjnymi, emitującymi pola elektromagnetyczne, których równoważna moc promieniowana izotropowo wynosi nie mniej niż 15 W, emitującymi pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 30 kHz do 300 GHz. Wyniki pomiarów przekazuje się w postaci elektronicznej wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska i państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu w terminie 30 dni od dnia wykonania pomiarów. W myśl informacji podawanych przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska obecnie obowiązujące poziomy dopuszczalne pól elektromagnetycznych (zgodnie z przepisami Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie

² długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku (rozumianych jako przedział czasu od godz. 22.00 do godz. 6.00)

³ długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku, z uwzględnieniem pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6.00 do godz. 18.00), pory wieczoru (rozumianej jako przedział czasu od godz. 18.00 do godz. 22.00) oraz pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22.00 do godz. 6.00)

⁴ równoważny poziom dźwięku A dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 22⁰⁰)

⁵ równoważny poziom dźwięku A dla pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰)

dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku) wynoszą dla wysokich częstotliwości od 28 V/m do 61 V/m.

Na obszarze opracowania występuje kablowa sieć elektroenergetyczna średniego napięcia 15 kV. Ponadto, w granicach terenu występuje pięć stacji transformatorowych (trzy słupowe i dwie wewnętrzne).

Zgodnie ze stroną www.si2pem.gov.pl na obszarze opracowania brak jest stacji bazowych telefonii komórkowej, a najbliższa stacja znajduje się w Sierosławicach, na dz. ewid. nr 1207, a więc w odległości ok. 970 m w kierunku północno-wschodnim od granic obszaru opracowania. Operatorem stacji jest P4 Sp. z o.o. Obsługuje ona technologie: 5G (pasmo 2100), GSM (pasma 900, 1800), LTE (pasma 800, 1800, 2100, 2600) oraz UMTS (pasma 900, 2100). Ostatnie pomiary natężenia pola elektromagnetycznego dla tej stacji zostały przeprowadzone 31 marca 2023 r. We wszystkich pionach pomiarowych wynik wyniósł 1/3 V/m.

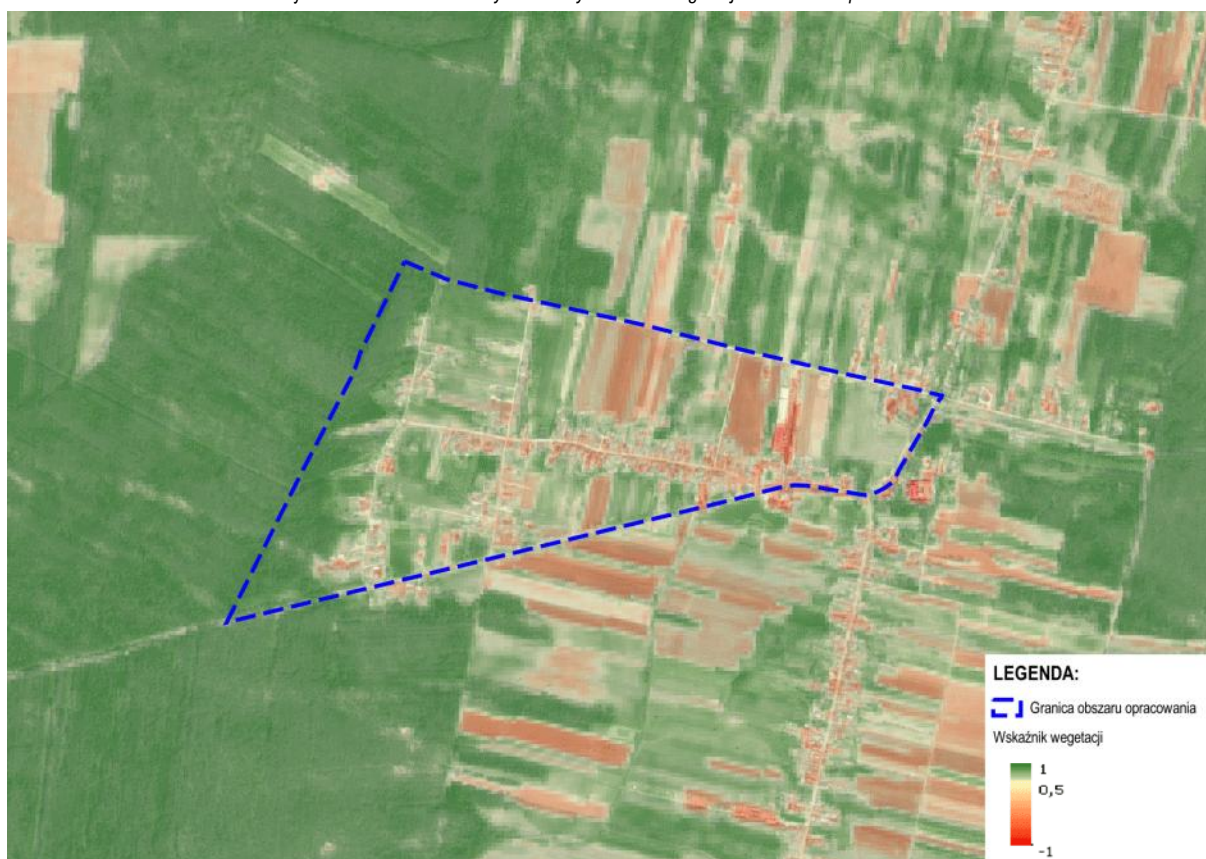
Ostatni pomiar promieniowania elektromagnetycznego został przeprowadzony w Końskich w 2019 roku w punkcie pomiarowym zlokalizowanym przy ul. Armii Krajowej 22 (współrzędne: 20.41144; 51.19667). Wyniki pomiarów wskazują, że średnie natężenie pola elektrycznego wynosiło wówczas <0,1 V/m, co w kontekście aktualnych dopuszczalnych wartości poziomu pól elektromagnetycznych daje podstawę do twierdzenia, iż na terenie gminy brak jest realnego zagrożenia nadmiernym poziomem pól elektromagnetycznych.

3.6. WSKAŹNIK WEGETACJI

Wskaźnik wegetacji (NDVI - Normalized Difference Vegetation Index/znormalizowany różnicowy wskaźnik wegetacji) jest stosowany w pomiarach teledetekcyjnych i służy określeniu stanu rozwojowego oraz kondycji roślinności na danym terenie. NDVI bazuje na kontraście między największym odbiciem w paśmie bliskiej podczerwieni a absorpcją w paśmie czerwonym. W praktyce oznacza to, że wskaźnik przyjmuje wartości w przedziale <-1,1>. Wyższa wartość wskaźnika oznacza większą ilość biomasy, np.:

- 1) wartości ujemne wskaźnika reprezentują wody,
- 2) niskie wartości wskaźnika (bliskie zeru) reprezentują odkryty grunt,
- 3) wartości wskaźnika powyżej 0.5 reprezentują roślinność zdrową.

Rys.11. Znormalizowany różnicowy wskaźnik wegetacji dla obszaru opracowania.



Źródło: GUGiK, opracowanie własne.

4. OCENA POTENCJALNYCH ZMIAN STANU ŚRODOWISKA PRZY BRAKU REALIZACJI USTALEŃ PLANU

Na analizowanym obszarze obecnie nie obowiązuje żaden miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. W takiej sytuacji realizacja wszelkiej zabudowy możliwa jest wyłącznie na zasadach określonych w decyzjach WZ i ICP, które zarówno z punktu widzenia planowania przestrzennego, jak i ochrony środowiska, ocenia się na niekorzystne. Jako dokumenty, których przedmiot stanowi jednostkowa inwestycja, nie praktykują (preferowanego w kontekście zagospodarowania przestrzennego gmin) podejścia kompleksowego. Zagospodarowanie terenów na ich podstawie może skutkować pojawieniem się w przestrzeni funkcji niezgodnych z ustaleniami Studium, a także prowadzić do zagospodarowania sprzecznego z lokalnymi uwarunkowaniami środowiskowymi (ekofizjograficznymi). Brak planu miejscowego utrudnia sprawowanie skutecznej kontroli nad zmianami w strukturze przestrzennej obszaru. Może to prowadzić do rozproszonego i niespójnego rozwoju, co w dłuższej perspektywie sprzyja powstawaniu chaosu przestrzennego, pogorszeniu stanu środowiska oraz powstawaniu konfliktów społecznych.

Rezygnacja z uchwalenia planu skutkowałaby utrzymaniem obecnego stanu zagospodarowania, z przewagą terenów niezabudowanych (rolnych i leśnych), co początkowo mogłoby ograniczać presję na środowisko. Należy jednak podkreślić, że brak precyzyjnych ustaleń planistycznych oznacza ryzyko dalszej realizacji inwestycji w oparciu o decyzje WZ, co w praktyce prowadzi do rozwoju niekontrolowanego, niespójnego z polityką przestrzenną gminy. Taki scenariusz mógłby skutkować zarówno chaotycznym zagospodarowaniem, jak i wykorzystaniem terenów nieposiadających predyspozycji do funkcji budowlanych, co w efekcie miałoby negatywne konsekwencje dla środowiska przyrodniczego oraz jakości życia mieszkańców.

Uchwalenie planu znajduje uzasadnienie w kierunkach zagospodarowania przestrzennego wyznaczonych w SUIKZP, istniejącym zagospodarowaniu terenu, a także w potrzebach właścicieli nieruchomości, wyrażonych poprzez wnioski złożone w toku procedury planistycznej. Projekt planu uwzględnia te uwarunkowania i zakłada rozwój w sposób spójny z lokalnym charakterem oraz zrównoważony pod względem środowiskowym.

Założenie całkowitej niezmienności środowiska w przypadku dotychczasowego użytkowania jest nierealne, choć nie przewiduje się, aby dla przedmiotowego terenu zmiany te miały charakter szczególnie negatywny. Niemniej jednak, skutki oddziaływań niektórych zachodzących na przedmiotowym terenie form antropopresji w dłuższej perspektywie czasowej mogą się kumulować, szczególnie w przypadku braku narzędzi planistycznych ograniczających presję inwestycyjną. Odnosi się to przede wszystkim do tzw. „niskiej emisji” toksycznych substancji z lokalnych kotłowni i pieców węglowych używanych w indywidualnych gospodarstwach domowych, zanieczyszczenia powietrza i hałasu związanego z ruchem komunikacyjnym i istniejącymi zakładami usługowymi oraz usługowo-produkcyjnymi.

Projekt planu miejscowego zawiera ustalenia dotyczące ochrony przyrody, środowiska i krajobrazu, których celem jest zabezpieczenie tych elementów przed potencjalnie negatywnym wpływem zabudowy. Dokument ten, jako instrument planistyczny bardziej precyzyjny i szczegółowy niż Studium, pozwala na kształtowanie zabudowy w sposób kontrolowany, zgodny z zasadami ładu przestrzennego i przy poszanowaniu uwarunkowań przyrodniczych. Dzięki temu możliwe jest ograniczenie ryzyka kumulacji negatywnych oddziaływań antropogenicznych i łagodzenie konfliktów przestrzennych.

Projekt MPZP zakłada uzupełnienie istniejącej zabudowy o charakterze pasmowym, a jego realizacja pozwoli na rozwój obszaru w sposób zrównoważony, dostosowany do potrzeb mieszkańców oraz do warunków przyrodniczych i krajobrazowych.

5. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŃNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY

Dokonana w oparciu o dostępne dane analiza stanu środowiska przyrodniczego wykazała, że w granicach obszaru opracowania nie występują obszarowe formy ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336 ze zm.).

Wśród pozostałych istniejących problemów ochrony środowiska, dotyczących obszaru opracowania oraz terenów w jego bezpośrednim otoczeniu wyróżnia się:

- 1) zanieczyszczenie hałasem i spalinami, którego źródło stanowią przede wszystkim ciągi tras komunikacyjnych;
- 2) sukcesywne zwiększanie się spływu powierzchniowego wód, przy jednoczesnym znacznym ograniczeniu infiltracji wgłębnej (skutek powstawania nowej zabudowy i utwardzania terenów);
- 3) zwiększające się sukcesywnie zużycie wody, a co za tym idzie, większa ilość powstałych ścieków;
- 4) indywidualne rozwiązania z zakresu gospodarki ściekowej (w przypadku ujawnienia się problemów z nieszczelnością urządzeń);

- 5) zmiany klimatu i klęski żywiołowe powodowane działalnością człowieka – scenariusze zmian klimatu zostały zaprezentowane na stronie internetowej projektu KLIMADA (www.klimada2.ios.gov.pl), natomiast wyniki analiz wskazują, że:
- a) od końca XIX wieku odnotowuje się ciągły wzrost temperatury powietrza na obszarze całego kraju,
 - b) tendencje opadów są mniej wyraźne, aczkolwiek zmieniała się ich struktura (tzn., że opady są bardziej gwałtowne, krótkotrwałe, niszczyielskie, powodujące coraz częściej gwałtowne powodzie).

6. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLE MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Priorytety Unii Europejskiej w zakresie ochrony środowiska formułuje VIII Unijny Program Działań w Zakresie Środowiska Naturalnego, przyjęty decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2022/591 w sprawie ogólnego unijnego programu działań do 2030 r. (Dz. Urz. UE. L Nr 114/22, str. 22-36 z dnia 12 kwietnia 2022 r.). Decyzja ta zobowiązuje Polskę do podejmowania działań służących osiągnięciu celów priorytetowych Ósmego Programu, a wszelkie organy publiczne do współpracy z przedsiębiorstwami, partnerami społecznymi, społeczeństwem europejskim i obywatelami w realizacji programu. Program wśród celi priorytetowych wymienia:

- 1) ograniczenie emisji gazów cieplarnianych oraz wzmocnienie ich pochłaniania przez naturalne pochłaniacze w Unii,
- 2) wzmocnienie zdolności przystosowawczych i zmniejszenie podatności na zmianę klimatu,
- 3) dążenie do modelu regeneracyjnego wzrostu oraz przyspieszenie przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym,
- 4) dążenie do osiągnięcia zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń,
- 5) ochrona i przywrócenie bioróżnorodności i wzmocnienie kapitału naturalnego,
- 6) promowanie środowiskowych aspektów zrównoważoności i znaczne ograniczenie głównych skutków środowiskowo-klimatycznych związanych z produkcją i konsumpcją.

Jako długoterminowy cel Programu do 2050 r. wyznaczono „zapewnienie by ludzie cieszyli się dobrej jakości życia z uwzględnieniem poziomów krytycznych dla planety w gospodarce dobrobytu, w której nic się nie marnuje, wzrost ma charakter regeneracyjny, osiągnięto neutralność klimatyczną w Unii, a nierówności znacznie zmniejszono. [...]”.

Przyjęta w 1997 roku Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej "zapewnia ochronę środowiska człowieka, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju" (art. 5). Powyższą zasadę uwzględnia m.in. „Polityka Ekologiczna Państwa 2030” (dalej: PEP2030), która jest najważniejszą strategią w obszarze środowiska i gospodarki wodnej. PEP2030 została przyjęta przez Radę Ministrów 16 lipca 2019 r. Jej rolą jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego Polski oraz wysokiej jakości życia dla wszystkich mieszkańców. Wzmacnia działania rządu polegające na budowie innowacyjnej gospodarki z zachowaniem zasad zrównoważonego rozwoju. Polityka wspiera także realizację celów i zobowiązań Polski na szczeblu międzynarodowym, w tym na poziomie unijnym oraz ONZ, szczególnie w kontekście celów polityki klimatyczno-energetycznej UE do 2030 oraz celów zrównoważonego rozwoju ujętych w Agendzie 2030. W systemie dokumentów strategicznych doprecyzowuje i operacjonalizuje Strategię na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r. – dalej: SOR).

Cele sformułowane w PEP2030 odpowiadają na najważniejsze trendy w obszarze środowiska i obejmują:

- 1) cel główny: Rozwój potencjału środowiska na rzecz obywateli i przedsiębiorców (przeniesiony wprost z SOR);
- 2) cel szczegółowy:
 - a) I – Środowisko i zdrowie. Poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego,
 - b) II – Środowisko i gospodarka. Zrównoważone gospodarowanie zasobami środowiska,
 - c) III – Środowisko i klimat. Łagodzenie zmian klimatu i adaptacja do nich oraz zarządzanie ryzykiem klęsk żywiołowych;
- 3) cel horyzontalny:
 - a) Środowisko i edukacja. Rozwijanie kompetencji (wiedzy, umiejętności i postaw) ekologicznych społeczeństwa,
 - b) Środowisko i administracja. Poprawa efektywności funkcjonowania instrumentów ochrony środowiska.

Powyższe cele szczegółowe będą realizowane przez kierunki interwencji, takie jak:

- 1) zrównoważone gospodarowanie wodami, w tym zapewnienie dostępu do czystej wody dla społeczeństwa i gospodarki oraz osiągnięcie dobrego stanu wód;
- 2) likwidacja źródeł emisji zanieczyszczeń do powietrza lub istotne zmniejszenie ich oddziaływania;
- 3) ochrona powierzchni ziemi, w tym gleb;

- 4) przeciwdziałanie zagrożeniom środowiska oraz zapewnienie bezpieczeństwa biologicznego, jądrowego i ochrony radiologicznej;
- 5) zarządzanie zasobami dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, w tym ochrona i poprawa stanu różnorodności biologicznej i krajobrazu;
- 6) wspieranie wielofunkcyjnej i trwale zrównoważonej gospodarki leśnej;
- 7) gospodarka odpadami w kierunku gospodarki o obiegu zamkniętym;
- 8) zarządzanie zasobami geologicznymi przez opracowanie i wdrożenie polityki surowcowej państwa;
- 9) wspieranie wdrażania ekoinnowacji oraz upowszechnianie najlepszych dostępnych technik BAT (Best Available Technology - standard służący określaniu wielkości emisji zanieczyszczeń dla większych zakładów przemysłowych w UE);
- 10) przeciwdziałanie zmianie klimatu;
- 11) adaptacja do zmiany klimatu oraz zarządzanie ryzykiem klęsk żywiołowych.

Z kolei cele horyzontalne będą realizowane przez kierunki interwencji, takie jak:

- 1) edukacja ekologiczna, w tym kształtowanie wzorców zrównoważonej konsumpcji;
- 2) usprawnienie systemu kontroli i zarządzania ochroną środowiska oraz doskonalenie systemu finansowania.

Dodatkowo warto wspomnieć, że wśród przepisów prawa krajowego regulujących zagadnienia związane z ochroną środowiska należy wymienić m.in.:

- 1) ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
- 2) ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 3) ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska;
- 4) ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne;
- 5) ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze;
- 6) ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
- 7) ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach;
- 8) ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

„Koncepcja Rozwoju Kraju 2050” (KRK 2050) to dokument strategiczny, przyjęty przez Radę Ministrów 25 lipca 2025 r. Stanowi on długoterminowy drogowskaz dla polityki rozwojowej państwa, opracowany zgodnie z ustawą o zasadach prowadzenia polityki rozwoju. Jego celem jest identyfikacja kluczowych trendów, wyzwań rozwojowych i szans, jakie mogą kształtować przyszłość Polski w perspektywie do połowy XXI wieku, a także wyznaczenie ambitnej wizji kraju na rok 2050. Dokument opiera się na wiedzy naukowej, analizach foresightowych i szerokim dialogu społecznym. Ma wspierać administrację publiczną, samorządy i inne podmioty w podejmowaniu decyzji sprzyjających długofalowemu, zrównoważonemu rozwojowi.

Wizja Polski w 2050 r. przedstawiona w KRK zakłada, że ochrona środowiska naturalnego będzie integralnym elementem rozwoju kraju. Kluczowe założenia z zakresu ochrony środowiska obejmują:

- 1) uznanie środowiska naturalnego i przestrzeni za zasoby krytyczne oraz uwzględnianie ich we wszystkich procesach decyzyjnych,
- 2) trwale ograniczanie presji na środowisko w przemyśle, rolnictwie, transporcie i budownictwie, w tym redukcja emisji gazów cieplarnianych,
- 3) podnoszenie świadomości społecznej nt. wpływu działalności człowieka na planetę i promowanie odpowiedzialnej konsumpcji,
- 4) ochrona różnorodności biologicznej, ekosystemów i zasobów naturalnych oraz zwiększenie powierzchni obszarów chronionych,
- 5) rozwój gospodarki o obiegu zamkniętym i gospodarki umiaru, w tym oszczędne korzystanie z zasobów i przeciwdziałanie marnotrawstwu,
- 6) adaptacja do zmian klimatu – w tym zazielenianie przestrzeni miejskich, ochrona mokradeł, korytarzy ekologicznych i terenów zalewowych,
- 7) zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego poprzez zrównoważone rolnictwo i ochronę gleb oraz wód,
- 8) zrównoważony i bezpieczny system energetyczny oparty na dywersyfikacji źródeł energii, OZE, poprawie efektywności energetycznej i rozwoju energetyki obywatelskiej,



- 9) integracja planowania przestrzennego z polityką rozwoju tak, aby minimalizować konflikty przestrzenne i negatywne skutki gospodarowania przestrzenią dla środowiska.

Przedmiotowy projekt planu uwzględnia ww. kluczowe założenia KRK 2050 poprzez m.in.:

- 1) dopuszczenie realizacji dachów zielonych;
- 2) ustalenie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej od 30% do 95% (w zależności od terenu);
- 3) wprowadzenie zakazu lokalizowania budynków na terenach zieleni naturalnej;
- 4) wprowadzenie możliwości realizacji instalacji odnawialnych źródeł energii;
- 5) wprowadzenie ustaleń mających na celu ochronę przed zanieczyszczeniem ziemi oraz wód powierzchniowych i podziemnych oraz ochronę przed niekorzystnymi zmianami w odpływie wód opadowych i gruntowych;
- 6) ustalenie nakazu postępowania zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym w szczególności z zakresu programu ochrony powietrza dla województwa świętokrzyskiego wraz z planem działań krótkoterminowych;
- 7) ustalenie dla inwestycji mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, lokalizowanych na terenie U-P, wymogu stosowania najlepszych dostępnych technik w rozumieniu przepisów odrębnych;
- 8) wprowadzenie zakazu lokalizowania przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego;
- 9) wprowadzenie zakazu realizacji inwestycji powodujących przekroczenie standardów jakości środowiska poza granicą działki budowlanej, do której inwestor posiada tytuł prawny.

Dokumentem mającym bezpośrednie przełożenie na akt prawa miejscowego jakim jest przedmiotowy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest Zmiana Planu Zagospodarowania Województwa Świętokrzyskiego – Plan Zagospodarowania Miejskiego Obszaru Funkcjonalnego Ośrodka Wojewódzkiego (dalej MOF OW) przyjęta uchwałą Nr XXVII/377/20 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 28 grudnia 2020 r. Wyznaczone w niej generalne cele i priorytety rozwoju województwa świętokrzyskiego są pochodną ustaleń Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 oraz Strategii Rozwoju Województwa Świętokrzyskiego 2030+.

W kontekście zagadnień związanych ze środowiskiem przyrodniczym dokument ten wymienia następujące zasady wiodące:

- 1) zasada przezorności ekologicznej;
- 2) zasada kompensacji ekologicznej.

Polityka przestrzennego zagospodarowania województwa w zakresie środowiska przyrodniczego wymienia następujące cele:

- 1) ochrona i wzrost różnorodności biologicznej i krajobrazowej MOF OW,
- 2) rozwijanie trwale zrównoważonej i wielofunkcyjnej gospodarki leśnej,
- 3) zapewnienie wymaganej przepisami prawa ochrony zasobów wodnych oraz osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód powierzchniowych i podziemnych,
- 4) zwiększenie poziomu bezpieczeństwa powodziowego i ochrony przed skutkami suszy,
- 5) racjonalizacja zużycia wody na cele przemysłowe i konsumpcyjne,
- 6) zachowanie lub przywrócenie utraconych wartości przyrodniczych i produkcyjnych gleb,
- 7) rekultywacja terenów zdegradowanych w wyniku działalności człowieka,
- 8) poprawa jakości powietrza atmosferycznego na obszarze MOF OW,
- 9) zmniejszenie stopnia narażenia mieszkańców regionu na ponadnormatywny hałas i oddziaływanie pól elektromagnetycznych,
- 10) zapobieganie i ograniczanie skutków wystąpienia poważnych awarii przemysłowych,
- 11) wzrost efektywności gospodarczego wykorzystania zasobów naturalnych, zwiększenie efektywności energetycznej gospodarki i ograniczanie ilości wytwarzanych odpadów.

Spośród wszystkich celów określonych w dokumentach krajowych i programach oraz dyrektywach Unii Europejskiej szczególnie istotne z punktu widzenia realizacji przedmiotowej zmiany planu jest zachowanie:

- 1) wymogów ochrony środowiska;
- 2) wymogów ochrony powietrza;
- 3) racjonalnego gospodarowania odpadami;
- 4) wymogów ochrony wód przed zanieczyszczeniem;
- 5) wymogów ochrony zasobów przyrodniczych.



W projektowanym dokumencie uwzględnione zostały ww. priorytety, które w sposób bezpośredni wynikają z dokumentów ustanowionych na szczeblu rządowym lub samorządowym, porozumień międzynarodowych czy innych dyrektyw Unii Europejskiej.

7. SKUTKI DLA ŚRODOWISKA WYNIKAJĄCE Z REALIZACJI USTALEŃ PLANU

7.1. PRZYJĘTE ZAŁOŻENIA

Analiza skutków realizacji projektu planu przyjmuje, że podczas jego sporządzania wzięto pod uwagę wszystkie wymagane prawem aspekty ochrony środowiska. Wszelkie ustalenia zawarte w uchwale oraz na załączniku graficznym nr 1 zostały sformułowane w sposób gwarantujący ograniczenie ich przyszłych – negatywnych – skutków do minimum. Lokalizacje nowych inwestycji muszą spełniać szczegółowe ustalenia planu, dotyczące m.in. wymagań ochrony środowiska. Powyższe zabezpiecza istniejący stan środowiska przed pogorszeniem bądź spowoduje w perspektywie polepszenie jego kondycji.

W celu uzyskania metodologicznej przejrzystości prognozy oddziaływania ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze, dokonano klasyfikacji poszczególnych terenów pod kątem potencjalnego wpływu realizacji wskazanych dla nich ustaleń na stan środowiska przyrodniczego (oddziaływanie pozytywne/neutralne/negatywne), ze szczególnym uwzględnieniem możliwości pojawienia się przewidywanych znaczących, negatywnych oddziaływań. Dokonano również klasyfikacji na oddziaływanie w zależności od zróżnicowanych relacji z przedmiotem podlegającym oddziaływaniu (oddziaływanie: bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane) oraz zmiennego czasu działania (oddziaływanie: krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe). Pod pojęciem „oddziaływania pozytywnego” należy rozumieć ogół skutków stanowiących korzystny wpływ na środowisko określonej funkcji. Wpływ na środowisko jest korzystny, jeżeli planowane zagospodarowanie i użytkowanie terenu sprzyja:

- 1) zachowaniu chronionych gatunków roślin, zwierząt, siedlisk przyrodniczych oraz naturalnych elementów krajobrazu,
- 2) prawidłowemu funkcjonowaniu procesów przyrodniczych,
- 3) zachowaniu lub poprawie struktury środowiska (ekosystemów), różnorodności biologicznej,
- 4) zachowaniu środowiska we właściwym stanie sanitarnym i ekologicznym,
- 5) zachowaniu i ochronie cennych zasobów dorobku kulturowego.

Oceny potencjalnego wpływu realizacji ustaleń planu dokonano także w kontekście terenów znajdujących się w jego bezpośrednim sąsiedztwie.

Analiza uwarunkowań funkcjonalno-przestrzennych obszaru opracowania, oparta na ustaleniach projektowanego dokumentu oraz danych charakteryzujących stan środowiska przyrodniczego pozwala przyjąć, że skutki ustaleń planu w kontekście różnych form zagospodarowania będą różniły się co do intensywności i zasięgu oddziaływania na środowisko. W trakcie sporządzania prognozy duży nacisk położono na skutki, jakie może wywołać realizacja danej funkcji w przestrzeni (w obrębie poszczególnych komponentów środowiska oraz w środowisku jako całości) w odniesieniu do istniejących uwarunkowań przyrodniczych, w tym istniejących form ochrony przyrody oraz gatunków rzadkich i chronionych. Wpływ realizacji planu na środowisko, obejmujący różnego rodzaju skutki przewidywanego zagospodarowania przestrzennego (przedstawione w dalszej części tekstu), jest zatem konsekwencją przyjęcia w nim określonych ustaleń dotyczących zagospodarowania i zabudowy terenów oraz rozwiązań ograniczających negatywne oddziaływania. W celu ich identyfikacji i oceny przeanalizowane zostały ustalenia projektowanego dokumentu.

W świetle projektu planu, obszar opracowania zostanie przeznaczony pod funkcje, których wpływ na środowisko ocenia się na **pozytywny**, a także **negatywny w stopniu: minimalnym, umiarkowanym oraz ponad umiarkowanym**.

Tab.7. Wstępna ocena wpływu na środowisko poszczególnych funkcji projektowanych w ramach mpzp.

Rodzaj oddziaływania:	Projektowane przeznaczenie terenu*
negatywne w stopniu ponad umiarkowanym	U-P, KDG
negatywne w stopniu umiarkowanym	KDZ, KDD
negatywne w stopniu minimalnym	MN, MN-U, UH, UE, US, UB, KR
pozytywnie	L, ZN, WS

Źródło: Opracowanie własne.

*Objaśnienia symboli terenów – pkt 1.2.2.



7.2. ANALIZA I OCENA WPLYWU NA CELE, PRZEDMIOT OCHRONY ORAZ INTEGRALNOŚĆ OBSZARU NATURA 2000 ORAZ POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA WE WZAJEMNYM POWIĄZANIU

7.2.1. WPLYW NA CELE, PRZEDMIOT OCHRONY ORAZ INTEGRALNOŚĆ OBSZARU NATURA 2000

Jak nadmieniono w pkt 2.11., w granicach opracowania nie występują obszary Natura 2000. Najbliżej położony obszar Natura 2000 (Ostoja Pomorzany) znajduje się w odległości wykluczającej możliwość wpływu ustaleń planu na jego cele, przedmioty ochrony oraz integralność (odległość wynosi ok. 1,2 km, a obszar ten oddzielony jest zwartym kompleksem leśnym, co dodatkowo ogranicza potencjalny wpływ ustaleń planu).

7.2.2. WPLYW NA GLEBY I POWIERZCHNIĘ ZIEMI

Ustalenia planu w dużej części opierają się na istniejącym zagospodarowaniu, dlatego w przypadku terenów już zabudowanych oraz przeznaczonych pod funkcje przyrodnicze nie przewiduje się wpływu na gleby i powierzchnię ziemi. Na pozostałych obszarach, funkcjonujących w formie powierzchni biologicznie czynnej, w przypadku prowadzenia prac budowlanych, dążących do realizacji nowej zabudowy, bądź realizacji innych form zagospodarowania, zostanie usunięta wierzchnia warstwa gleby, co wpłynie na jej całkowite zniszczenie.

Ustalony w planie wskaźnik minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej (dalej: pbc) daje możliwość zabudowania lub zagospodarowania powierzchniami utwardzonymi od 30% do 95% powierzchni działki. Pozostała ich część (pomimo, że w myśl ustaleń mpzp funkcjonować będzie w postaci terenów biologicznie czynnych), najpewniej również zostanie przekształcona w stosunku do stanu obecnego, co stanowi niemożliwą do uniknięcia konsekwencję „wkroczenia urbanizacji” na niezabudowaną dotąd część obszaru planu. Należy mieć także jednak na uwadze, że wprowadzone w projekcie wskaźniki, takie jak minimalna pbc czy maksymalny udział powierzchni zabudowy, stanowią wartości maksymalne, które podczas realizacji nowych inwestycji mogą, choć nie muszą zostać osiągnięte. Zatem realna konsumpcja może skutkować mniej znaczącym wpływem na analizowany element środowiska. Co więcej, uzupełnienie istniejącej zabudowy zostało przesądzone już w kierunkach zagospodarowania przestrzennego wyznaczonych w obowiązującym Studium.

Potencjalnie lokalne ogniska zanieczyszczeń gleb substancjami ropopochodnymi oraz osadami stanowią drogi zlokalizowane w granicach obszaru. W tym miejscu należy mieć na uwadze, że w zakresie dróg projekt planu, nie wprowadza zupełnie nowych dróg, a jedynie sankcjonuje funkcjonujące obecnie połączenia komunikacyjne. Wobec czego, konsumpcja planu w tym przypadku nie będzie skutkowała pojawieniem się nowych ognisk. Jednocześnie plan ustala obowiązek oczyszczania wód opadowych i roztopowych ze związków ropopochodnych oraz innych zanieczyszczeń mechanicznych, pochodzących z parkingów, placów manewrowych i nawierzchni komunikacyjnych przeznaczonych dla ruchu pojazdów zgodnie z przepisami odrębnymi, zakaz odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do ziemi oraz wód oraz obowiązek zabezpieczenia powierzchni zagrożonych zanieczyszczeniem substancjami ropopochodnymi lub innymi szkodliwymi związkami w sposób uniemożliwiający ich przenikanie do ziemi i wód. Zapisy te uznaje się za wystarczające do ochrony gleb przed zanieczyszczeniami.

Jakość gleb nie powinna ulec pogorszeniu, gdyż zapisy analizowanego planu dążą do wyegzekwowania prawidłowego sposobu odprowadzania ścieków – sieci kanalizacji sanitarnej z uwzględnieniem warunków wynikających z przepisów odrębnych, w tym do szczelnych zbiorników bezodpływowych, indywidualnych oczyszczalni ścieków spełniających wymagania określone w przepisach odrębnych, a także do wód lub do ziemi zgodnie z przepisami odrębnymi. W tym miejscu zaznaczyć należy, że ścieki przemysłowe (bez względu na to, z jakiego rodzaju działalności pochodzą) nie powinny być wprowadzane do środowiska w sposób niezorganizowany. Ich swobodny spływ do ziemi może powodować degradację gleby, dlatego ustawodawca w art. 75 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne zakazał m.in. wprowadzania do ziemi ścieków zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego. Od ww. zasady został wprowadzony wyjątek określony w rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych, który określa, że do ziemi mogą być odprowadzane ścieki pochodzące ze stacji uzdatniania wody, ścieki przemysłowe biologicznie rozkładalne oraz ścieki oczyszczane w procesie odwróconej osmozy (§ 11 ust. 1 ww. rozporządzenia).

Co więcej, w zakresie wód opadowych i roztopowych plan wskazuje odprowadzanie ich do sieci kanalizacji deszczowej, na własnej działce budowlanej, do której inwestor posiada prawo do jej dysponowania, poprzez ich retencjonowanie z wykorzystaniem dołów chłonnych lub zbiorników retencyjnych z możliwością wykorzystania gromadzonej wody, a także poprzez ich odprowadzanie w stanie niezanieczyszczonym do ziemi lub wód zgodnie z przepisami odrębnymi.

Biorąc po uwagę powyższe, należy podkreślić, iż organ sporządzający projekt planu miejscowego nie jest kompetentny do regulowania ww. ustaleń w szerszym zakresie niż zostało to wprowadzone w przedmiotowym opracowaniu, o czym decyduje aktualne prawodawstwo. Odpowiednie przepisy prawa w sposób szczegółowy definiują zasady rozwiązań dotyczących gospodarki wodno-ściekowej, co należy uznać za wystarczające do prawidłowego jej funkcjonowania, z uwzględnieniem potrzeb wynikających z konieczności ochrony szeroko rozumianego środowiska przyrodniczego. Jednocześnie należy mieć na uwadze, iż skuteczność ww. zapisów w dużej mierze zależy od będących poza kompetencjami planu, systemów edukacji, kontroli i monitoringu. Ponadto, zastosowane w planie wskaźniki, takie jak m.in. maksymalny udział powierzchni zabudowy, stanowią wartości maksymalne, które podczas realizacji inwestycji mogą, choć nie muszą zostać osiągnięte, zatem realna konsumpcja może skutkować mniej znaczącym wpływem na analizowane elementy środowiska.

Istotnym ustaleniem jest także, wprowadzony na terenie U-P, zakaz lokalizowania działalności związanych z gospodarowaniem odpadami, gdyż istotnie redukuje zagrożenie skażeniem gleby i powierzchni ziemi odciekami czy substancjami niebezpiecznymi.

Nie przewiduje się, aby realizacja ustaleń planu w sposób znacząco negatywny wpłynęła na gleby oraz powierzchnię ziemi. Wszelkie opisane powyżej negatywne oddziaływania cechuje niewielkie, bądź umiarkowane natężenie i lokalny zasięg, lub związane są z terenami istniejącymi, które analizowany projekt sankcjonuje. Odpowiednie zapisy analizowanego dokumentu dążą do zachowania optymalnego stanu środowiska glebowego, eliminując nadmierne ingerencje w topografię oraz jakość gleb.

7.2.3. WPLYW NA WODY POWIERZCHNIOWE I PODZIEMNE

Wody powierzchniowe i podziemne w dorzeczu Wisły narażone są na oddziaływanie różnego rodzaju presji antropogenicznych, które w konsekwencji stanowią zagrożenie dla osiągnięcia wyznaczonych celów środowiskowych. Wśród nich wymienia się m.in. gospodarkę komunalną (w tym oczyszczalnie ścieków), ścieki pochodzące od ludności niekorzystającej z systemu kanalizacji sanitarnej, przemysł, wody opadowe i roztopowe, hodowle ryb, składowiska odpadów, zrzuty wód związanych z działalnością człowieka, porty czy zmiany hydromorfologiczne. Zgodnie z art. 56, 57 i 59 ustawy Prawo wodne celem środowiskowym dla JCWP jest:

- 1) ochrona oraz poprawa ich stanu ekologicznego i stanu chemicznego, tak aby osiągnąć co najmniej dobry stan ekologiczny i dobry stan/potencjał chemiczny wód powierzchniowych;
- 2) zapobieganie pogorszeniu ich stanu ekologicznego i stanu chemicznego.

Z kolei celem środowiskowym dla JCWPd jest:

- 1) zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń;
- 2) zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu;
- 3) ich ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan.

Ponadto, zgodnie z Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, celem środowiskowym na lata 2022-2027 dla JCWP o kodzie RW200010254839 jest umiarkowany stan ekologiczny. Z kolei celem środowiskowym dla JCWPd nr 85 jest dobry stan chemiczny i dobry stan ilościowy. Ocena ryzyka dla ww. JCWP i JCWPd jest niezagrażona.

Wody podziemne województwa świętokrzyskiego zawierają azotany i siarczany, co spowodowane jest nadmiernym stosowaniem sztucznych nawozów i środków ochrony roślin, a także niewłaściwym odprowadzaniem ścieków oraz składowaniem śmieci⁶. Organ sporządzający Plan nie ma kompetencji do wprowadzania ustaleń w zakresie stosowania nawozów i środków ochrony roślin, jednakże zaleca się:

- 1) stosowanie zbilansowanych dawek nawozów na gleby o uregulowanym odczynie we właściwych terminach i w odpowiednich formach;
- 2) dążenie do ciągłego utrzymania gleby pod okrywą roślinną,
- 3) nieaplikowanie nawozów na gleby zalane wodą, zamrożone, przykryte śniegiem lub podczas opadów deszczu,
- 4) zwiększenie udziału ozimin w strukturze zasiewów lub uprawę międzyplonu.

Poza wyżej wskazanymi zaleceniami projekt planu wprowadza dodatkowo szereg opisanych poniżej ustaleń, mających na celu zmniejszenie ryzyka nieosiągnięcia przez wody powierzchniowe i podziemne celów środowiskowych.

Wprowadzenie nowej zabudowy oraz innych form zagospodarowania będzie skutkować zwiększeniem powierzchni uszczelnionych i – co za tym idzie – ograniczeniem możliwości zasilania wód gruntowych, jednak z uwagi na skalę projektowanej nowej zabudowy – odbędzie się to bez istotnego wpływu na stan środowiska.

⁶ Źródło: W. Ginalska-Prokop: Warunki hydrogeologiczne i krótka charakterystyka chemiczna słodkich wód podziemnych w województwie świętokrzyskim. Prz. Geol., 65: str. 292-299, 2017



W celu ochrony przed zmianami w odpływie wód opadowych i gruntowych przedmiotowy plan wprowadza zakaz przekształcania powierzchni działek w sposób powodujący naruszenie naturalnych lub ukształtowanych stosunków wodnych, a także odprowadzania wód opadowych, roztopowych lub ścieków na sąsiednie działki.

Wody opadowe i roztopowe w myśl ustaleń planu mają być odprowadzane do sieci kanalizacji deszczowej, na własnej działce budowlanej, do której inwestor posiada prawo do jej dysponowania, poprzez ich retencjonowanie z wykorzystaniem dołów chłonnych lub zbiorników retencyjnych z możliwością wykorzystania gromadzonej wody, oraz poprzez ich odprowadzanie w stanie niezanieczyszczonym do ziemi lub wód zgodnie z przepisami odrębnymi, przy czym dodatkowo ustala się: zakaz odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do ziemi oraz wód, obowiązek oczyszczania wód opadowych i roztopowych ze związków ropopochodnych oraz innych zanieczyszczeń mechanicznych, pochodzących z parkingów, placów manewrowych i nawierzchni komunikacyjnych przeznaczonych dla ruchu pojazdów zgodnie z przepisami odrębnymi oraz obowiązek zabezpieczenia powierzchni zagrożonych zanieczyszczeniem substancjami ropopochodnymi lub innymi szkodliwymi związkami w sposób uniemożliwiający ich przenikanie do ziemi i wód. Powyższe zapisy uznaje się za wystarczające do spełnienia wymienionych wcześniej zaleceń. Obecnie rozwiązania dotyczące gospodarki wodno-ściekowej w sposób szczegółowy regulują przepisy prawa.

Katalog dobrych praktyk zrównoważonego zagospodarowania wód opadowych jest rozbudowany, co więcej różne rozwiązania można ze sobą łączyć w bardziej rozbudowane układy. Takim przykładem może być odprowadzanie opadów z dachu zielonego bezpośrednio do muldy chłonnej (system błękitno-zielony). Rozwiązania indywidualne oparte o nowoczesne i przyjazne środowisku technologie powinny w konsekwencji doprowadzić do istotnego ograniczenia a nawet rezygnacji z użytkowania systemów tradycyjnych. Poniżej sugerowane działania „najlepsze praktyki”:

- 1) działania strukturalne (retencjonujące opad i usuwające zanieczyszczenia):
 - a) stosowanie przepuszczalnych chodników, asfaltu i krat trawnikowych,
 - b) stosowanie roślinności buforowej na dachach i ścianach, wyprofilowanie ulic i zielonej infrastruktury,
 - c) stosowanie urządzeń do infiltracji wód opadowych np. niecki, zbiorniki, studnie i rowy chłonne,
 - d) stosowanie urządzeń do retencji powierzchniowej np. suche zbiorniki, zbiorniki retencyjne, ogrody deszczowe,
 - e) stosowanie urządzeń hydrofitowych tzw. oczyszczalnie hydrofitowe;
- 2) działania niestrukuralne (miękkie) związane mocno/wynikające z edukacji:
 - a) kontrola zanieczyszczeń emitowanych przez pojazdy,
 - b) świadome projektowanie przestrzeni miejskiej,
 - c) planowanie roślinności,
 - d) zmniejszenie powierzchni nieprzepuszczalnych i odłączanie ich od kanalizacji deszczowej,
 - e) sprzątanie ulic, czyszczenie studzienek i wpustów kanalizacyjnych, przepłukiwanie systemu kanalizacji,
 - f) kontrola wycieków oleju z samochodów i cystern,
 - g) kontrola szczelności kanalizacji sanitarnej i szamb.

Warto w tym miejscu dodać, że plan dopuszcza realizację dachów zielonych, które ograniczą spływ powierzchniowy wód opadowych do systemu kanalizacji, co w przypadku silnych i ulewnych deszczy z pewnością korzystnie wpłynie na cały system odprowadzania wód opadowych.

MPZP ustala zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej z uwzględnieniem warunków wynikających z przepisów odrębnych.

W granicach obszaru opracowania brak jest wód powierzchniowych płynących oraz głównych lub lokalnych zbiorników wód podziemnych, wobec czego plan nie będzie negatywnie oddziaływał na te elementy środowiska. W odniesieniu do istniejących zbiorników wodnych, zlokalizowanych w obrębie prywatnych nieruchomości, należy wskazać, że zbiornik o powierzchni nieprzekraczającej 500 m², ze względu na swoje położenie wśród zadrzewień, został przeznaczony pod teren zieleni naturalnej (ZZN). Natomiast drugi, większy zbiornik zakwalifikowano jako teren wód powierzchniowych śródlądowych (WS). Zarówno na terenie ZN, jak i WS obowiązuje minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej na poziomie 95% oraz zakaz lokalizowania budynków. Dodatkowo, dla terenu WS wyznaczono nieprzekraczalne linie zabudowy w odległości 4 m od zbiornika. W związku z powyższym należy uznać, że ustalenia planu zapewniają właściwą ochronę wskazanych zbiorników wodnych.

Zakłady usługowo-produkcyjne oraz przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych, które zostały dopuszczone na terenie U-P (na pozostałych terenach wyłącznie w przypadku inwestycji celu publicznego), mogłyby stanowić zagrożenie dla wód podziemnych. Z tego względu w planie istotne znaczenie ma zakaz realizacji inwestycji powodujących przekroczenie standardów jakości środowiska poza granicą działki budowlanej, do której inwestor posiada tytuł prawny, a także wymóg stosowania najlepszych dostępnych technik w rozumieniu

przepisów odrębnych dla inwestycji mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, lokalizowanych na terenie U-P. Ponadto plan zawiera szereg ustaleń dotyczących ochrony wód powierzchniowych i podziemnych, które omówiono wcześniej. Kluczowe znaczenie dla ochrony wód powierzchniowych i podziemnych mają także ustalenia dla terenu U-P, zakazujące lokalizowania działalności związanych z gospodarowaniem odpadami, gdyż eliminują możliwość powstawania odcieków i przenikania zanieczyszczeń do wód.

Co istotne, na rysunku planu wskazano tereny zmeliorowane, w granicach których należy uwzględnić wymogi wynikające z przepisów odrębnych, w szczególności obowiązuje zakaz niszczenia lub uszkodzenia urządzeń wodnych.

Ustalenia planu w zakresie gospodarowania odpadami powołują się na przepisy odrębne, przez które należy rozumieć przede wszystkim: ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 10 maja 2021 r. w sprawie sposobu selektywnego zbierania wybranych frakcji odpadów, jak również uchwały Rady Miejskiej, w tym Uchwała nr IX/65/2024 Rady Miejskiej w Końskich z dnia 27 listopada 2024 r. w sprawie zmiany Regulaminu szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta i Gminy Końskie. Nie ma zatem możliwości ani delegacji ustawowej do wprowadzania ustaleń w tym zakresie do miejscowego planu, który powinien przyjmować ich rozwiązywanie aktami prawnymi wyższego rzędu. Jednocześnie uznaje się, że akty te w sposób odpowiedni uwzględniają wymagania środowiska przyrodniczego, przez co gospodarowanie odpadami we wskazany w nich sposób nie powinno przyczynić się do znacząco negatywnego wpływu na jakikolwiek komponent środowiska.

Funkcjonowanie zabudowy wiąże się z wytwarzaniem ścieków, jednak ustalenia mpzp nakazują odprowadzanie ścieków do sieci kanalizacji sanitarnej z uwzględnieniem warunków wynikających z przepisów odrębnych, w tym do szczelnych zbiorników bezodpływowych, indywidualnych oczyszczalni ścieków spełniających wymagania określone w przepisach odrębnych, a także do wód lub do ziemi zgodnie z przepisami odrębnymi. Można w tym miejscu dodać, że zgodnie z przepisami ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków przedsiębiorstwo wodno-kanalizacyjne ma obowiązek zapewnić zdolność posiadanych urządzeń wodociagowych i urządzeń kanalizacyjnych do realizacji dostaw wody w wymaganej ilości i pod odpowiednim ciśnieniem oraz dostaw wody i odprowadzenia ścieków w sposób ciągły i niezawodny. I choć przepisy odrębne mają zadanie ograniczyć możliwość realizacji rozwiązań indywidualnych, to dopuszczają w pewnych przypadkach stosowanie szczelnych, bezodpływowych zbiorników na nieczystości ciekłe, ergo można założyć, że część zabudowy będzie korzystała z tego rozwiązania – czego nie można w planie zakazać. Wprowadzenie do planu zakazu realizacji rozwiązań indywidualnych z zakresu odprowadzania ścieków jest sprzeczne z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa oraz mogłoby skutkować zahamowaniem lub uniemożliwieniem rozwoju zabudowy do czasu realizacji gminnego systemu kanalizacji. Wobec powyższego należy uznać, że ścieki nie powinny stanowić źródła zanieczyszczenia zarówno wód powierzchniowych, jak i podziemnych, ponieważ ich odprowadzanie odbywać się będzie w oparciu o powszechnie funkcjonujące w obiegu prawnym przepisy.

Ocenia się, że powyżej wymienione rozwiązania zastosowane w Planie, pozwolą na stworzenie warunków nie zagrażających w sposób znaczący jakości zarówno wód podziemnych, jak i powierzchniowych, wobec czego nie przewiduje się, aby realizacja ustaleń planu w sposób znaczący wpłynęła ten komponent środowiska, w tym na JCWP i JCWPd. Realizacja Planu nie przyczyni się do nieosiągnięcia przez JCWP i JCWPd celów środowiskowych.

7.2.4. WPLYW NA POWIETRZE ATMOSFERYCZNE

Przewiduje się, że potencjalny wpływ na powietrze atmosferyczne, w przypadku powstawania nowej zabudowy, bądź realizacji innych form zagospodarowania, będzie związany z emisją szkodliwych substancji (uciążliwości tymczasowe, które ustaną po zakończeniu prac).

Oddzielny problem dotyczy emisji spalin związanych z ruchem komunikacyjnym. Największe stężenia dotyczyć będą tlenu węgla, węglowodorów HC, tlenku azotu, tlenku siarki, ołowiu i jego związków, sadzy, dymu, popiołu itd. Niektóre substancje nie zagrażają w sposób bezpośredni zdrowiu organizmów żywych, jednak są szkodliwe dla środowiska i sprzyjają m.in. powstawaniu zjawiska cieplarnianego w atmosferze. Zagrożenie związane jest bezpośrednio z drogami zlokalizowanymi zarówno w granicach obszaru, jak i w jego bliskim sąsiedztwie. Co istotne, projektu planu nie wprowadza zupełnie nowych dróg, a jedynie sankcjonuje funkcjonujące już połączenia komunikacyjne.

W niesprzyjających warunkach atmosferycznych możliwe jest okresowe przekroczenie dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń powietrza, zwłaszcza w okresie grzewczym i w trakcie warunków inwersyjnych. Lokalne kotłownie emitować mogą duże ilości dwutlenku węgla, wpływającego na globalne zmiany klimatyczne, jednak obowiązujące obecnie przepisy prawne dążą do eliminacji nadużyć w tym zakresie. Problem ten w mniejszym stopniu dotyczy zabudowy usługowej i usługowo-produkcyjnej zlokalizowanej w granicach planu, której funkcjonowanie warunkuje konieczność spełnienia szeregu norm



ujętych w prawie ochrony środowiska. Co więcej, tego typu zabudowa objęta jest bieżącym systemem monitoringu, kontroli oraz pozwoleń. W granicach obszaru objętego planem ustalono zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych źródeł energii cieplnej, które spełniać wymagania określone w tzw. uchwale antysmogowej. Dopuszczono również wykorzystywanie instalacji odnawialnych źródeł energii (zgodnie z przepisami odrębnymi), przy czym zakazano realizacji instalacji wykorzystujących energię wiatru (z wyjątkiem mikroinstalacji realizowanych na potrzeby inwestycji celu publicznego) oraz biogazowni. Ponadto, na terenie U-P dopuszczono instalacje odnawialnych źródeł energii o mocy elektrycznej większej niż 100 kW.

Potencjalny negatywny wpływ na powietrze atmosferyczne częściowo zostanie zredukowany dzięki:

- 1) utrzymaniu minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej;
- 2) zakazowi realizacji inwestycji powodujących przekroczenie standardów jakości środowiska poza granicą działki budowlanej, do której inwestor posiada tytuł prawny;
- 3) dopuszczeniu realizacji zielonych dachów na budynkach, na których rośliny filtrują pyły zawieszone w powietrzu oraz przetwarzają CO₂ w tlen,
- 4) wymogowi stosowania najlepszych dostępnych technik w rozumieniu przepisów odrębnych dla inwestycji mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, lokalizowanych na terenie U-P,
- 5) nakazowi postępowania zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym w szczególności z zakresu programu ochrony powietrza dla województwa świętokrzyskiego wraz z planem działań krótkoterminowych;
- 6) wykorzystaniu odnawialnych źródeł energii. Szansą na pozytywną zmianę w zakresie ochrony powietrza jest rosnące zainteresowanie oraz chęć inwestowania w odnawialne źródła energii. Jak podaje GUS średnioroczne tempo wzrostu udziału energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto w latach 2009-2020 wynosiło 5,8%. Wskaźnik udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto w 2020 r. wyniósł w Polsce 16,10% i wzrósł o 7,43 p. proc. w porównaniu z 2009 r.

Oprócz powyższego, należy zwrócić także uwagę, że terenach MN, MN-U i UH wprowadzono m.in. zakaz realizacji usług związanych z handlem opałem. Ocenia się, że ograniczenie to wpłynie pozytywnie na jakość powietrza poprzez wyeliminowanie potencjalnych emisji pyłów i zanieczyszczeń powstających przy magazynowaniu i transporcie paliw stałych. Dodatkowo, na terenach U-P zakazano lokalizowania działalności związanych z gospodarowaniem odpadami, co zapobiega emisjom odorów i gazów pochodzących z odpadów, a tym samym korzystnie wpływa na stan powietrza.

Ocenia się, że realizując założenia przedmiotowego planu, dążące do minimalizacji negatywnych skutków jego ustaleń względem środowiska przyrodniczego, w tym powietrza, nie ulegnie ono znacznemu pogorszeniu. Dodatkowo, warto wspomnieć, że zgodnie z art. 144 prawa ochrony środowiska, zasięgi wszelkich oddziaływań muszą mieścić się w granicach terenu, do którego inwestor ma tytuł prawny.

7.2.5. WPLYW NA KLIMAT AKUSTYCZNY

Głównym źródłem hałasu dla obszaru objętego planem jest ruch samochodowy występujący w granicach obszaru opracowania. Istotne jest jednak, że projektu planu nie wprowadza nowych dróg, a jedynie sankcjonuje funkcjonujące już połączenia komunikacyjne.

Na etapie realizacji nowej zabudowy lub innych form zagospodarowania, emisja hałasu może wiązać się z prowadzeniem robót budowlanych, jednak będzie ona miała charakter chwilowy. Z kolei naturalną konsekwencją funkcjonowania terenów zurbanizowanych jest hałas wynikający z obecności człowieka w sposób bezpośredni (rozmowy, śmiech, krzyki), jak również pośredni, tj. generowany przez m.in. wspomniany już wyżej ruch komunikacyjny, prowadzenie działalności gospodarczej czy naturalną eksploatację budynków (np. klimatyzatory, napowietrzne pompy ciepła, wirówki czy dmuchawy), jednak jest to emisja mało szkodliwa i typowa dla tego typu obszarów. Warto jednak zaznaczyć, że w planie ustalono zakaz realizacji inwestycji powodujących przekroczenie standardów jakości środowiska poza granicą działki budowlanej, do której inwestor posiada tytuł prawny.

Projekt planu, w zakresie ochrony przed hałasem, ustala dopuszczalny poziom hałasu, który powinien być zgodny z przepisami rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. 2014 poz. 112), co w perspektywie ma na celu zapewnienie takich warunków akustycznych, „aby poziom hałasu, na który będą narażeni użytkownicy lub ludzie znajdujący się w ich sąsiedztwie, nie stanowił zagrożenia dla ich zdrowia, a także umożliwiał im pracę, odpoczynek i sen w zadowalających warunkach”. Poszczególne rodzaje terenów zabudowy sklasyfikowane w planie pod kątem ochrony przed hałasem zgodnie z warunkami określonymi ww. rozporządzeniem przedstawiono na Tab.8.



Tab.8. Dopuszczalne poziomy hałasu powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu w odniesieniu do jednej doby.

Symbol terenu w projekcie planu	Dopuszczalny poziom hałasu w [dB]							
	Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu		Starty, lądowania i przeloty statków powietrznych		Linie elektroenergetyczne	
	L _{Aeq} D przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	L _{Aeq} N przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	L _{Aeq} D przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	L _{Aeq} N przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy	L _{Aeq} D przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	L _{Aeq} N przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	L _{Aeq} D przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	L _{Aeq} N przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom
MN	61	56	50	40	60	50	50	45
MN-U	65	56	55	45	60	50	50	45
UE	61	56	50	40	55	45	45	40
US	65	56	55	45	60	50	50	45

Źródło: Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112); opracowanie własne.

Należy podkreślić, że dla pozostałych terenów wyznaczonych w projekcie planu nie stosuje się przepisów prawnych określających dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku, ergo nie podlegają ochronie przed hałasem w myśl przepisów ww. rozporządzenia.

Jednocześnie, zgodnie z obowiązującym prawem, jakość klimatu akustycznego, za wyjątkiem dróg, nie może przekroczyć ustalonych standardów, w związku z czym, w razie wystąpienia jakichkolwiek przekroczeń właściciel terenu będzie zobowiązany do ograniczenia uciążliwości. W przypadku wystąpienia negatywnych oddziaływań inwestor będzie musiał każdorazowo wprowadzić odpowiednie zabezpieczenia. Do rodzajów zabezpieczeń należy np.: prowadzenie prac wyłącznie w określonych godzinach (np. poza godzinami nocnymi), zastosowanie ekranów akustycznych, prowadzenie prac w pomieszczeniach, odpowiednia lokalizacja emitorów hałasu. Natomiast w sytuacji, gdy źródłem uciążliwego hałasu jest teren komunikacyjny, a pomiary hałasu wskazują na przekroczenia dopuszczalnych poziomów na terenach chronionych akustycznie, odpowiedni organ może zobowiązać zarządcę drogi do wykonania przeglądu ekologicznego i w oparciu o jego wyniki zobowiązać zarządcę do ograniczenia oddziaływania.

Na terenach MN, MN-U i UH zakazano lokalizacji usług związanych z handlem opałem, materiałami budowlanymi oraz częściami do maszyn, a wyłącznie na terenach MN i MN-U – także usług handlu o powierzchni sprzedaży przekraczającej 400 m². Ograniczenie tego typu funkcji zmniejsza potencjalne natężenie hałasu wynikającego z intensywnej obsługi transportowej i ruchu dostawczego. Na terenie U-P eliminacja działalności z zakresu gospodarki odpadami dodatkowo ogranicza możliwość powstawania nowych źródeł hałasu związanych z pracą instalacji i ruchem pojazdów obsługujących.

Zabudowanie i zagospodarowanie niezainwestowanych dotąd nieruchomości z pewnością spowoduje zwiększenie poziomu zanieczyszczenia hałasem, jednak ocenia się, że nie będzie to oddziaływanie znacząco negatywne. Biorąc pod uwagę obowiązujące aktualnie standardy jakości środowiska związane z emisją hałasu stwierdza się, że w wyniku realizacji ustaleń planu nie wystąpi ryzyko ich przekroczenia, a ochrona akustyczna na terenach chronionych akustycznie zostanie utrzymana na właściwym poziomie. Poza wyżej wymienionymi ustaleniami planu nie istnieje konieczność zastosowania innych rozwiązań możliwych do przyjęcia na aktualnym etapie procedury, które umożliwiłyby we właściwy sposób chronić tereny przed ponadnormatywnym poziomem hałasu.

7.2.6. WPŁYW NA RÓŻNORODNOŚĆ BIOLOGICZNĄ, ŚWIAT ROŚLIN, ZWIERZĄT I GRZYBÓW

Na terenie opracowania oraz w jego najbliższym sąsiedztwie nie stwierdzono występowania żadnych form ochrony przyrody i otulin. Ponadto, w dostępnych materiałach (dane przekazane przez RDOŚ w Kielcach oraz opracowanie ekofizjograficzne) nie stwierdzono występowania na obszarze opracowania dziko rosnących roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową. Jednak ich obecność w istniejących lasach nie jest wykluczona, podobnie jak występowanie pospolitych gatunków zwierząt leśnych, takich jak lisy, borsuki, kuny, wiewiórki, jeże, sarny, dziki, sowy czy dzięcioły, itp. Część z wymienionych, potencjalnie mogących występować na tym terenie gatunków, objęta jest częściową lub ścisłą ochroną. W przypadku stwierdzenia obecności dziko występujących roślin, zwierząt lub grzybów objętych ochroną gatunkową, konieczne będzie zastosowanie się do zakazów wyznaczonych w art. 51 i 52 ustawy o ochronie przyrody (m.in. zakazy umyślnego zabijania, niszczenia siedlisk lub ostoi, przemieszczania itp.) lub, jeżeli będzie to możliwe, uzyskanie odstępstwa od zakazów na podstawie art. 56 ww. ustawy.

Wśród zagrożeń dla korytarza ekologicznego kluczową rolę odgrywają czynniki wpływające na jego drożność, w tym powstawanie zabudowy. Jednakże obszar opracowania znajduje się poza głównymi korytarzami ekologicznymi, co oznacza,

że ewentualne oddziaływanie dotyczy wyłącznie lokalnych tras migracyjnych. Istotnym faktem jest, iż plan sankcjonuje część terenów istniejącego lasu oraz zieleni naturalnej oraz nie wprowadza nowej zabudowy na terenach zupełnie niedotkniętych dotąd przez człowieka oraz nie dopuszcza do jej rozproszenia, ponieważ przewidziana zabudowa stanowi jedynie uzupełnienie istniejącej struktury osadniczej. Co prawda, istnieje ryzyko, że w przypadku skonsumowania zabudowy oraz ogrodzenia terenów, zwierzęta będą zmuszone do niewielkiej zmiany tras migracyjnych. Jednakże, z uwagi na rozległe tereny aktywne przyrodniczo (las i tereny rolne) zlokalizowane na zachód, północ i południe od obszaru objętego planem, ocenia się, że niewielkie przesunięcie tras migracji nie będzie stanowiło istotnej bariery dla lokalnych zwierząt. W związku z powyższym, uznaje się, że planowana zabudowa nie wpłynie znacząco negatywnie na drożność lokalnych korytarzy migracyjnych i nie stanowi istotnego zagrożenia dla funkcjonowania ekosystemu na analizowanym obszarze.

Dopuszczenie realizacji instalacji odnawialnych źródeł energii o mocy powyżej 1000 kW na terenie U-P może powodować lokalne przekształcenia warunków siedliskowych, związane z dalszym uszczelnieniem powierzchni oraz ograniczeniem powierzchni biologicznie czynnej. Należy jednak podkreślić, że teren ten jest już obecnie zagospodarowany w sposób usługowo-produkcyjny i w dużej części zabudowany, a jego granice są ogrodzone. Wobec czego, wartości przyrodnicze są już ograniczone, a funkcja siedliskowa i migracyjna tego obszaru ma charakter marginalny. W związku z czym, ewentualne dodatkowe oddziaływania spowodowane ustaleniami planu nie spowodują zasadniczej zmiany w dostępności siedlisk czy w barierach migracyjnych, gdyż bariery tego typu już istnieją na terenie U-P. Nie przewiduje się wycinki dziko występujących drzew i krzewów na potrzeby realizacji ww. instalacji OZE z uwagi na ich brak na terenie U-P (występują tylko krzewy ozdobne, zlokalizowane wzdłuż ogrodzenia).

Istotnym zagadnieniem jest tzw. efekt lustra, czyli odbijanie promieni słonecznych przez powierzchnie paneli fotowoltaicznych. Może on prowadzić do dezorientacji ptaków, a w niektórych przypadkach skutkować kolizjami. Podobnie efekt termiczny, związany z nagrzewaniem się paneli i podłoża, może lokalnie zmieniać warunki mikroklimatyczne poprzez podniesienie temperatury i prowadzenie do przesuszenia siedlisk. Oba zjawiska stanowią realne oddziaływania, jednak ich nasilenie zależy od zastosowanych technologii i rozwiązań projektowych. Wobec czego, zaleca się, aby przy realizacji instalacji stosować nowoczesne moduły o niskiej refleksyjności (antyrefleksyjne powłoki ograniczające efekt lustra) oraz rozwiązania minimalizujące efekt termiczny – takie jak odpowiednia odległość paneli od gruntu czy zachowanie pasa zieleni wokół instalacji. Wprowadzenie takich rozwiązań znacząco ogranicza negatywne oddziaływania na różnorodność biologiczną i pozwala uznać, że wpływ planu na świat roślin i zwierząt będzie możliwy do zrównoważenia.

Pozostawienie części obszaru w obecnej, niezainwestowanej formie wpłynie pozytywnie na różnorodność biologiczną oraz florę i faunę. Jednocześnie wkroczenie na niewielką część terenów funkcjonujących dotąd w ww. sposób zabudowy i innych antropogenicznych form zagospodarowania potencjalnie może spowodować usunięcie części roślinności oraz wyparcie lub zmniejszenie zasięgu żerowania i bytowania dzikich zwierząt (głównie typowych gatunków polnych), prawdopodobnie wpływając także na nieznaczną zmianę trasy ich przemieszczania się (a co za tym idzie – zubożenie bioróżnorodności).

Rozwój urbanizacji wiąże się również z czasową emisją szkodliwych substancji do atmosfery, a tym samym oddziaływaniem na zwierzęta, na które w sposób negatywny wpłynie również ingerencja w wierzchnią warstwę gleby. Tereny zieleni towarzyszącej zabudowie (prywatne ogrody) prawdopodobnie zostaną ukształtowane głównie w oparciu o gatunki roślin ozdobnych i odpornych na warunki lokalne, co będzie miało negatywny wpływ na różnorodność biologiczną obszaru, tym bardziej, że mogą zostać wykorzystane również gatunki obce, często inwazyjne, stanowiące zagrożenie dla rodzimej flory, wpływające jednak pozytywnie na walory wizualne krajobrazu lokalnego.

Należy podkreślić, że projektowane tereny zabudowy wynikają z polityki wskazanej ustaleniami Studium i zostały wprowadzone na zasadzie kontynuacji istniejącego zagospodarowania, zatem nie sposób mówić o agresywnym wkroczeniu urbanizacji na tereny nietknięte dotąd ręką człowieka.

Pośredni wpływ na świat roślin i zwierząt związany jest również z oddziaływaniem ustaleń planu m.in. na glebę, wody powierzchniowe i podziemne, powietrze atmosferyczne czy lokalny klimat, które w sposób szczegółowy zostały opisane w ramach poszczególnych podpunktów zawartych w pkt 7.2.

Podsumowując, dla obszaru planu nie przewiduje się znacząco negatywnego wpływu na różnorodność biologiczną oraz rośliny i zwierzęta.

7.2.7. WPŁYW NA KLIMAT LOKALNY

Zainwestowanie powierzchni planu poprzez wprowadzenie nowej zabudowy może w nieznaczny sposób wpłynąć na modyfikację lokalnego klimatu, szczególnie w odniesieniu do zaburzeń pola wiatru, ograniczenia przewietrzania i podwyższenia średniej temperatury powietrza. Rozwój zabudowy w oparciu o ustalone w planie wskaźniki intensywności



zabudowy w połączeniu z działaniami zmierzającymi do usunięcia części roślinności, może skutkować lokalnie nasileniami zjawisk charakterystycznych dla miejskiej wyspy ciepła (przesuszenie powietrza, spadek ilości tlenu). Jednocześnie tereny pozostawione jako wolne od zabudowy (L, ZN, WS) będą skutkowały pozytywnym wpływem zarówno na obszar samego planu, jak i jego sąsiedztwo (m.in. bioklimatyczna i klimatotwórcza rola lasów – intensywne wzbogacanie powietrza atmosferycznego /przy określonych typach pogód/ w bakteriobójcze olejki eteryczne i fitoncydy).

Co istotne, plan dopuszcza realizację dachów zielonych, które pochłaniają światło słoneczne (50% absorbowanego, 30% odbitego), co pomaga obniżyć temperaturę i stworzyć bardziej korzystny klimat. Dodatkowo, zielone dachy wpływają na zmniejszenie intensywności pracy klimatyzatorów, co z kolei przekłada się na oszczędność energii i w efekcie pozytywnie wpływa na klimat w otoczeniu budynków. Zaleca się także, na terenach mieszkaniowych, realizację ogrodów deszczowych, dzięki którym znaczna część zebranej wody odparowuje do atmosfery, poprawiając lokalny mikroklimat. Realizacja ogrodów deszczowych to bardzo dobry przykład działania oddolnego sprzyjającego zrównoważonemu rozwojowi. Korzyści takiego rozwiązania to m.in.:

- 1) poprawa wilgotności powietrza i obniżenie odczuwalnej temperatury powietrza;
- 2) zatrzymanie wody;
- 3) więcej powierzchni biologicznie czynnych, ergo więcej roślin;
- 4) zwiększenie bioróżnorodności;
- 5) poprawa jakości wody w ekosystemach wodnych;
- 6) zmniejszenie kosztów budowy i utrzymania infrastruktury kanalizacyjnej, a co za tym idzie, zmniejszenie kosztów poniesionych w wyniku strat spowodowanych powodzią błyskawicznymi o podtopieniami lokalnymi.

Uwzględnienie w planie możliwości realizacji instalacji odnawialnych źródeł energii wpisuje się w działania na rzecz przeciwdziałania zmianom klimatu oraz wspiera ochronę środowiska poprzez wykorzystanie tzw. „czystej” energii.

Nie prognozuje się znaczących zmian klimatu lokalnego. Jednocześnie projektowane przedsięwzięcia cechuje odporność i trwałość na zmiany klimatu (w tym klęski żywiołowe), zatem rozważanie rozwiązań ograniczających podatność uznaje się za bezpodstawne.

7.2.8. WPLYW NA ZASOBY NATURALNE, KRAJOBRAZ, ZABYTKI I DOBRA MATERIALNE

Na analizowanym obszarze nie występują złoża, obszary i tereny górnicze, formy ochrony zabytków, obiekty lub obszary ujęte w wojewódzkiej lub gminnej ewidencji zabytków czy dobra kultury współczesnej, wobec czego nie zaistniała zatem potrzeba wprowadzania zapisów dotyczących tego typu elementów. Nie zostały także wyznaczone krajobrazy priorytetowe określone w audycie krajobrazowym (z uwagi na jego brak) oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa, w związku z czym nie zostały wprowadzone ustalenia w tym zakresie.

Realizacja nowej zabudowy i innych form zagospodarowania spowoduje przekształcenie krajobrazu częściowo naturalnego w kierunku krajobrazu zurbanizowanego. Niemniej jednak, w tym miejscu należy zauważyć, iż charakter przedmiotowego terenu został już przesądzony na etapie wyznaczania kierunków zagospodarowania przestrzennego w Studium, a nowa zabudowa będzie stanowiła uzupełnienie istniejącej już struktury osadniczej. Ponadto, w części obszaru krajobraz pozostanie niezmieniony, zachowując swój naturalny charakter (dot. głównie terenów L i ZN). Wprowadzone w planie ustalenia dotyczące m.in. maksymalnej wysokości zabudowy, kolorystyki, materiałów wykończeniowych, kształtu dachu oraz przebiegu nieprzekraczalnej linii zabudowy przyczynią się do uporządkowania przestrzeni. Regulacje te pozwolą na harmonijne kształtowanie układu urbanistycznego, zachowanie ładu przestrzennego oraz ochronę walorów środowiskowych, co przełoży się na poprawę jakości lokalnego krajobrazu. Należy także zauważyć, że plan wprowadził także inne ustalenia, które są istotne z punktu widzenia ochrony krajobrazu, jak np.:

- 1) zakaz sytuowania budynków gospodarczych w pierwszym rzędzie zabudowy (z pewnymi określonymi wyjątkami),
- 2) nakaz zachowania, wskazanych na rysunku planu, istniejących szpalerów drzew oraz ich odtworzenia w przypadku usunięcia, przy uwzględnieniu wymagań wynikających z przepisów odrębnych,
- 3) dopuszczenie realizacji dachów zielonych,
- 4) zakaz realizacji usług mogących negatywnie oddziaływać na ład przestrzenny, a więc związanych z handlem opałem, materiałami budowlanymi oraz częściami do maszyn (na terenach MN, MN-U i UH),
- 5) zakaz realizacji usług handlu o powierzchni sprzedaży przekraczającej 400 m² na terenach MN i MN-U.

Dzięki powyższym ustaleniom mpzp zapewnia ochronę estetyki terenów mieszkaniowych.

Wprowadzone w §7 pkt 4-6 ustalenia planu dotyczące: usytuowania budynków, niewielkich odstępstw od parametrów zagospodarowania oraz możliwości prowadzenia robót dla istniejącej zabudowy będą miały pozytywny wpływ na dobra materialne. Umożliwią one właścicielom nieruchomości lepsze wykorzystanie posiadanych działek, remontowanie

i modernizowanie istniejących budynków, a także wprowadzenie zmian podnoszących ich funkcjonalność i wartość użytkową. Jednocześnie, ustalenia te sprzyjają zachowaniu ładu przestrzennego oraz spójnego charakteru zabudowy, co pozytywnie wpływa zarówno na otoczenie.

Za korzystne uznaje się również ustalenie przestrzeni publicznej terenów od UE, US, KDG oraz KDZ, na których obowiązuje m.in. kształtowanie estetycznych i spójnych rozwiązań urbanistycznych, w tym wprowadzanie zieleni urządzonej, elementów małej architektury oraz rozwiązań proekologicznych oraz utrzymanie i kształtowanie ładu przestrzennego poprzez stosowanie rozwiązań materiałowych i kolorystycznych dostosowanych do otoczenia.

W granicach Planu zlokalizowane jest stanowisko archeologiczne o nr AZP 79-60/11 wraz ze strefą ochrony archeologicznej, w obrębie których, w przypadku prowadzenia prac ziemnych lub zmiany charakteru prowadzonej działalności skutkującej naruszeniem struktury gruntu, obowiązuje wymóg prowadzenia badań archeologicznych, których zakres, rodzaj oraz pozwolenia regulują przepisy odrębne. Ponadto, Plan ustala ochronę przypadkowych znalezisk archeologicznych, w zasięgu których, w przypadku prowadzenia prac ziemnych, również obowiązuje wymóg prowadzenia badań archeologicznych, których zakres, rodzaj oraz pozwolenia regulują przepisy odrębne.

Nie prognozuje się negatywnego wpływu na zasoby naturalne, krajobraz, zabytki i dobra materialne, a zastosowane w planie ustalenia względem występujących w jego granicach elementów uznaje się za wystarczające do ich ochrony. Za szczególnie istotny uznaje się zakaz planu dot. lokalizowania zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej w rozumieniu przepisów odrębnych z zakresu ochrony środowiska, który w sposób bezpośredni ogranicza możliwość wystąpienia zdarzeń o poważnych konsekwencjach dla ludzi i środowiska (w tym krajobrazu). Dopuszczenie przechowywania łatwopalnych gazów ciekłych (kategorii 1 lub 2) w ilości nieprzekraczającej 200 Mg, wyłącznie na potrzeby socjalno-bytowe lub grzewcze, nie wpływa istotnie na poziom ryzyka, a jednocześnie zapewnia możliwość prowadzenia niezbędnej działalności gospodarczej i użytkowania terenów zgodnie z ich przeznaczeniem.

7.2.9. WPLYW NA LUDZI

Czasowy i pośredni wpływ na zdrowie ludzi może dotyczyć etapu prowadzenia robót budowlanych, podczas realizacji nowej zabudowy lub innych form zagospodarowania (emisja hałasu oraz szkodliwych substancji do atmosfery). Zanieczyszczenie hałasem i spalinami o pośrednim wpływie na człowieka wiąże się również z funkcjonowaniem terenów komunikacyjnych.

Bardzo aktualnym w dzisiejszych czasach problemem, który ma bezpośredni wpływ również na ludzi jest tzw. „niska emisja”, której głównym źródłem są indywidualne systemy grzewcze prywatnych posesji, co zostało szczegółowo opisane we wcześniejszych podpunktach niniejszego rozdziału.

Podobnie jak w przypadku emisji zanieczyszczeń i hałasu, wprowadzanie do środowiska pól elektromagnetycznych obostrzone jest szeregiem przepisów oraz systemem kontroli, stojącymi poza kompetencjami planowania przestrzennego. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie może wprowadzać żadnych zakazów, a ustalone w nim rozwiązania nie mogą blokować rozwoju sieci telekomunikacyjnych, niemniej jednak z uwagi na charakter miejsca, na terenach MN, MN-U, UH, UE i US plan w ramach towarzyszącego sposobu zabudowy i zagospodarowania dopuszcza możliwość realizacji wyłącznie infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu.

Wprowadzone ograniczenia działalności usługowej na terenach MN, MN-U i UH (zakaz realizacji: usług związanych z handlem opałem, materiałami budowlanymi oraz częściami do maszyn, a także – wyłącznie na terenach MN i MN-U – usług handlu o powierzchni sprzedaży przekraczającej 400 m²) oraz zakaz lokalizowania działalności związanych gospodarowaniem odpadami na terenie U-P mają istotne znaczenie dla poprawy komfortu mieszkańców. Zmniejszenie uciążliwości środowiskowych (hałas, zanieczyszczenia powietrza, ryzyko skażenia wód i gleb, niekorzystny wpływ na krajobraz) podnosi jakość życia w otoczeniu obszarów objętych planem.

Za korzystne uznaje się również ustalenie przestrzeni publicznej terenów od UE, US, KDG oraz KDZ, na których obowiązuje stosowanie rozwiązań zapewniających dostępność dla osób ze szczególnymi potrzebami (zgodnie z przepisami odrębnymi), kształtowanie estetycznych i spójnych rozwiązań urbanistycznych, w tym wprowadzanie zieleni urządzonej, elementów małej architektury oraz rozwiązań proekologicznych oraz utrzymanie i kształtowanie ładu przestrzennego poprzez stosowanie rozwiązań materiałowych i kolorystycznych dostosowanych do otoczenia.

Realizacja nowej zabudowy może spowodować wzrost ilości powstających odpadów, w związku z czym istotne jest prawidłowe, zgodne z prawem, gospodarowanie nimi. Ustalenia planu w zakresie gospodarowania odpadami powołują się na szeroki wachlarz przepisów odrębnych regulujących przedmiotową kwestię, wskutek czego brak jest delegacji ustawowej do wprowadzania ustaleń w tym zakresie do miejscowego planu. Plan miejscowy powinien przyjmować ich rozwiązywanie aktami prawnymi wyższego rzędu. Jednocześnie uznaje się, że akty te w sposób odpowiedni uwzględniają wymagania

środowiska przyrodniczego, przez co gospodarowanie odpadami we wskazany w nich sposób nie powinno przyczynić się do znacząco negatywnego wpływu na jakikolwiek komponent środowiska.

W zasięgu MPZP nie występują zjawiska osuwiskowe, tereny powodziowe oraz podmokłe.

Wpływ ustaleń planu na gleby, wody powierzchniowe i podziemne, powietrze atmosferyczne, klimat akustyczny, lokalny klimat oraz krajobraz w sposób pośredni oddziałuje również na zdrowie ludzi – w sposób szczegółowy został opisany w powyższych podpunktach pkt 7.2.

Zgodnie z powyższym, ocenia się, że realizacja ustaleń planu nie spowoduje negatywnego wpływu na ludzi.

7.3. OCENA ODDZIAŁYWANIA USTALEŃ PLANU NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA W KONTEKŚCIE RELACJI Z PRZEDMIOTEM PODLEGAJĄCYM ODDZIAŁYWIANIU ORAZ ZMIENNEGO CZASU DZIAŁANIA

Ocena oddziaływania ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska w kontekście relacji z przedmiotem podlegającym oddziaływaniu (oddziaływanie bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane) oraz zmiennego czasu działania (oddziaływanie krótkoterminowe, średnioterminowe, długoterminowe, chwilowe, stałe):

Tab.9. Ocena oddziaływania ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska w kontekście relacji z przedmiotem podlegającym oddziaływaniu oraz zmiennego czasu działania.

Komponent środowiska	Możliwe skutki realizacji planu	Oddziaływanie na środowisko*	Ocena**
obszar Natura 2000	Projektu planu nie wpłynie w sposób negatywny na przedmioty ochrony obszarów Natura 2000 (pkt 7.2.1.).	wtórne, skumulowane, długoterminowe	NT
gleby i powierzchnia ziemi	pozostawienie części obszaru planu w postaci funkcji przyrodniczych (lasy, zieleń naturalna, tereny wód powierzchniowych śródlądowych)	bezpośrednie, długoterminowe	P
	kultywacja gleb na terenach prywatnych (ogrody przydomowe, zieleń urządzona wokół zabudowy, zieleń przyuliczna)	bezpośrednie, pośrednie, stałe	P
	ograniczenie ryzyka zanieczyszczeń podłoża dzięki zakazowi lokalizowania działalności związanych z gospodarką opadami na terenie U-P	pośrednie, wtórne, długoterminowe	P
	usunięcie wierzchniej warstwy gleby, które wpłynie na jej całkowite zniszczenie oraz na zmianę topografii terenu – skutek prowadzenia prac budowlanych	bezpośrednie, długoterminowe	N
	zmniejszenie udziału powierzchni biologicznej jako efekt realizacji nowej zabudowy i innych form zagospodarowania	bezpośrednie, wtórne, stałe	N
	zwiększenie ilości wytwarzanych ścieków	pośrednie, wtórne, długoterminowe	N
	potencjalne zanieczyszczenie wód podziemnych substancjami ropopochodnymi (drogi, place, parkingi)	wtórne, pośrednie, skumulowane, długoterminowe	N
wody powierzchniowe i podziemne	retencjonowanie wody opadowej	bezpośrednie, pośrednie, stałe	P
	pozostawienie części obszaru planu w postaci funkcji przyrodniczych (lasy, zieleń naturalna, tereny wód powierzchniowych śródlądowych)	bezpośrednie, długoterminowe	P
	realizacja zielonych dachów, ograniczających spływ powierzchniowy wód opadowych do systemu kanalizacji	bezpośrednie, wtórne, długoterminowe	P
	ochrona terenów zmeliorowanych	bezpośrednie, pośrednie, stałe	P
	odsunięcie zabudowy od istniejących zbiorników wodnych	bezpośrednie, pośrednie, stałe	P
	ochrona jakości wód poprzez zakaz lokalizacji działalności związanych z gospodarką odpadami na terenie U-P	pośrednie, wtórne, długoterminowe	P
	zmniejszenie zagrożenia awaryjnego (ryzyka wycieku substancji chemicznych) dzięki zakazowi lokalizacji zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej	wtórne, skumulowane, długoterminowe	P
	odprowadzanie nieoczyszczonych wód opadowych z terenów utwardzonych do ziemi	bezpośrednie, wtórne, chwilowe	N
	zwiększenie powierzchni uszczelnionych oraz ograniczenie możliwości zasilania wód gruntowych	bezpośrednie, wtórne, długoterminowe, stałe	N
	potencjalne zanieczyszczenie substancjami ropopochodnymi (drogi, place, parkingi)	wtórne, pośrednie, skumulowane, długoterminowe	N
	zwiększenie ilości wytwarzanych ścieków	pośrednie, wtórne, długoterminowe	N
	zwiększony udział wykorzystania odnawialnych źródeł energii – wymiana nieekologicznych źródeł ciepła	bezpośrednie, pośrednie, skumulowane, stałe	P
powietrze	pozostawienie części obszaru planu w postaci funkcji przyrodniczych (lasy, zieleń naturalna, tereny wód powierzchniowych śródlądowych)	bezpośrednie, długoterminowe	P
	okresowe przekroczenie dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń powietrza, zwłaszcza w okresie grzewczym i w trakcie warunków inwersyjnych; „niska emisja”	pośrednie, wtórne, długoterminowe	N
	emisja szkodliwych substancji podczas prowadzenia robót budowlanych	pośrednie, wtórne, chwilowe	N

	realizacja zielonych dachów	pośrednie, skumulowane, długoterminowe	P
	emisja spalin związanych ruchem komunikacyjnym przenoszonym przez drogi	pośrednie, skumulowane, długoterminowe	N
klimat akustyczny	emisja hałasu drogowego związanego z funkcjonowaniem dróg	pośrednie, skumulowane, długoterminowe	N
	pozostawienie części obszaru planu w postaci funkcji przyrodniczych (lasy, zieleń naturalna)	bezpośrednie, długoterminowe	P
	zachowanie istniejących szpalerów drzew	bezpośrednie, długoterminowe	P
	emisja hałasu podczas prowadzenia robót budowlanych (skutek tymczasowy)	pośrednie, wtórne, krótkoterminowe, chwilowe	N
	emisja hałasu wynikająca z działalności człowieka, związana z jego funkcjonowaniem oraz czy też prowadzoną działalnością gospodarczą lub eksploatacją budynków (m.in. klimatyzatory)	pośrednie, wtórne, długoterminowe	N
różnorodność biologiczna, świat roślin, zwierząt, grzybów	usunięcie części roślinności na skutek wkroczenia urbanizacji na niezabudowane dotąd, funkcjonujące jako niezainwestowane tereny	bezpośrednie, wtórne, krótkoterminowe, stałe	N
	pozostawienie części obszaru planu w postaci funkcji przyrodniczych (lasy, zieleń naturalna, tereny wód powierzchniowych śródlądowych)	bezpośrednie, długoterminowe	P
	realizacja zielonych dachów	pośrednie, skumulowane, długoterminowe	P
	zachowanie istniejących szpalerów drzew	bezpośrednie, długoterminowe	P
	ochrona elementów przyrodniczych i wód powierzchniowych poprzez wyznaczenie terenów zieleni naturalnej oraz linii zabudowy wokół zbiorników wodnych	bezpośrednie, długoterminowe	P
	negatywny wpływ na zwierzęta związany z ingerencją w wierzchnią warstwę gleb, związaną z prowadzeniem prac budowlanych	wtórne, długotrwałe	N
	zubożenie bioróżnorodności na skutek zagospodarowania terenów towarzyszących zabudowie obcymi, często inwazyjnymi i zagrażającymi lokalnej florze gatunkami roślin ozdobnych (synantropizacja)	pośrednie, wtórne, średnioterminowe, długoterminowe	N
klimat lokalny	nieznaczna modyfikacja lokalnego klimatu, szczególnie w odniesieniu do zaburzeń pola wiatru, ograniczenia przewietrzania i podwyższenia średniej temperatury powietrza	pośrednie, skumulowane, długoterminowe	N
	możliwe nasilenie zjawisk charakterystycznych dla miejskiej wyspy ciepła (przesuszenie powietrza, spadek ilości tlenu)	pośrednie, skumulowane, długoterminowe	N
	pozostawienie części obszaru planu w postaci funkcji przyrodniczych (lasy, zieleń naturalna, tereny wód powierzchniowych śródlądowych)	bezpośrednie, długoterminowe	P
	realizacja zielonych dachów	pośrednie, skumulowane, długoterminowe	P
	zwiększony udział wykorzystania odnawialnych źródeł energii – wymiana nieekologicznych źródeł ciepła	bezpośrednie, pośrednie, skumulowane, stałe	P
zasoby naturalne, krajobraz, zabytki i dobra materialne	przekształcenie krajobrazu częściowo naturalnego w kierunku krajobrazu zurbanizowanego	bezpośrednie, wtórne, stałe	N
	zabezpieczenie przed zbyt intensywną zabudową, niedostosowaną skalą i formą do istniejącego krajobrazu	bezpośrednie, pośrednie, stałe	P
	ochrona dóbr materialnych poprzez dopuszczenie modernizacji i remontów istniejącej zabudowy	pośrednie, długoterminowe	P
	ochrona zabytku archeologicznego	bezpośrednie, długoterminowe	P
ludzie	<i>Elementy wymienione w kontekście możliwych skutków względem przede wszystkim: powierzchni ziemi, wód powierzchniowych i podziemnych, powietrza, klimatu akustycznego, klimatu lokalnego, dóbr materialnych oraz krajobrazu stanowią skutki pośrednie dla zdrowia ludzi</i>	<i>zgodnie z zastosowaną powyżej oceną wpływu</i>	<i>j.w.</i>
	wzrost ilości odpadów i ścieków	pośrednie, skumulowane, długoterminowe	N

Źródło: Opracowanie własne.

*Gdzie:

- 1) oddziaływanie bezpośrednie: wynikające wprost z ustaleń projektu planu i oddziałujące bez ogniw pośrednich na dany komponent środowiska;
- 2) oddziaływanie pośrednie: nie będące oczywistym skutkiem ustaleń planu, możliwe do zaistnienia w stworzonych przez te ustalenia warunkach;
- 3) oddziaływanie wtórne: powstałe w wyniku przekształceń lub jako następstwo czegoś, zazwyczaj na etapie eksploatacji;



- 4) oddziaływanie skumulowane: wynikające z połączonego działania skutków ustaleń planu oraz skutków spowodowanych przez inne działania na obszarze objętym planem lub w bezpośrednim jego sąsiedztwie, występujące obecnie, dokonane w przeszłości bądź dające się logicznie przewidzieć w przyszłości;
- 5) oddziaływanie krótkoterminowe: występujące przejściowo, w fazie zmian spowodowanych ustaleniami planu;
- 6) oddziaływanie średnioterminowe: występujące w okresie nie dłuższym niż 10 lat;
- 7) oddziaływanie długoterminowe: związane z planowanym, trwałym sposobem zagospodarowania terenu trwające bez przerwy lub z niewielkimi przerwami lub regularnie się powtarzające;
- 8) oddziaływanie chwilowe: powodujące tymczasową zmianę w środowisku, po ich ustaniu następuje powrót do stanu zbliżonego do poprzedniego (skutki łatwe do odwrócenia);
- 9) oddziaływanie stałe: powodujące trwałe przekształcenie środowiska.

****Gdzie:**

- 1) P – pozytywne;
- 2) NT – neutralne;
- 3) N – negatywne.

7.4. PODSUMOWANIE

Przeprowadzona analiza wskazała brak występowania znacząco negatywnego oddziaływania. Wprawdzie realizacja planu będzie skutkowała pojawieniem się negatywnych oddziaływań, to ich maksymalną intensywność oceniono w większości na minimalną. Co prawda, pojawią się również oddziaływania pozytywne oraz negatywne w stopniu umiarkowanym i ponad umiarkowanym, jednakże będą one stanowiły niewielką część obszaru. Ponadto, należy mieć na uwadze, że wprowadzone w planie wskaźniki, takie jak minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej, maksymalny udział powierzchni zabudowy czy maksymalna i minimalna nadziemna intensywność zabudowy stanowią wartości graniczne, które podczas realizacji zabudowy mogą, choć nie muszą zostać osiągnięte a zatem realna konsumpcja może skutkować mniej znaczącym wpływem na analizowane elementy środowiska.

8. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO

Analizowany dokument zawiera rozwiązania, które mają na celu zapobieżenie i/lub ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko będących skutkiem jego realizacji. Ich uwzględnienie jest jednym z głównych sposobów realizacji zasad zapobiegania i przezorności sformułowanych w art. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska. Inny charakter mają rozwiązania kompensacyjne, o których mowa w przepisach dot. ochrony środowiska. Przepis art. 3 ustawy Prawo ochrony środowiska określa kompensację przyrodniczą jako zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gleby, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie lub wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych. Jednocześnie, jak wynika z art. 75 ust. 3 tej ustawy, naprawienie wyrządzonych szkód i kompensacja przyrodnicza wymagana jest wówczas, gdy ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa. Natomiast w wytycznych do zarządzania obszarami Natura 2000 można przeczytać, że „środki kompensujące obejmują działania specyficzne dla przedsięwzięcia lub planu i stanowią uzupełnienie normalnej praktyki tzw. dyrektyw dotyczących przyrody. Ich celem jest zrównoważenie negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia oraz kompensacja proporcjonalna do szkody wyrządzonej danemu gatunkowi lub siedlisku przyrodniczemu. Środki kompensujące są rozwiązaniem ostatecznym. Stosuje się je tylko wtedy, gdy inne zabezpieczenia dyrektywy są nieskuteczne, a decyzja w sprawie rozważenia realizacji przedsięwzięcia lub planu mającego negatywnie oddziaływać na obszar sieci Natura 2000 jest mimo wszystko pozytywna”.

Przeprowadzona w ramach niniejszego dokumentu analiza wykazała, że realizacja planu nie zagraża przedmiotom ochrony, celom i integralności obszarów Natura 2000. Jednakże na skutek szeroko rozumianego zagospodarowywania oraz zgodnego z przeznaczeniem użytkowaniem terenów dojdzie do częściowej utraty naturalnych zasobów przyrodniczych, rozumianej jako: zmniejszenie bioróżnorodności, usunięcie części zieleni, negatywny wpływ m.in. na gleby, wody podziemne, powietrze oraz inne komponenty środowiska. Jednocześnie projekt planu wprowadza szereg ustaleń, które mają za zadanie rekompensację środowisku utraconych wartości (m.in. z zakresu infrastruktury technicznej, wskaźniki udziału procentowego powierzchni biologicznie czynnej oraz inne, zawarte w poniższej Tab. 10). Wobec powyższego uznaje się, że w analizowanym przypadku nie ma przesłanek do zastosowania kompensacji przyrodniczej.



Poniższa tabela zestawia wspomniane wcześniej rozwiązania łagodzące, ujęte w projektowanym dokumencie. Są to ustalenia ogólne zawarte przede wszystkim w §7, §8, §9, §14 oraz wybrane ustalenia szczegółowe.

Użyte w niej ustalenia oznaczają:

- 1) ▲ – wpływ na środowisko korzystny,
- 2) ▼ – wpływ na środowisko niekorzystny,
- 3) brak oznaczenia – wpływ na środowisko neutralny.

Tab.10. Ocena rozwiązań w zakresie realizacji poszczególnych celów dot. ochrony środowiska.

Ustalenia planu	Ocena rozwiązań w zakresie realizacji poszczególnych celów dot. ochrony środowiska									
	Ochrona gleb i powierzchni ziemi	Ochrona wód	Ochrona powietrza	Ochrona klimatu akustycznego	Ochrona bioróżnorodności	Ochrona roślin, zwierząt i grzybów	Ochrona klimatu lokalnego	Ochrona krajobrazu	Ochrona zabytków i dóbr materialnych	Ochrona zdrowia ludzi
<ul style="list-style-type: none"> nieprzekraczalne linie zabudowy zgodnie z rysunkiem planu miejscowego na terenach 1MN i 2MN sytuowanie zabudowy od strony terenu 1L zgodnie z przepisami odrębnymi 					▲	▲		▲	▲	▲
dopuszczenie realizacji dachów zielonych		▲	▲		▲	▲	▲	▲		▲
stosowanie pokrycia dachowego wykonanego z materiałów o matowym wykończeniu lub materiałów o niskim współczynniku odbicia światła, niepowodujących refleksów świetlnych, z zastrzeżeniem: ustalenie nie dotyczy części dachu wykonanych z włókna szklanego, poliwęglanu lub innych materiałów o podobnych właściwościach, stosowanych w elementach zadaszeń, ogrodów zimowych czy innych konstrukcji przeznaczonych do doświetlenia naturalnego oraz dachów zielonych						▲				▲
zakaz sytuowania budynków gospodarczych w pierwszym rzędzie zabudowy, z zastrzeżeniem: zakaz nie dotyczy działek narożnych, na których dopuszcza się sytuowanie budynku gospodarczego w pierwszym rzędzie zabudowy wyłącznie od strony jednej z przylegających do działki dróg								▲		
zakaz lokalizowania przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲
dopuszczenie lokalizowania przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych: <ul style="list-style-type: none"> na terenie U-P, na terenach pozostałych, wyłącznie w przypadku inwestycji celu publicznego 	▼	▼	▼	▼	▼	▼	▼			▼
zakaz realizacji inwestycji powodujących przekroczenie standardów jakości środowiska poza granicą działki budowlanej, do której inwestor posiada tytuł prawny	▲	▲	▲	▲		▲	▲			▲
dla inwestycji mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, lokalizowanych na terenie U-P, obowiązuje wymóg stosowania najlepszych dostępnych technik w rozumieniu przepisów odrębnych	▲	▲	▲	▲		▲	▲			▲
w celu ochrony przed hałasem, nakaz utrzymania dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku zgodnie z przepisami odrębnymi, na terenach oznaczonych symbolami: <ul style="list-style-type: none"> MN jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, MN-U jak dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej, UE jak dla terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, US jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych 				▲						▲
celu ochrony przed niekorzystnymi zmianami w odpływie wód opadowych i gruntowych, zakaz: <ul style="list-style-type: none"> przekształcania powierzchni działek w sposób powodujący naruszenie naturalnych lub ukształtowanych stosunków wodnych, odprowadzania wód opadowych, roztopowych lub ścieków na sąsiednie działki 	▲	▲				▲				▲
w celu ochrony przed zanieczyszczeniem ziemi oraz wód powierzchniowych i podziemnych: <ul style="list-style-type: none"> zakaz odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do ziemi oraz wód, 	▲	▲				▲				▲



Ustalenia planu	Ocena rozwiązań w zakresie realizacji poszczególnych celów dot. ochrony środowiska									
	Ochrona gleb i powierzchni ziemi	Ochrona wód	Ochrona powietrza	Ochrona klimatu akustycznego	Ochrona bioróżnorodności	Ochrona roślin, zwierząt i grzybów	Ochrona klimatu lokalnego	Ochrona krajobrazu	Ochrona zabytków i dóbr materialnych	Ochrona zdrowia ludzi
<ul style="list-style-type: none"> obowiązek oczyszczania wód opadowych i roztopowych ze związków ropopochodnych oraz innych zanieczyszczeń mechanicznych, pochodzących z parkingów, placów manewrowych i nawierzchni komunikacyjnych przeznaczonych dla ruchu pojazdów zgodnie z przepisami odrębnymi, obowiązek zabezpieczenia powierzchni zagrożonych zanieczyszczeniem substancjami ropopochodnymi lub innymi szkodliwymi związkami w sposób uniemożliwiający ich przenikanie do ziemi i wód 										
nakaz postępowania zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym w szczególności z zakresu programu ochrony powietrza dla województwa świętokrzyskiego wraz z planem działań krótkoterminowych			▲							▲
zakaz lokalizowania zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej w rozumieniu przepisów odrębnych, z zastrzeżeniem: dopuszcza się przechowywanie łatwopalnych gazów ciekłych (kategorii 1 lub 2), w tym gazu płynnego i gazu ziemnego, w ilości nieprzekraczającej 200 Mg (ton), wyłącznie na potrzeby socjalno-bytowe lub grzewcze, związane z funkcjonowaniem danego obiektu lub terenu	▲	▲	▲		▲	▲	▲			▲
<p>możliwość realizacji instalacji odnawialnych źródeł energii, z zastrzeżeniem:</p> <ul style="list-style-type: none"> zakazuje się realizacji: biogazowni, instalacji wykorzystujących energię wiatru, z wyjątkiem mikroinstalacji realizowanych na potrzeby inwestycji celu publicznego, na terenie U-P dopuszcza się instalacje o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1000 kW, realizacja instalacji odnawialnych źródeł energii musi być zgodna z przepisami odrębnymi 			▲	▲			▲	▲		▲
stosowanie materiałów o niskim współczynniku odbicia światła						▲				▲
<ul style="list-style-type: none"> obowiązek stosowania spójnej kolorystyki budynków: w odniesieniu do: elewacji, materiałów wykończeniowych, pokryć dachowych (z zastrzeżeniem zawartym w §9 pkt 1 lit. b uchwały), zakaz stosowania jaskrawej kolorystyki dla pokryć dachowych oraz materiałów elewacyjnych, z wyjątkiem przypadków, gdy zastosowanie takiej kolorystyki wynika ze względów technologicznych lub przepisów odrębnych 								▲		▲
ochrona wskazanego na rysunku planu miejscowego zabytku archeologicznego obejmującego stanowisko archeologiczne o numerze AZP 79-60/11 wraz ze strefą ochrony archeologicznej, w obrębie których, w przypadku prowadzenia prac ziemnych lub zmiany charakteru prowadzonej działalności skutkującej naruszeniem struktury gruntu, obowiązuje wymóg prowadzenia badań archeologicznych, których zakres, rodzaj oraz pozwolenia regulują przepisy odrębne									▲	
ochronę przypadkowych znalezisk archeologicznych, w zasięgu których, w przypadku prowadzenia prac ziemnych, obowiązuje wymóg prowadzenia badań archeologicznych, których zakres, rodzaj oraz pozwolenia regulują przepisy odrębne									▲	
<p>ustala się przestrzeniami publicznymi tereny UE, US, KDG oraz KDZ stanowiące ogólnodostępne miejsca przeznaczone do użytku publicznego, na których obowiązują:</p> <ul style="list-style-type: none"> stosowanie rozwiązań zapewniających dostępność dla osób ze szczególnymi potrzebami, zgodnie z przepisami odrębnymi, 								▲		▲



Ustalenia planu	Ocena rozwiązań w zakresie realizacji poszczególnych celów dot. ochrony środowiska									
	Ochrona gleb i powierzchni ziemi	Ochrona wód	Ochrona powietrza	Ochrona klimatu akustycznego	Ochrona bioróżnorodności	Ochrona roślin, zwierząt i grzybów	Ochrona klimatu lokalnego	Ochrona krajobrazu	Ochrona zabytków i dóbr materialnych	Ochrona zdrowia ludzi
<ul style="list-style-type: none"> kształtowanie estetycznych i spójnych rozwiązań urbanistycznych, w tym wprowadzanie zieleni urządzonej, elementów małej architektury oraz rozwiązań proekologicznych, utrzymanie i kształtowanie ładu przestrzennego poprzez stosowanie rozwiązań materiałowych i kolorystycznych dostosowanych do otoczenia 										
wskazanie na rysunku planu miejscowego tereny zmeliorowane, w granicach których należy uwzględnić wymogi wynikające z przepisów odrębnych, w szczególności obowiązuje zakaz niszczenia lub uszkodzenia urządzeń wodnych	▲	▲								
w miejscach wskazanych na rysunku planu miejscowego, nakaz zachowania istniejących szpalerów drzew oraz ich odtworzenia w przypadku usunięcia, przy uwzględnieniu wymagań wynikających z przepisów odrębnych	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲		▲
w ramach przeznaczenia uzupełniającego na terenach MN, MN-U wykluczenie realizacji usług: handlu wielkopowierzchniowego, zdrowia i pomocy społecznej, nauki, edukacji, sportu i rekreacji, kultury i rozrywki, kultu religijnego, bezpieczeństwa i porządku publicznego	▲	▲		▲				▲		▲
w ramach przeznaczenia uzupełniającego na terenie U-P wykluczenie realizacji: <ul style="list-style-type: none"> usług: handlu wielkopowierzchniowego, turystyki, gastronomii, zdrowia i pomocy społecznej, nauki, edukacji, sportu i rekreacji, kultury i rozrywki, kultu religijnego, bezpieczeństwa i porządku publicznego przemysłu portowego 	▲	▲		▲				▲		▲
na terenie U-P zakaz lokalizowania działalności związanych z gospodowaniem odpadami, w szczególności: <ul style="list-style-type: none"> zbierania, przetwarzania, odzysku, unieszkodliwiania oraz składowania odpadów, w tym odpadów niebezpiecznych, magazynowania odpadów, z wyjątkiem wstępnego magazynowania odpadów powstających w ramach własnej działalności gospodarczej, prowadzonego zgodnie z przepisami odrębnymi i w miejscu ich wytworzenia 	▲	▲	▲			▲		▲		▲
zakaz lokalizowania budynków na terenach ZN i WS	▲	▲	▲		▲	▲	▲	▲		▲
na terenach MN, MN-U zakaz realizacji usług związanych z handlem opalem, materiałami budowlanymi oraz częściami do maszyn, a także usług handlu o powierzchni sprzedaży przekraczającej 400 m ²	▲	▲	▲	▲				▲		
na terenie UH zakaz handlu opalem, materiałami budowlanymi oraz częściami do maszyn	▲	▲	▲	▲				▲		
nakaz zapewnienia dróg pożarowych zgodnie z przepisami odrębnymi									▲	▲
zaopatrzenie w energię elektryczną z sieci niskiego lub średniego napięcia	▼			▲				▲		
dopuszczenie budowy kontenerowych lub wnetrzowych stacji transformatorowych				▼				▼		▼
zaopatrzenie w energię elektryczną z instalacji odnawialnych źródeł energii			▲				▲			▲
zaopatrzenie w gaz z sieci gazowej średniego lub niskiego ciśnienia	▲	▲	▲				▲	▲		▲
zaopatrzenie w gaz z indywidualnych zbiorników z gazem płynnym		▼		▲				▼		▲
zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej z uwzględnieniem warunków wynikających z przepisów odrębnych	▲	▲								▲
zaopatrzenie w wodę do celów przeciwpożarowych zgodnie z przepisami odrębnymi		▲								▲



Ustalenia planu	Ocena rozwiązań w zakresie realizacji poszczególnych celów dot. ochrony środowiska									
	Ochrona gleb i powierzchni ziemi	Ochrona wód	Ochrona powietrza	Ochrona klimatu akustycznego	Ochrona bioróżnorodności	Ochrona roślin, zwierząt i grzybów	Ochrona klimatu lokalnego	Ochrona krajobrazu	Ochrona zabytków i dóbr materialnych	Ochrona zdrowia ludzi
zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych źródeł energii ciepłej spełniających wymagania określone w przepisach odrębnych w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa świętokrzyskiego ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, w tym również z instalacji odnawialnych źródeł energii (ocena przy założeniu realizacji zaopatrzenia w źródła nieekologiczne)			▼			▼	▼			▼
odprowadzanie ścieków do: ▪ sieci kanalizacji sanitarnej z uwzględnieniem warunków wynikających z przepisów odrębnych, w tym do szczelnych zbiorników bezodpływowych, indywidualnych oczyszczalni ścieków spełniających wymagania określone w przepisach odrębnych, ▪ wód lub do ziemi zgodnie z przepisami odrębnymi	▲	▲	▲			▲				▲
odprowadzanie wód opadowych i roztopowych: ▪ do sieci kanalizacji deszczowej, ▪ na własnej działce, do której inwestor posiada prawo do jej dysponowania, poprzez ich: - retencjonowanie z wykorzystaniem dołów chłonnych lub zbiorników retencyjnych z możliwością wykorzystania gromadzonej wody, - odprowadzanie w stanie niezanieczyszczonym do ziemi lub wód zgodnie z przepisami odrębnymi	▲	▲					▲			
gospodarowania odpadami zgodnie z przepisami odrębnymi	▲	▲				▲		▲		▲

Źródło: Opracowanie własne.



Z przedstawionej analizy wynika, że przyjęte w planie ustalenia wskazane w Tab. 10 należy określić jako przeważnie korzystne dla realizacji wytypowanych celów z zakresu ochrony środowiska. Dotyczy to zwłaszcza zapewnienia ochrony takich komponentów jak: zasoby wodne, gleba oraz powietrze, a pośrednio – ludzie i zwierzęta.

Istotnymi dla zapewnienia właściwych warunków ochrony środowiska oraz ograniczenia oddziaływania skutków ustaleń projektowanego dokumentu na ludzi, są zwłaszcza rozwiązania z zakresu gospodarki wodno-ściekowej i ochrony powietrza. Projekt mpzp w zakresie odprowadzania ścieków dopuszcza rozwiązania indywidualne zgodnie z wymogami wynikających z przepisów odrębnych (tzn. szczelne bezodpływowe zbiorniki i indywidualne oczyszczalnie ścieków). Ich realizacja może skutkować niekorzystnym wpływem w przypadku niedotrzymania warunku szczelności, którego egzekwowanie leży poza systemem planowania przestrzennego i na dzień dzisiejszy nie jest możliwe do przewidzenia.

Powyższe zestawienie ujmuje również zasady, których realizacja nie będzie miała istotnego i bezpośredniego wpływu (negatywnego/pozytywnego) na niektóre elementy środowiska (np. realizacja sieci – o charakterze dystrybucyjnym). Jednocześnie jako niekorzystne rozwiązanie (zwłaszcza w kontekście ochrony powietrza) wskazuje się dopuszczenie przez plan stosowania indywidualnych źródeł ciepła (szczególnie tych o niskiej sprawności - pozbawione jakichkolwiek instalacji redukcji zanieczyszczeń w spalinach), mogących pogłębić aktualny w dzisiejszych czasach problem „niskiej emisji”.

Ponadto, pozytywny wpływ na poszczególne komponenty środowiska będzie miał fakt, że plan:

- 1) wprowadza obowiązek zapewnienia minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej na poziomie – w zależności od przeznaczenia – od 30% do 95%;
- 2) wprowadza inne parametry, takie jak: nadziemna intensywność zabudowy, maksymalny udział powierzchni zabudowy, maksymalna wysokość zabudowy, kolorystyka dachów i elewacji budynków, rodzaje dachów budynków;
- 3) wprowadza zakaz realizacji inwestycji powodujących przekroczenie standardów jakości środowiska poza granicą działki budowlanej, do której inwestor posiada tytuł prawny,
- 4) dla inwestycji mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, lokalizowanych na terenie U-P, wprowadza wymóg stosowania najlepszych dostępnych technik w rozumieniu przepisów odrębnych,
- 5) w ramach przeznaczenia uzupełniającego terenów MN i MN-U wyklucza możliwość realizacji usług: handlu wielkopowierzchniowego, zdrowia i pomocy społecznej, nauki, edukacji, sportu i rekreacji, kultury i rekreacji, kultu religijnego, bezpieczeństwa i porządku,
- 6) dopuszcza realizację dachów zielonych,
- 7) na terenach ZN i WS zakazuje lokalizowania budynków.

W tym miejscu należy wyjaśnić, że dopuszczenie na terenie U-P możliwości lokalizowania przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych wynika z faktu, iż działalność obecnie prowadzona na tym terenie może być zaliczana do tego typu przedsięwzięć z uwagi na jego powierzchnię.

Warto dodać, że wiele innych rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko ustaleń planu opisano w punkcie 7.2.

Ocenia się, że przyjęte w projektowanym dokumencie rozwiązania przestrzenne uwzględniają wymagania ochrony środowiska przyrodniczego i ochrony jego zasobów oraz są zbieżne z zasadą minimalizacji potencjalnych niekorzystnych oddziaływań na środowisko inwestycji dopuszczonych przez plan.

9. MOŻLIWOŚCI ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH

Projekt zmiany planu nie wprowadza funkcji, które mogłyby oddziaływać na cele, przedmiot ochrony i integralność obszarów Natura 2000. Zatem biorąc pod uwagę cele oraz geograficzny zasięg planu, jak również cele i przedmioty ochrony najbliższych obszarów Natura 2000 oraz ich integralność, w niniejszej prognozie nie określa się rozwiązań alternatywnych w stosunku do rozwiązań, które zawarto w MPZP.

10. PRZEWIDYWANE MOŻLIWOŚCI TRANSGRANICZNEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Biorąc pod uwagę skalę obszaru opracowania, ustalone funkcje oraz znaczną odległość od granicy Państwa, projekt zmiany planu nie będzie potencjalnie transgranicznie oddziaływać na środowisko.

11. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Organ opracowujący projekt dokumentu, którym jest tutaj miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, zobowiązany jest monitorować, jakie skutki dla środowiska ma praktyczna realizacja jego postanowień. Ma to umożliwić podjęcie działań zmierzających do usunięcia negatywnych zmian w środowisku, gdyby one wystąpiły. Metodyka analizy realizacji postanowień mpzp powinna:



- 1) uwzględniać aktualny stan środowiska;
- 2) być dostosowana do przyjętych kierunków zagospodarowania przestrzennego;
- 3) opierać się na analizie wpływu skutków ustaleń planu na środowisko.

Wybierając wskaźniki monitoringu do oceny skutków realizacji ustaleń planu należy wziąć pod uwagę dostępność danych i ich miarodajność. Powszechnie stosowanymi wskaźnikami służącymi do oceny zmian przestrzennych (poprawa, pogorszenie stanu środowiska) i ich dynamiki są:

- 1) jakość wód powierzchniowych;
- 2) jakość powietrza atmosferycznego, zwłaszcza akustycznego;
- 3) ilość ścieków odprowadzanych do odbiornika, dysproporcje między siecią wodociągową a kanalizacyjną;
- 4) liczba mieszkańców obsługiwanych przez oczyszczalnie ścieków;
- 5) udział odnawialnych źródeł energii w wytwarzaniu energii;
- 6) udział użytków rolnych w powierzchni gminy;
- 7) udział użytków leśnych w powierzchni gminy;
- 8) powierzchnia i stan zachowania siedlisk przyrodniczych i obszarów chronionych w otoczeniu terenu opracowania planu;
- 9) zmiany położenia zwierciadła wody gruntowej.

Większość z tych wskaźników jest jednak nieprzydatna do oceny skutków realizacji zmian przestrzennych wynikających z realizacji przedmiotowego planu, jednakże mogą być one wykorzystane do oceny realizacji planowania przestrzennego w skali całej gminy, jak np. udział użytków leśnych, rolnych, udział odnawialnych źródeł energii w wytwarzaniu energii.

Niektóre z wyżej wymienionych wskaźników mierzone są w ramach państwowego monitoringu środowiska, stanowiącego system pomiarów, ocen i prognoz stanu środowiska oraz gromadzenia, przetwarzania i rozpowszechniania informacji o środowisku, realizowanego przez Inspekcję Ochrony Środowiska. Zgodnie z art. 10 ust. 1 dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z 21.07.2001), państwa członkowskie Unii Europejskiej, w tym również Polska zostały zobowiązane do monitorowania znaczącego wpływu na środowisko, wynikającego z realizacji planów i programów. Jak wynika z tego artykułu, celem monitoringu jest między innymi możliwość określenia na wczesnym etapie nieprzewidzianego niepożądanego wpływu oraz podjęcia odpowiedniego działania naprawczego. Zgodnie z art. 10 ust. 2 w celu przestrzegania ust. 1 można wykorzystywać, stosownie do potrzeb, istniejące systemy monitoringu w celu uniknięcia powielania monitoringu. Zatem monitoring skutków realizacji postanowień MPZP w zakresie oddziaływania na środowisko może polegać na analizie i ocenie poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska lub też w ramach innych monitoringów prowadzonych przez organy administracji publicznej, gminy oraz podmioty gospodarcze, o ile dotyczą one obszaru objętego MPZP.

Ustalenia przedmiotowego planu uwzględniają wymogi ochrony środowiska zgodnie z obowiązującymi przepisami. Ponadto zawierają szereg zapisów, które zminimalizują negatywny wpływ realizacji ich ustaleń na przyrodę, jednakże z dokonanej oceny wynika, że niezależnie od powyższego i przeważnie nieznacznie mogą one oddziaływać niekorzystnie na: glebę i powierzchnię ziemi, wody powierzchniowe i podziemne, powietrze, klimat akustyczny, różnorodność biologiczną, florę i faunę, lokalny klimat, jak również zdrowie ludzi.

Należy jeszcze zwrócić uwagę na uwarunkowania prawne analiz realizacji MPZP określone w przepisach planowania i zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym „w celu oceny aktualności studium i planów miejscowych wójt, burmistrz albo prezydent miasta dokonuje analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy, ocenia postępy w opracowywaniu planów miejscowych i opracowuje wieloletnie programy ich sporządzania w nawiązaniu do ustaleń studium, z uwzględnieniem decyzji zamieszczonych w rejestrach, o których mowa w art. 57 ust. 1-3 i art. 67, oraz wniosków w sprawie sporządzenia lub zmiany planu miejscowego”. Jak wynika, z dalszego ustępu (art. 32 ust. 2 ustawy) organ wykonawczy gminy przekazuje wyniki ww. analiz, po uzyskaniu opinii gminnej lub innej właściwej, w rozumieniu art. 8 ustawy, komisji urbanistyczno-architektonicznej, co najmniej raz w czasie kadencji rady. Rada gminy podejmuje uchwałę w sprawie aktualności studium i planów miejscowych, a w przypadku uznania ich za nieaktualne, w całości lub w części, podejmuje działania dotyczące zmiany studium lub planu miejscowego.

Przedstawione powyżej uwarunkowania prawne uznaje się za wystarczające do monitorowania realizacji MPZP.

12. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Niniejsze opracowanie powstało w celu dokonania oceny wpływu na środowisko realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zgodnie z Uchwałą Rady Miejskiej w Końskich Nr XIII/98/2025 z dnia 31 marca 2025 r.



w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego sołectwa Nowy Kazanów.

Obszar opracowania o powierzchni około 76,1724 ha obejmuje dużą część sołectwa Nowy Kazanów, które zlokalizowane jest w województwie świętokrzyskim, powiecie koneckim, w północnej części gminy Końskie. Obszar bezpośrednio sąsiaduje z obrębami: Sierosławice i Stary Kazanów.

Zakres i stopień szczegółowości prognozy oddziaływania na środowisko został uzgodniony zarówno z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Kielcach, jak również z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Końskich.

Najważniejszymi czynnikami przemawiającymi za sporządzeniem przedmiotowego planu są: wykluczenie możliwości realizacji zabudowy na podstawie decyzji o warunkach zabudowy, kompleksowe podejście do określenia zasad zagospodarowania sołectwa, dostosowanie zasad zagospodarowania obszaru planu do ustaleń SUiKZP, spełnienie oczekiwań społecznych, wyrażonych we wnioskach złożonych do tut. urzędu w trakcie procedury planistycznej oraz wprowadzenie przeznaczeń terenów, parametrów i wskaźników zabudowy, pozwalających na kształtowanie przedmiotowej przestrzeni w sposób bardziej kontrolowany, w większym stopniu odpowiadający uwarunkowaniom funkcjonalno-przestrzennym, zasadom zachowania ładu przestrzennego oraz potrzebom ochrony środowiska.

Strukturę użytków gruntowych na obszarze mpzp tworzą głównie grunty użytki rolne (73,4%). Pozostałe użytki to grunty leśne (5,8%) oraz grunty zabudowane i zurbanizowane (20,8%). Na skutek realizacji planu przewiduje się konieczność wszczęcia procedury skutkującej zmianą przeznaczenia części dwóch użytków leśnych stanowiących własność osób fizycznych na cele nieleśne.

Obszar opracowania położony jest w zasięgu zlewni JCWP: „Wąglanka do zb. Wąglanka-Miedzna” (kod RW200010254845) oraz JCWPd nr 85 dorzecze Wisły (kod PLGW200085).

W granicach planu nie występują:

- 1) formy ochrony przyrody, ich otuliny oraz korytarze ekologiczne,
- 2) obszary szczególnego zagrożenia powodzią;
- 3) użytki rolne chronione (klasy I-III);
- 4) złoża kopalin, tereny i obszary górnicze;
- 5) tereny i obiekty spełniające potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa;
- 6) obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub remediacji;
- 7) obszary pomników zagłady i ich strefy ochronnych;
- 8) obszary zdegradowane;
- 9) obszary osuwania się mas ziemnych;
- 10) główne i lokalne zbiorniki wód podziemnych,
- 11) ujęcia wód powierzchniowych oraz ich strefy ochronne, a także strefy ochronne ujęć wód podziemnych;
- 12) formy ochrony zabytków, obiekty lub obszary ujęte w wojewódzkiej lub gminnej ewidencji zabytków oraz dobra kultury współczesnej.

W granicach obszaru opracowania występuje stanowisko archeologiczne o numerze AZP 79-60/11 wraz ze strefą ochrony archeologicznej. Jest to ślad osadniczy pochodzący z okresu pradziejów. zlokalizowane jest jedno ujęcie wód podziemnych (nazwa: 7400047-SZKOŁA-PODSTAWOWA-S1) z roku 1961 r., o głębokości: 30 m, rzędnej: 259 m n.p.m.

Obszar objęty opracowaniem charakteryzuje się krajobrazem przejściowym między zabudową wiejską a terenami otwartymi. Dominującym elementem jest zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna o układzie rozproszonym i pasmowym, skoncentrowana głównie wzdłuż ul. Słonecznej. Pomiedzy ciągami zabudowy rozciągają się grunty rolne, które nadają przestrzeni rolniczo-osadniczy charakter. Wyraźną granicę zachodnią stanowi kompleks leśny. W części wschodniej wyróżnia się zabudowa usługowo-produkcyjna. Uzupełnieniem układu przestrzennego są mniejsze tereny usługowe, zieleni przydomowa, zbiorniki wodne (jeden niewielki i jeden większy) oraz pojedyncze szpalery drzew i krzewów. Krajobraz całego obszaru ma charakter mozaikowy, tworzony przez elementy osadnicze, rolnicze i leśne, z czytelnym układem komunikacyjnym. Zabudowę mieszkaniową jednorodziną tworzą zarówno wolnostojące budynki, jak i bliźniacze (choć dominują wolnostojące). Widoczne są obiekty w trakcie budowy. Zabudowę usługową stanowią m.in. Zespół Placówek Oświatowych, sklep spożywczy, budynek straży pożarnej oraz warsztaty samochodowe i lakiernicze. Na terenie Zespołu Placówek Oświatowych znajdują się wysokie szpalery drzew, stanowiące pozytywny element krajobrazu. Zabudowa usługowo-produkcyjna składa się z kilku długich budynków, wykończonych głównie jasną blachą. Towarzyszą jej utwardzone place, składowane materiały i niewielkie kontenery. Przy skrzyżowaniu ulic Słonecznej i Koneckiej zlokalizowany jest teren rekreacyjno-sportowy z placem zabaw, altaną i urządzeniami siłowni zewnętrznej, pełniący ważną funkcję społeczną i rekreacyjną. W granicach obszaru opracowania znajdują się również wewnętrzne i słupowe stacje transformatorowe.



Zaniechanie realizacji ustaleń planu może prowadzić do zmian w środowisku, zarówno pozytywnych, jak i negatywnych. Pozytywnym skutkiem będzie ograniczenie ingerencji w przyrodę, co pozwoli zachować obszary niezabudowane. Może to wpłynąć korzystnie na jakość powietrza, lokalny klimat, różnorodność biologiczną oraz zdrowie mieszkańców. Jednak zaniechanie realizacji MPZP niesie również zagrożenia. Brak kompleksowego podejścia do zagospodarowania przestrzeni może skutkować niekontrolowanym rozwojem i chaosem przestrzennym, prowadzącym do pojawienia się funkcji niezgodnych z ustaleniami Studium oraz tymczasowego zagospodarowania terenów w sposób niespójny z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi, polityką przestrzenną gminy i oczekiwaniami mieszkańców. Może to również prowadzić do degradacji krajobrazu. Brak regulacji dotyczących ochrony środowiska zwiększa także ryzyko powstawania inwestycji uciążliwych, mogących negatywnie wpływać na środowisko i prowadzić do konfliktów przestrzennych. Utrzymanie obecnego stanu rzeczy wiąże się z zachowaniem dotychczasowych warunków środowiskowych, jednak nie eliminuje ryzyka stopniowego pogarszania ich jakości w wyniku niekontrolowanego rozwoju zabudowy i kumulacji oddziaływań.

Zgodnie z przyjętą metodyką, obszar opracowania zostanie przeznaczony pod funkcje, których wpływ na środowisko ocenia się na pozytywny oraz negatywny w stopniu: minimalnym, umiarkowanym i ponad umiarkowanym.

Do skutków oddziaływania na środowisko realizacji ustaleń planu zaliczono przede wszystkim potencjalny, negatywny wpływ na:

- 1) gleby i powierzchnię ziemi,
- 2) wody powierzchniowe i podziemne,
- 3) powietrze atmosferyczne,
- 4) klimat akustyczny,
- 5) różnorodność biologiczną, świat roślin, zwierząt, grzybów,
- 6) klimat lokalny,
- 7) krajobraz,
- 8) zdrowie ludzi (pośrednio).

Przeprowadzona w ramach prognozy oddziaływania na środowisko analiza wykazała, że:

- 1) na terenie opracowania nie wystąpią oddziaływania negatywne w stopniu znaczącym;
- 2) realizacja planu nie zagrazi przedmiotom ochrony, celom i integralności jakiegokolwiek obszaru Natura 2000.

Niezależnie od powyższego, na skutek szeroko rozumianego zagospodarowywania oraz zgodnego z przeznaczeniem użytkowaniem terenów dojdzie do częściowej utraty naturalnych zasobów przyrodniczych, rozumianej jako: zmniejszenie bioróżnorodności, negatywny wpływ na gleby, wody, powietrze itd. Jednocześnie projekt planu wprowadza szereg ustaleń, które mają za zadanie rekompensację środowisku utraconych strat, m.in. z zakresu:

- 1) zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu (§7 uchwały);
- 2) ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu (§8 uchwały);
- 3) zasad kształtowania krajobrazu (§9 uchwały);
- 4) szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu (wybrane ustalenia szczegółowe uchwały);
- 5) zasad modernizacji, rozbudowy i budowy infrastruktury technicznej (§14 uchwały).

Wobec powyższego uznano, że w analizowanym przypadku nie ma przesłanek do zastosowania kompensacji przyrodniczej.

Ocenia się, że przyjęte w projektowanym dokumencie rozwiązania przestrzenne uwzględniają wymagania ochrony środowiska przyrodniczego i ochrony jego zasobów oraz są zbieżne z zasadą minimalizacji potencjalnych niekorzystnych oddziaływań na środowisko inwestycji dopuszczonych przez plan.

Realizacja planu nie będzie transgranicznie oddziaływać na środowisko.

13. OŚWIADCZENIE AUTORA

W trybie art. 51 ust.2 pkt 1) lit. f) ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa o ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 ze zm.) oświadczam, iż spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 ww. ustawy oraz jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

SPIS RYSUNKÓW

Rys.1.	Lokalizacja obszaru opracowania na tle BDOT10k oraz w odniesieniu do gminy Końskie i gmin sąsiednich. ____	11
Rys.2.	Relief terenu w obszarze opracowania wraz z analizą profilu terenu. _____	12
Rys.3.	Budowa geologiczna w rejonie obszaru mpzp. _____	13
Rys.4.	Średnie temperatury i opady dla miejscowości Nowy Kazanów.* _____	15
Rys.5.	Ilości opadów dla miejscowości Nowy Kazanów.* _____	15
Rys.6.	Róża wiatrów dla miejscowości Nowy Kazanów.* _____	15
Rys.7.	Średnia temperatura miesięczna dla powiatu koneckiego prognozowana na lata 2021-2030* _____	16
Rys.8.	Średnia wilgotność względna miesięczna dla powiatu koneckiego prognozowana na lata 2021-2030* _____	16
Rys.9.	Suma opadu miesięczna (średnia z dekady) dla powiatu koneckiego prognozowana na lata 2021-2030* _____	16
Rys.10.	Średnia prędkość wiatru miesięczna dla powiatu koneckiego prognozowana na lata 2021-2030* _____	16
Rys.11.	Znormalizowany różnicowy wskaźnik wegetacji dla obszaru opracowania. _____	26

SPIS TABEL

Tab.1.	Kluczowe parametry i wskaźniki urbanistyczne wynikające z projektu Planu. _____	7
Tab.2.	Budowa geologiczna w zasięgu obszaru mpzp. _____	12
Tab.3.	Struktura użytków gruntowych w granicach obszaru mpzp. _____	17
Tab.4.	Struktura własnościowa gruntów leśnych i lasów w gminie Końskie – dane za 2024 r. _____	17
Tab.5.	Wynikowe klasy strefy świętokrzyskiej dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia – 2024 r. _____	24
Tab.6.	Klasy stref i wymagane działania w zależności od poziomów stężeń. _____	24
Tab.7.	Wstępna ocena wpływu na środowisko poszczególnych funkcji projektowanych w ramach mpzp. _____	31
Tab.8.	Dopuszczalne poziomy hałasu powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu w odniesieniu do jednej doby. _____	37
Tab.9.	Ocena oddziaływania ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska w kontekście relacji z przedmiotem podlegającym oddziaływaniu oraz zmiennego czasu działania. _____	41
Tab.10.	Ocena rozwiązań w zakresie realizacji poszczególnych celów dot. ochrony środowiska. _____	45

SPIS ZDJĘĆ

Fot. 1.	Szpalery drzew przed Zespołem Placówek Oświatowych. _____	20
Fot. 2.	Budynki Zespołu Placówek Oświatowych. _____	20
Fot. 3.	Nie zabudowany teren na zachód od Zespołu Placówek Oświatowych. _____	20
Fot. 4.	Zakład produkcyjno-usługowy Owczarek Grzegorz Z.P.H.U. _____	20
Fot. 5.	Budynek mieszkaniowy jednorodzinny przy ul. Zachodniej. _____	20
Fot. 6.	Zakład usługowy świadczący usługi lakiernicze i blacharskie. _____	20
Fot. 7.	Warsztat samochodowy przy ul. Zachodniej. _____	20
Fot. 8.	Budynek mieszkaniowy jednorodzinny przy ul. Pogodnej. _____	20
Fot. 9.	Plac zabaw zlokalizowany w południowo-wschodniej części obszaru opracowania. _____	20
Fot. 10.	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna przy ul. Słonecznej. _____	20
Fot. 11.	Budynek Ochotniczej Straży Pożarnej. _____	21
Fot. 12.	Sklep spożywczy. _____	21

